

Ὁρθόδοξος Ἑκστὰσις καὶ Μαρτυρία

Περίοδος Γ΄

Ἄριθ. 1 • Ἰανουάριος - Μάρτιος 2008

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἑκισταμένων

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ὑπ• τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

ΠΡΟΝΟΙΑ

Τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ
Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης

ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗΣ ΚΛΗΣΕΩΣ

210 2411380, 210 2411316

ΤΗΛΕΑΝΤΙΓΡΑΦΑ (Telefax)

210 2411080

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ (e-mail)

Kyprianos@synodinresistance.org

ΙΣΤΟΣΕΛΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΝ

<http://www.synodinresistance.org>

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς
Τ.Θ. 46006 - 133 10 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ - Greece.
Γίνονται δεκταὶ προαιρετικαὶ συνδρομαί.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ Ε.Π.Ε.

Λεβέντη 7 - 121 32 Περιστέρι.

Ἄριθ. τηλεφ.: 210 5712978, fax: 210 5726859.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

• Περίοδος Γ΄ • Ἀριθμὸς Τεύχους 1 • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2008 •

Περιεχόμενα

† <i>Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων</i>	
■ «Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ»	3
<u>Α΄. Ἐπίσημα Κείμενα</u>	
<i>Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων</i>	
■ Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐνστασις ἐναντι τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ <i>Βασικὲς Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Κανονικὲς Θέσεις</i>	7
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ	
■ Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις Αὐτῆς ΛΔ΄/4.10.2007 ἐκ.ἡμ.	12
ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ	
■ Αἱ τακτικαὶ Συνεδριάσεις Αὐτῆς Α΄/10.10.2007 καὶ Β΄/24.10.2007 ἐκ.ἡμ.	16
■ Αἱ τακτικαὶ Συνεδριάσεις Αὐτῆς Γ΄/8.11.2007 καὶ Δ΄/14.11.2007 ἐκ.ἡμ.	19
■ Ἡ ἔκτακτος Συνεδρίασις Αὐτῆς Ε΄/16.11.2007 ἐκ.ἡμ.	21
■ Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν	25
■ Ἡ τακτικὴ Συνεδρίασις Αὐτῆς ΣΤ΄/28.11.2007 ἐκ.ἡμ.	28
■ Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος <i>Ἐναρξίς Ἀνεπίσημου Διαλόγου</i>	30
<u>Β΄. Μελέτες - Κείμενα - Μαρτυρίες</u>	
■ Λόγος Χειροτονητήριος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ	32
■ Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος	36
† <i>Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων</i>	
■ Λόγος Πανηγυρικός ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ <i>«Τὸ Θεῖο Μυστήριον τοῦ Πρωτείου τῆς Ἀληθείας»</i>	39
■ Προσφώνησις τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου	44
■ Προσφωνητήριος εἰς τὴν κοινὴν Συνεδρίαν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου	45
■ Συλλειτουργικὸς Ἀσπασμὸς Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν	47
<u>Γ΄. Χρονικὰ Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων</u>	
■ Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης	51

■ Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ	53
■ Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος	56
■ Συλλειτουργικὸς Ἀσπασμὸς Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν <i>Μία Ἱστορικὴ Ἐπίσκεψις</i>	59
■ Συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος σὲ Χειροτονίες Ρώσων Ἀρχιερέων <i>Ἱστορικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ὀδησσὸ τῆς Οὐκρανίας</i>	61

«Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ»*

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
Ἐπισκόπου Ὠρεῶν κ. Κυπριανοῦ

ΕΧΩ τὴν ἰδιαίτερη τιμὴ νὰ ἀναπληρώσω τὸν ἀσθενοῦντα πολυσέβαστο Γέροντα καὶ Μητροπολίτη μας, τὸ Σεβασμιώτατο Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων κύριο Κυπριανό.

Ὁ ὀρθόδοξος ζῆλος του καὶ ἡ θεάρεστος προσήλωσίς του στὸ ἐνωτικὸ ὄραμα τῆς **Πατερικῆς Ἐνοστάσεως**, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐν τέλει καθιέρωσαν τὶς ἐτήσιες **«Συνάξεις Ὀρθοδόξου Ἐνημερώσεως»**, οἱ ὁποῖες ἤδη ἀποτελοῦν ἕναν καρποφόρο ἐκκλησιαστικὸ θεσμό.

Τὰ νέα ἱστορικὰ δεδομένα, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐνδο-συνοδικὸ μας δυναμισμό, ἀλλὰ καὶ τὸν συγκρητιστικὸ δυναμισμό τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὑπογραμμίζουν, μὲ ἐξαιρετικὴ μάλιστα ἔμφασι, τὸ βαρῦτατο χρέος μας νὰ ἐργασθοῦμε, κατὰ τὴν νέα συνοδική μας περίοδο, μὲ ἀπαρμείωτο ζῆλο καὶ ἐνθουσιασμό στὴν προοπτικὴ τῆς **Ὀρθοδόξου Ἐνοστάσεως**, ὅπως Αὐτὴ μᾶς ἐκληροδοτήθη ἀπὸ τὸν θεοχαρίτωτο Γέροντα, Μητροπολίτη καὶ Ὁδηγό μας.

Ἡ ἀρραγῆς βάσις τοῦ *Μαρτυρίου* καὶ τῆς *Μαρτυρίας* μας εἶναι, καὶ θὰ ἐπιδιώξουμε νὰ εἶναι πάντοτε, ἡ θεόπνευστος ρῆσις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου: **«Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ»¹**.

Μένοντες σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι στὴν εὐαγγελικὴ **Ἀλήθεια**, ὅπως Αὐτὴ ἐνσαρκώνεται καὶ ἐρμηνεύεται στὴν Πατερικὴ καὶ Συνοδικὴ Παράδοσι, διατηροῦμε τὴν **Ἀγάπῃ** πρὸς τοὺς πλανωμένους καὶ ἐτεροδιδασκαλοῦντας, χωρὶς νὰ ὑποτιμοῦμε ἢ περιφρονοῦμε τὴν Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως, **«αὐξανόμεθα»¹** εἰς Χριστὸν κατὰ πάντα καὶ ταυτοχρόνως συμβάλλομε στὴν **«αὐξῆσι»** τῆς ἐνότητος τῶν Ὀρθοδόξων, ἢ ὁποῖα διεοράγη ἐξ αἰτίας τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ 1998, ὁ χριστοχαρίτωτος Γέροντας καὶ Μητροπολίτης μας μᾶς ὑπενθύμιζε τὸν θαυμάσιο σὲ λιτότητα καὶ βάθος λόγο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ:

«Καλὸν ὁ ζῆλος τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἀγάπῃ συγκεκραμένος»².

Καὶ κατέληγε ὁ πολυσέβαστος Γέροντάς μας μὲ τὸ ἐξῆς σχόλιο-παρακαταθήκη:

«Καλὴ ἡ θερμότης γιὰ τὴν Ὁμολογία, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ καταστροφικὴ, ὅταν δὲν εἶναι ἐνωμένη μὲ τὴν μετάνοια καὶ αὐτομεμψία, μὲ τὴν ταπεινότητα καὶ τὴν αὐτογνωσία, μὲ τὴν ἀγάπῃ καὶ τὴν εὐσπλαγχνία»³.

* * *

Ἡ ΙΣΤ' Σύναξις Ὀρθοδόξου Ἐνημερώσεως, ἔχω τὴν αἴσθησι, ὅτι εὐρίσκει τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας περισσότερο ἔτοιμη καὶ ὠριμη γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι ὄλου τοῦ φάσματος τῶν προκλήσεων, τὶς ὁποῖες συνεχῶς ἐγείρει ὁ Οἰκουμενισμός.

Τὸ τεράστιο καὶ ἀνεκτίμητο ὑλικό, τὸ ὁποῖο ἔχει ἀποθησαυρίσει μέχρι τώρα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας, ὡς καὶ αὐτό, τὸ ὁποῖο ἔχει συμπυκνωθῆ στὴν ἐμβριθεῖ Ὁμιλία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κυρίου Κλήμεντος, ἀλλὰ καὶ στὴν ταῖνία, τὴν ὁποῖα παρήγαγε ἡ φιλοπονία τοῦ Πανοσιολογιοτάτου Ἀρχιμανδριτοῦ π. Γλυκερίου,

(*) Καταληκτικὸς Ἀναφορὰ στὴν ΙΣΤ' Σύναξι Ὀρθοδόξου Ἐνημερώσεως (Κυριακὴ Ὀρθοδοξίας 2008). Ἐλαφρῶς προσαρμοσμένο.

1. Ἐφεσ. δ' 15.

2. PG τ. 94, στλ. 1436A.

3. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, Ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἡ Πατερικὴ στάσις τῶν Ὀρθοδόξων, σελ. 72, Ἀθήνα 1998.

τὸ πρόσφατο τοῦτο ἔργο τῶν πολυτίμων αὐτῶν συνεργατῶν μας, εἶναι ἐνδεικτικὸ ἑνὸς πολὺ ἐλπιδοφόρου δυναμισμού.

Ὅσο αὐξάνεται ἡ ποιότης τῆς ἀντι-οικουμενιστικῆς μας προτάσεως, μὲ κέντρο πάντοτε καὶ πηγὴ τῆς τὴν **Εὐχαριστιακὴ καὶ Ἑσυχαστικὴ Ἐμπειρία** τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τόσο καὶ θὰ προσεγγίζουμε τὴν **Νέα Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας**.

Οἱ Οἰκουμενιστὰὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν στάσι τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν καὶ δὲν διστάζουν νὰ χαρακτηρίζουν αὐτούς, μὲ τὸν ἐπισημότερο μάλιστα τρόπο, ὡς δῆθεν «δεσμίους ἐν πολλοῖς ἐνὸς νεομανιχαϊστικοῦ φονταμενταλισμοῦ» καὶ ὡς «μεταπράτας τῆς "καθαρᾶς θρησκείας"»⁴.

Ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις, πολὺ σύντομα μετὰ τὸ 1920, ἀπὸ ἀπλὸ θεολογικο-κοινωνικὸ ρεῦμα ἐξελίχθη σὲ θεολογικὴ νοοτροπία, ἐδημιούργησε πνευματικὸ κλίμα καὶ προκάλεσε ἀνοικτὲς ρήξεις, διότι τὸ διακυβευόμενον ἦταν πλέον ἢ Ὁρθὴ Πίστις, δηλαδὴ ἡ Σωτηρία.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ἤδη ἐνώπιόν Της ἓνα σωτηριολογικὸ πρόβλημα: ἓνα ἰσχυρὸ ρεῦμα νοοτροπίας καὶ ζωῆς διαπερνᾷ τὸ ἐκκλησιαστικὸ Σῶμα καὶ μεταβάλλει τὸ ἀπ' αἰῶνος ἐκκλησιολογικὸ παράδειγμα (paradigme) τῆς Ἱερᾶς Παράδοσεως.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς τὸ σύνολο τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται σὲ ἐνότητα μὲ τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους, εἶναι πλέον ἀναγκασμένη νὰ ἀντιμετώπισῃ ριζικὰ τὸν Οἰκουμενισμό, νὰ ἐπισημάνῃ τὴν πλάνη του, νὰ καταδικάσῃ αὐτόν, νὰ τὸν ἀναθεματίσῃ.

Υφίσταται θεβαίως ipso facto ἓνα σοβαρὸ ἐμπόδιο: οἱ ἐπίσημες Διοικήσεις τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ἔχουν υἱοθετήσει τὸν Οἰκουμενισμό, παρὰ τὴν ἀντίδρασι τῆς ὑγιοῦς Ἐκκλησιαστικῆς

Συνειδήσεως, ἡ ὁποία ἐκφράζεται καὶ ἀναδεικνύεται ποικιλοτρόπως.

Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνῃ! Μὲ σοφία πνευματικὴ καὶ διάκρισι, ἅς ἀποφεύγωμε τὸν θανάσιμο κίνδυνον νὰ ἀντιποιοῦμεθα ἐξουσιῶν Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ταυτοχρόνως, «ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ», ἅς ἐργαζώμεθα μὲ τρόπο σοβαρὸ καὶ υπεύθυνον γιὰ τὴν ἀφύπνισι τῆς **Συνοδικῆς Συνειδήσεως** τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς οὐσιαστικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμού.

Τὸ ὄραμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως ἦταν καὶ παραμένει ἐνωτικὸ: παρὰ τὴν ἀπαξιωτικὴν στάσι τῶν Οἰκουμενιστῶν ἀπέναντί μας, μένομε σταθεροί, χάριτι Θεοῦ, στὴν βίωσι τοῦ **Μυστηρίου τῆς Παραδόσεως** διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐκφράζομε ἐπίμονα τὴν πιστότητά μας στὸ **Πρωτεῖο τῆς Ἀληθείας**⁵ καὶ συνεχίζομε τὴν ἀσφαλῆ πορεία μας στὴν περιοχὴ τῆς Ἀληθευούσης Ἀγάπης, μὲ τὴν φιλόανθρωπη προσευχητικὴ ἐλπίδα, ὅτι ἡ Μία καὶ Μοναδικὴ Ἐκκλησία, αὐτὴ ἡ Χώρα τῶν Ἀχωρήτων, θὰ δεχθῇ σύντομα τὴν μετάνοια τῶν Οἰκουμενιστῶν στὶς εὐρύχωρες ἀγκάλες Της.

Εἶθε ἡ Ἄχραντος Μήτηρ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Κυρία Θεοτόκος, νὰ θαυματοουργήσῃ θαῦμα μέγα, ὥστε νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι «ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ»⁶. Ἀμήν.

4. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Θεοκλήτου, «Ὁμιλία εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν ἐπὶ τῇ Θρονικῇ Ἑορτῇ τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας (30.11.2007)», περιόδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθ. 681/31.12.2007, σελ. 16.

5. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ, «Τὸ Θεῖο Μυστήριον τοῦ Πρωτείου τῆς Ἀληθείας» (5/18.11.2007). Βλ. σελ. 39-43 παρόντος τεύχους.

6. Ἐφεσ. γ' 21.

Α΄.

Ἐπίσημα Κείμενα

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐνστασις ἐναντι τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἵρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Βασικὲς Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Κανονικὲς Θέσεις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης
Πίστεως· λάλει γὰρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα...»
(Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1321AB)

α. Ἡ ταυτότης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προστασία τῆς Θεοτόκου, διαπομαίνει ἐκείνους τοὺς εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι κατ' ἀρχὴν εἶναι Ἀντι-οικουμενισταὶ καὶ ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο, συγκροτοῦντες τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

2. Οἱ εὐσεβεῖς Ἀντι-οικουμενισταὶ ἔχουν διακόψει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 τὴν μυστηριακὴ κοινωρία μὲ τὶς λεγόμενες ἐπίσημες Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες μετέχουν στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι καὶ ἔχουν υἱοθετήσει ἢ ἀνέχονται τὸ Νέο Ἡμερολόγιο, διότι θεωροῦν τὸν μὲν Οἰκουμενισμὸ ὡς ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσι, τὸ δὲ Νέο Ἡμερολόγιο ὡς κατάκριτη καινοτομία.

3. Τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων εἶναι θεμελιωδῶς ἐνωτικόν, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει στὴν ἐνημέρωσι τῶν εὐσεβῶν γιὰ τὸν αἱρετικὸ χαρακτήρα τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

4. Ἡ σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνος ἐνημέρωσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ θὰ ἀφυπνίση, σὺν Θεῷ, τὴν συνοδικὴν συνείδησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς σύγκλησιν Γενικῆς Συνόδου Ἐνώσεως ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως, ὥστε νὰ καταδικασθῇ ἡ αἵρεσις καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐορτολογικὴ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων.

β. Ἀκαινοτόμητοι καὶ Ἀποτειχίσις

1. Τὸ σύνολο τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεστράφησαν τὴν καινοτομία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, μὲ τὴν στάσι τους αὐτῇ, δηλαδὴ τῆς ἀποτειχίσεώς¹ τους ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους, δὲν προεκάλεσαν Σχίσμα στὴν Ἐκκλησία, ἀλλ' ὑπήκουσαν εἰς Αὐτὴν καὶ παρέμειναν ἐνωμένοι μαζί Της.

2. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ἐπαινοῦν καὶ μακαρίζουν ὅσους ἀποτειχίζονται, δηλαδὴ χωρίζονται ἀπὸ καινοτόμους ποιμένας γιὰ λόγους δογματικούς, ὅταν αὐτοὶ κηρύσσουν δημοσίως κακοδοξίαι καὶ αἵρέσεις¹.

3. Τὸ ἀμάρτημα τοῦ Σχίσματος ὑφίσταται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὴν περίπτωσι, κατὰ τὴν ὁποία ἓνα μέρος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ διακόπτει σχέσι καὶ κοινωρία μὲ τοὺς κανονικοὺς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας «ἀναίτιως» καὶ «ἀνευλόγως», ἐπικαλούμενο «ζητήματα ἰάσιμα» ἢ παραπτώματα προσωπικὰ τῶν ἀρχιερέων².

4. Ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπέρρευσε ἡ καινοτομία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ καὶ χαρακτηρίζεται ὡς «ζήτημα ἰάσιμον», ἐφ' ὅσον ἔ-

¹ Πρωτοδευτέρως Ἁγίας Συνόδου, Ἱερὸς Κανὼν ΙΕ΄.
² Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἱερὸς Κανὼν ΛΑ΄ Πρωτοδευτέρως Ἁγίας Συνόδου, Ἱερὸς Κανὼν ΙΕ΄ Μ. Βασιλείου, Ἱερὸς Κανὼν Α΄. Βλ. καὶ Σχόλια στοὺς ἐν λόγω Ἱεροὺς Κανόνας.

χει ὑποστῆ πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως βαθειὰ θεολογικὴ ἀνατομία καὶ δικαίως καὶ ἐγκύρως ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς «κάτι πολὺ χειρότερον τῆς παναιρέσεως» καὶ ὡς «νόσος πρὸς θάνατον»³, ὡς «ὁ πλέον ἀπαίσιος συγκρητισμὸς» καὶ ὡς «χειρῶν πάσης αἰρέσεως»⁴, τέλος δὲ ὡς «ἀνήκουστος προδοσία»⁵.

5. Ἐπομένως, ὅσοι ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο καὶ εἶναι Ἀντι-οικουμενισταί, ὄχι μόνον δὲν εἶναι Σχισματικοί, ἀλλὰ συγκροτοῦν τὸ Ἀκαινοτόμητο Πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο ἔχει ἀποτειχισθῆ νομίμως καὶ κανονικῶς ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους καὶ ἐνίσταται θεαρέστως⁶, δηλαδὴ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν εἰρήνευσι καὶ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

γ. Ἡμερολογιακὸ καὶ Οἰκουμενισμὸς

1. Ἡ ἄρρηκτος σχέσις Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως τεκμηριώνεται ἀπολύτως, θεολογικὰ καὶ ἱστορικὰ, μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑφίσταται μεταξύ των σχέσις αἰτιότητος.

2. Οἱ πηγές μαρτυροῦν, ὅτι οἱ Μεταρρυθμισταὶ τοῦ 1924 εἶχαν προσδώσει στὸ Ἡμερολογιακὸ μίαν σαφεστάτην οἰκουμενιστικὴν διάστασιν, ἐφ' ὅσον

α. ἐνεργοῦσαν μὲ τὴν αἴσθησι, ὅτι ἀποτελοῦσαν «μέλη τῆς παγγρησιανικῆς ἀδελφότητος»·

β. διεσκέπτοντο μὲ τὴν πεποίθησι, ὅτι «ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἐκ νέου ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῶν χριστιανῶν τοῦλάχιστον ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ»·

γ. ἐπεδίωκαν τὴν «ἐξυπηρέτησιν τῆς παγγρησιανικῆς ἐνότητος»·

δ. ἀπέβλεπαν στὴν «προσέγγισιν τῶν δύο χριστιανικῶν κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν»·

ε. θεωροῦσαν τὸ Νέο Ἡμερολόγιο ὡς «τὸν πρῶτον λίθον διὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐνώσεως πα-

σῶν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ»⁷.

3. Ἐπίσης, τὴν ἄμεση σχέσι Οἰκουμενισμοῦ-Ἡμερολογιακοῦ ἐγνώριζε πλήρως ὁ Μεταρρυθμιστῆς τοῦ 1924, δηλαδὴ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος († 1938), ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον εἶχε ἐγκλωπῶθῆ συνειδητὰ τὴν προϋπόθεσι τῆς Μεταρρυθμίσεως, δηλαδὴ τὴν οἰκουμενιστικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1920 τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ καὶ εἶχε συνεργασθῆ μὲ τὸν καινοτόμο Μελέτιο Μεταξάκη στὶς προοπτικῆς τῆς, ὥστε ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος νὰ θεωρῆται σήμερον πρωτοπόρος Οἰκουμενιστῆς καὶ ὡς ἓνας ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν⁸.

δ. Ὁ συγκρητιστικὸς Οἰκουμενισμὸς

1. Ὁ αἰρετικὸς καὶ συγκρητιστικὸς χαρακτήρας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχει διαπιστωθῆ καὶ διακηρυχθῆ δημοσίως ἀπὸ νέφος ἐπιφανῶν προσώπων, ὥστε ἀπὸ τοῦ 1920 (καὶ εἰδικὰ τοῦ 1924) καὶ ἐξῆς, ἡ στάσις ἔναντι τῆς παναιρέσεως αὐτῆς ἀποτελεῖ ἀναντίρρητα τὸ κριτήριον καὶ τὴν λυδίαν λίθον τῆς ὀρθοδοξίας ἐκάστου.

3. Ἀνδρέου Θεοδώρου, Ἡ Ὁρθοδοξία χθὲς καὶ σήμερον, σελ. 21, ἐκδόσεις «Ὁρθοδόξου Τύπου», Ἀθῆναι 1973.

4. Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, Ἐπιτομὴ-Μελέται-Ἐπιστολαί, τ. Α', σελ. 163-164, ἐν Ἀθῆναις 1981.

5. Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, «Μία Ὁρθόδοξος Γνωμάτευσις καὶ Μαρτυρία», περιοδ. «Κοινωνία», Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1975, σελ. 95-101.

6. Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1045D/Ἐπιστολὴ ΛΘ', Θεοφίλῳ Ἡγουμένῳ, E.L.I.

7. Διονυσίου Μ. Μπατιστάτου (ἐπιμέλ.), Πρακτικὰ καὶ Ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξου Συνεδρίου (10.5-8.6.1923), σελ. 72, 14, 6, 57 καὶ 189, Ἀθῆναι 1982.

8. Ἀντωνίου Μ. Παπαδοπούλου, «Ἡ Στάσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν Σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Ἐτεροδόξους», στὸ Μαρτυρία καὶ Διακονία τῆς Ὁρθοδοξίας Σήμερα, τ. II, σελ. 85-87, ἐκδόσεις «Ἀδελφῶν Κυριακίδη», Θεσσαλονίκη 1998· Ἀρχιμ. Θεοκλήτου Α. Στράγκα, Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἱστορία..., τ. Β', σελ. 901-914, Ἀθῆναι 1970.

2. Ὁ ἀείμνητος Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀνδρέας Θεοδώρου († 2004) περιέγραψε τὸν Οἰκουμενισμόν, ὡς

«κάτι πολὺ χειρότερον τῆς παναιρέσεως»· «ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ὑπέρβασις, ἀμνήστευσις, παραθεώρησις, διὰ τὸ μὴ εἶπωμεν νομιμοποιήσις καὶ δικαίωσις τῶν αἱρέσεων»· «ὁ Οἰκουμενισμὸς ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι νόσος πρὸς θάνατον!»· «ὁ Οἰκουμενισμὸς, τὸ φοβερὸν τοῦτον θηρίον τῆς Ἀποκαλύψεως, τὸ δικέφαλον ἐκκλησιολογικὸν τέρας, περισφίγγει ἀσφυκτικῶς διὰ τῶν πλοκάμων τοῦ ὀλόκληρον τὸ ἄχραντον Σῶμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ διαγραφόμενος ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου κίνδυνος ἴσως εἶναι ὁ μεγαλύτερος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»⁹.

3. Ὁ μακαριστὸς Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Κωνσταντῖνος Μουρατίδης († 2001) εἶχε ἀποφανθῆ κατηγορηματικῶς, ὅτι

«ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, [τοῦ κορυφαίου αὐτοῦ θεσμικοῦ ὄργανου τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως], συντελεῖται ὅ,τι κατηγορηματικώτατα ὑπὸ τῆς διδασκαλίας» τῶν Ἁγίων Πατέρων «ἀποκλείεται καὶ καταδικάζεται, ἤτοι ἡ συνεργασία μεταξὺ Ὁρθοδοξίας καὶ Αἱρέσεως καὶ ἀντιστοίχως Ὁρθοδόξων καὶ Αἰρετικῶν ἐπὶ θεμάτων Πίστεως, ὡς ἡ ἐν συνεργασία σύνταξις θεολογικῶν κειμένων καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμμετοχὴ εἰς λατρευτικὰ συνάξεις καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐκπροσώπησις τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐπὶ τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς ἀνθρωπότητος κλπ.» πάντα δὲ ταῦτα συνιστοῦν «κατάφωρον παραβίασιν θεοπνεύστων ἱερῶν Κανόνων καὶ θεμελιωδῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, δι' ἧς πλήττεται αὐτὴ αὕτη ἡ οὐσία καὶ ἡ ἐν γένει λυτρωτικὴ πορεία τῆς Ὁρθοδοξίας»¹⁰.

4. Τὸ πρόσφατο «Διορθόδοξο Συνέδριον Θεσσαλονίκης» (20-24.9.2004), τὸ ὁποῖο εἶχε ὡς θέμα: «Οἰκουμενισμὸς: Γένεση-Προσδοκίαι-Διαψεύσεις», μετὰ ἀπὸ ἐξήντα περίπου *Εἰσηγήσεις*, στὰ

Πορίσματά του ἐχαρακτήρισε τὸν Οἰκουμενισμό, Διαχριστιανικὸ καὶ Διαθρησκειακὸ,

ὡς «παναίρεση», ὡς τὴν «μεγαλύτερη ἐκκλησιολογικὴ αἵρεση στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας», «μὲ βαρύτερες σωτηριολογικὰς ἐπιπτώσεις» καὶ διεκήρυξε ὅτι «οἱ διαθρησκειακὰς συναντήσεις καὶ οἱ διαθρησκειακοὶ διάλογοι ἔχουν ὀδηγήσει σὲ ἀνεπίτρεπτο συγκρητισμὸ»¹¹.

ε. Ἡ διαίρεσις τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν

1. Στὴν ἱερὰ ἔνστασι κατὰ τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου, παραχωρήσει Θεοῦ, ἔχουν διαιρεθῆ σὲ ποικίλες ἀκοινωνητες Κοινότητες, διότι κατὰ κύριο λόγο δὲν ἔχουν μίαν κοινὴ ἐκκλησιολογικὴ αὐτοσυνειδησία.

2. Μέρος τῶν εὐσεβῶν τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἔχει ἐκτραπῆ σὲ ἕναν στεῖρο ἀντι-νεομερολογισμὸν, ἐνῶ ἄλλοι ἔχουν αὐτο-περιχαρακθῆ, υἰοθετήσαντες μίαν ἀντι-θεολογικὴ ἐνδοστροφία, ἡ ὁποία τοὺς ὠδήγησε στὴν διακήρυξι τῆς ἐκκλησιολογικῆς καὶ σωτηριολογικῆς ἀποκλειστικότητος τῆς Κοινοτήτος των.

3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων κατ' ἀρχὴν (in principio) θεωρεῖ ὡς ἐνκαίαν τὴν συνεργασία καὶ περαιτέρω τὴν ἔνωση Αὐτῆς μετ' ἐκεῖνες ἐκ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου, οἱ ὁποῖες ὅμως πληροῦν ὅπωςδήποτε τὰ κριτήρια τῶν ἐγκύρων ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων.

⁹ Ἀνδρέου Θεοδώρου, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 21 καὶ 23.

¹⁰ Κωνσταντῖνου Δωρ. Μουρατίδου, Οἰκουμενικὴ Κίνησις - Ὁ σύγχρονος μέγας πειρασμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας, σελ. 71-72 καὶ 87, ἐκδόσεις «Ὁρθοδόξου Τύπου», Ἀθήναι 1973.

¹¹ «Διορθόδοξο Συνεδριὸν Θεσσαλονίκης» (20-24.9.2004), Πορίσματα, ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1577/17.12.2004, σελ. 5· περιόδ. «Θεοδομία», Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 504-521· περιόδ. «Παρακαταθήκη», ἀριθ. 38/Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2004, σελ. 2-12.

4. Ἐν τούτοις, ἐκτιμᾶται ὅτι ἡ συνεργασία αὐτή, στήν προοπτική τῆς ἐνώσεως τῶν ποικίλης προελεύσεως Κοινοτήτων τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι ἐφικτή, ἐφ' ὅσον πρωτίστως ἐπικρατεῖ μία πρωτοφανῆς σύγχυσις **θεολογικῶν κριτηρίων**, κυρίως δὲ ὑφίσταται τὸ ἀγεφύρωτο χάσμα τῆς **ἐκκλησιολογικῆς ἑτερότητας**.

5. Ἡ στάσις αὐτὴ βασίζεται στήν πεποίθησι, ὅτι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις κάθε ἐνωτικῆς προσπαθείας ἐντὸς τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου* εἶναι ἡ πλήρης ἀποσαφήνισις τῶν ἐξῆς **δύο καιρίων θεμάτων**:

α. τῆς θέσεως τῶν **ἀκρίτων εἰσέτι αἰρετικῶν καὶ τῶν κοινωνούντων μὲ αὐτούς**, ὡς εἶναι οἱ καινοτόμοι *Οἰκουμενισταί*, ἐν τῷ Σώματι τῆς Ἐκκλησίας¹².

β. τῶν κριτηρίων πρὸς διαπίστωσιν τῶν **ἐγκύρων ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων**, ἐφ' ὅσον ἡ κατάλυσις παντὸς θεολογικοῦ, κανονικοῦ καὶ ἠθικοῦ φραγμοῦ, προφάσει τοῦ *ἀγῶνος* κατὰ τῆς οἰκουμενιστικῆς *Καινοτομίας*, φαινόμενο δυστυχῶς ἤδη συνηθέστατον, συγκαταλύει πᾶσαν ἐννοιαν **ἐκκλησιαστικοῦ κύρους** καὶ ἀποτρέπει κάθε ἐνωτικὴ προοπτική.

6. Ὑπενθυμίζεται ἐνδεικτικῶς, ὅτι ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ἀναφερόμενος ad hoc στὸ ζήτημα τοῦτο, καθορίζει μὲ ἀπόλυτη πατερικὴ τεκμηρίωσι, «κατὰ πάντα τοὺς Ἁγίους», τὰ γνωρίσματα τοῦ «ἀδιαβλήτου» καὶ «ἀκαταγνώστου» Κληρικοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ὀφείλουν οἱ ἐνιστάμενοι Ὁρθόδοξοι ἐν καιρῷ αἰρετικῆς συγχύσεως νὰ ἔχουν κοινωνίαν,

α. διότι, κατὰ τὸν Ὅσιον, ἡ αἵρεσις δὲν εἶναι τὸ μόνον κώλυμα πρὸς κοινωνίαν· ὑπάρχουν καὶ ἄλλα κωλύματα: εἶναι τὰ κανονικῆς φύσεως, ὡς καὶ τὰ «κατὰ τὸν βίον ὑποπτευόμενα καὶ ἠκούσιμα σφαλερά»·

β. διότι, τὰ κανονικὰ κωλύματα καὶ τὰ «προδήλως» «κατὰ βίον σφαλερά», «εἰ καὶ δεύτερα», ἐν σχέσει μὲ τὴν αἵρεσιν, «ἀλλ' οὐκ ἔλαττα τοῖς

εὐσεβῶς ἀναθεωροῦσιν», ἐφ' ὅσον «**θάτερον ὑπὸ θατέρου βάλλεται**»·

γ. διότι, παραμένει ἐν ἰσχύει καὶ σήμερα ἡ τόσο ἐπικαιρὸς πατερικὴ προτροπή: «**Πειρεργάζου, πολυπραγμόνει· οὐ γὰρ ἀκίνδυνος ἡ ἀνεξέταστος κοινωνία· περὶ γὰρ μεγάλων ὁ κίνδυνος**» (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου)· «(ἄς) ἐκζητήσωμεν τοίνυν καὶ πολυπραγμονήσωμεν παρ' οὗ ὀφείλομεν κοινωνῆσαι»¹³.

στ. Πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα

1. Τὸ ὄραμα τῆς εἰρηνεύσεως καὶ τῆς ἐπανενώσεως τῶν διηρημένων Ὁρθοδόξων, *Ἀντι-οικουμενιστῶν καὶ Οἰκουμενιστῶν*, στήν προοπτικὴ ἄλλωστε καὶ τῆς ταυτοχρόνου **θεραπείας** τῶν πολυδιασπασμένων Κοινοτήτων τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, ἀπαιτεῖ τις ἐξῆς τρεῖς συγκεκριμένες, δραστηκῆς καὶ σωτήριες, **θεραπευτικῆς** ἐνέργειες ἐκ μέρους τῶν *Καινοτόμων*, ἐν ταπεινώσει καὶ μετανοίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Πατερικῆς Ὁρθοδοξίας:

α. **Νὰ διακηρύξουν τὴν ἀποκλειστικότητα** (exclusiveness) τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας καὶ Σωτηριολογίας·

β. **Νὰ ἀποκηρύξουν τὴν συγκρητιστικὴ Οἰκουμενικὴ Κίνησι**, ὡς καὶ τὴν **περιεκτικότητα** (comprehensiveness) τῆς οἰκουμενιστικῆς ἐκκλησιολογίας, ταυτοχρόνως δὲ νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ ὅλα τὰ θεσμικά της ὄργανα.

γ. **Νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἐορτολογικὴ ἐνότητα** τῶν Ὁρθοδόξων, μέσῳ τῆς ἐπανόδου στὸ «**ἀπ' αἰῶνων κρατοῦν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον**», ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔθεω-

12. Βλ. μελέτην μας: «*Ἡ θέσις τῶν ἀκρίτων αἰρετικῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ*», περιοδ. «*Ὁρθόδοξος Ἐνστάσις καὶ Μαρτυρία*», περιοδ. Β', ἀριθ. 1/Ἰανουάριος 2000, σελ. 19-36.

13. Βλ. Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1101-1108/Ἐπιστολὴ ΝΓ', *Στεφάνῳ ἀναγνώστη καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ, E.L.I.*

ρεῖτο πάντοτε «ὡς μόνον ἀρμόζον τῇ Ἐκκλησίᾳ», «διὰ τὸ εἶναι πατροπαράδοτον καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀνέκαθεν κεκυρωμένον»¹⁴.

2. Οἱ βαρύτατα καὶ ἀποκλειστικὰ ἔνοχοι τῆς τραγικῆς διαιρέσεως τῶν Ὁρθοδόξων, βεβαίως δὲ καὶ ὅλων τῶν συνεπειῶν αὐτῆς, εἶναι οἱ καινοτόμοι *Οἰκουμενισταί*, οἱ ὅποιοι ἄς ἀναλάβουν, ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρός, τὶς εὐθύνες τους, διότι κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομο:

«οὐδὲν οὕτω παροξύνει τὸν Θεόν, ὡς τὸ Ἐκκλησίαν διαιρεθῆναι» καὶ «οὐδὲ μαρτυρίου αἷμα ταύτην δύνασθαι ἐξαλείφειν τὴν ἁμαρτίαν»¹⁵.

*Ἐκ τῆς Γραμματείας
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων
τῇ 2ᾷ Ὀκτωβρίου 2006 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης*

14. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου - Εὐαγγελίας Α. Βαρέλλα, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 325, *Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1902*, ἐκδόσεις «Π.Ι.Π.Μ.», Ἀνάλεκτα Βλατάδων - 47, Θεσσαλονίκη 1996.

15. Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, PG τ. 62, στλ. 85/Ἐἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους, Ὁμιλία ΙΑ', § 4.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις Αὐτῆς

ΛΔ΄/4.10.2007 ἐκ.ἡμ.

A. ΤΗΝ 4ην Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., ἡμέραν Τετάρτην, κατόπιν δὲ ἐπισήμου προσκλήσεως (Ἐπιστολὴ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1573/13.8.2007 ἐκ.ἡμ.), συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν ἐτήσιον Συνεδρίασιν ΛΔ΄ Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τῶν δύο πολυώρων συνεδριῶν Αὐτῆς προΐστατο, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑτνα κ. Χρυσόστομος, τοῦ Σεβασμ. Προέδρου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ ἀδυνατοῦντος νὰ παραστῇ λόγῳ ἀσθενείας.

β. Συμμετεῖχον ἅπαντες οἱ Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς Αὐτῆς: ἐξ Ἑλλάδος (Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος), ἐξ Ἀμερικῆς (Σεβ. Ἀντιπρόεδρος κ. Χρυσόστομος, Θεοφ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος), ἐξ Αὐστραλίας (Σεβ. Σύννευ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος), ἐξ Ἰταλίας (Σεβ. Νόρα κ. Μιχαήλ, Σεβ. Λούνης κ. Σιλουανός), ἐκ Νοτίου Ὁσσετίας (Σεβ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος) καὶ ἐκ Σουηδίας (Θεοφ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης).

γ. Παρίσταντο οἱ Γραμματεῖς (Α΄ καὶ Β΄): Ἀρχιμ. Κυπριανὸς καὶ Ἱερομ. Κλήμης Ἀγιοκυπρια-

νῖται, ἐτέλουν δὲ χρεὴ διερμηνέως ὁ Ἀρχιμ. π. Γλυκέριος καὶ ὁ Ἱερομ. π. Ἰωάννης Ἀγιοκυπριανῖται.

δ. Ἡ μακρὰ διαδικασία τῆς πολυώρου καὶ πολυμόχθου Συνεδριάσεως ΛΔ΄ ἐσφραγίσθη ἀπὸ τὸ ὑψηλότατον ἐπίπεδον πνευματικότητος, ἐπικρατήσαντος ἐξ ἀρχῆς κλίματος προσευχῆς, εἰρήνης, ἀλληλο-σεβασμοῦ, ἀγάπης, συμπνοίας, ἀγαστῆς συνεργασίας, σοφίας κατὰ Χριστὸν καὶ ποιμαντικῆς συνέσεως.

* * *

B. ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ἀπτησχόλησαν, βάσει τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, τὰ ἐξῆς δεκατρία (13) συνολικῶς θέματα:

1. Ἐκλογὴ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου

■ Συμφώνως πρὸς τὸν Ὅρον Ε΄, τῶν Ἀρχῶν-Ὁρων Συνεργασίας τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐνστάσεως καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1564/15.6.2007 ἐκ.ἡμ. Ἐπιστολὴν τοῦ Σεβ. Προέδρου κ. Κυπριανοῦ πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε παμψηφεί τὴν ἐκλογὴν Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, κρίνασα ὡς τὸ πλέον κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὴν διακονίαν ταύτην τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην π. Κυπριανὸν Ἀγιοκυπριανίτην, τελούντος ἄχρι τοῦδε χρεὴ Γραμματέως Α΄ (ἀπὸ τοῦ 1985).

2. Ἐκλογὴ νέων Ἀρχιερέων

■ Συμφώνως καὶ πρὸς παλαιότερας ἀποφάσεις, συνεπεία δὲ καὶ τῆς ὡς ἄνω Ἀποφάσεως 1ης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέλεξε παμψηφεί τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην π. Κυπριανὸν καὶ τὸν Ὁσιολ. Ἱερομόναχον π. Κλήμεντα, ἀμφοτέρους Ἀγιοκυπριανίτας, προκειμένου νὰ προαχθοῦν εἰς τὸ μέγα τῆς Ἀρχιερωσύνης Λειτουργίμα.

→ Ὁ μὲν π. Κυπριανὸς ἐχειροτονήθη τὴν Παρασκευὴν, 6ην Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., ὡς *Βοηθὸς Ἐπίσκοπος Ὁρειῶν* καὶ ἀνέλαθεν ὡς *Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος*, ὁ δὲ π. Κλήμης ἐχειροτονήθη τὸ Σάββατον, 7ην Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., ὡς *Βοηθὸς Ἐπίσκοπος Γαρδικίου*.

3. Δημιουργία νέων Ἐπισκοπῶν

■ Ἡ πρότασις, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ, δημιουργίας νέων Ἐπισκοπῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπερρίφθη παμψηφεί, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὰς *Ἐκκλησιολογικὰς Ἀρχὰς* καὶ τὴν μετριοπαθῆ διοικητικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ὑφίστανται κἂν αἱ ἀναγκαῖαι ποιμαντικαὶ προϋποθέσεις πρὸς τοῦτο.

4. Ἐπικύρωσις Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

■ Ἐπεκυρώθη καὶ Συνοδικῶς, ἡ ἀτύπως μέχρι τοῦδε λειτουργοῦσα *Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος* (Δ.Ἱ.Σ.), κατόπιν σχετικῆς δι' ἀλληλογραφίας ἀποφάσεως, συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Σεβ. Προέδρου κ. Κυπριανοῦ (*Ἐπιστολὴ* ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1564/15.6.2007 ἐκ.ἡμ.).

→ Τὸ νέον διοικητικὸν σῶμα, ἡ Δ.Ἱ.Σ., θὰ ἔχη ὡς *Μέλη* Αὐτοῦ, ἄχρι τῆς ἐπομένης τακτικῆς Συνεδρίασεως τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας, τοὺς ἑξῆς Ἀρχιερεῖς: **α.** τὸν Θεοφ. Ὁρειῶν κ. Κυπριανὸν (ex officio), ὡς *Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος*, **β.** τὸν Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομον, **γ.** τὸν Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιον καὶ **δ.** τὸν Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

• Ἀνετέθη εἰς τὴν *Γραμματεῖαν* ἡ ἐκπόνησις ἐνὸς *Καταστατικοῦ Λειτουργίας* τῆς Δ.Ἱ.Σ., ὁ ὁποῖος θὰ τεθῆ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν.

5. Νέος Γραμματεὺς

■ Συνελεία τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, ἐνεκρίθη παμψηφεί ἡ ἀνάθεσις εἰς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Γαρδικίου κ. Κλήμεντα τῆς *Διακονίας* τοῦ

Γραμματέως τῶν δύο Σωμάτων (Ἱ.Σ.Ἱ., Δ.Ἱ.Σ.), εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὁρειῶν κ. Κυπριανοῦ, προαχθέντος ἤδη εἰς τὴν *Διακονίαν* τοῦ *Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου*.

6. Ἐπισκοπικὴ Δικαιοδοσία

εἰς Νότιον Ἀφρικὴν

■ Ἀπερρίφθη παμψηφεί, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὡς ἀνωτέρω (*Ἀπόφασις 3η*), ἡ *Αἴτησις-Πρότασις* (11.10.2007 πολ.ἡμ.) τοῦ ἐκ Νοτίου Ἀφρικῆς Ὄσιωτάτου Ἱερομονάχου π. Ἡλία Πάλμου, περὶ Ἰδρύσεως ἀνεξαρτήτου «Ἀφρικανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἡ ὁποία θὰ ἐτέλῃ ἐν ἀδελφικῇ κοινωνίᾳ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων ἐν Ἑλλάδι.

7. Σχέσεις μετὰ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς

■ Ἀπεφασίσθη παμψηφεί, ὅπως –μετὰ τὴν ἔνωσιν μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ ὑπὸ τὸν μητροπολίτην κ. Λαῦρον– συνεχισθῆ ἡ κοινωνία τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, μὴ συμφωνήσαντος μὲ τὴν ἔνωσιν αὐτὴν καὶ διακόψαντος σχέσεις μὲ τὴν ὑπὸ τὸν κ. Λαῦρον Ἱερὰν Σύνοδον.

→ Ἡ κοινωνία ἡμῶν μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου ἰσχύει, μὴ διακοπεῖσα ποτέ· θὰ συνεχισθῆ καὶ ἐνισχυθῆ περαιτέρω θὰ συμπράξωμεν εἰς ἀρχιερατικὰς χειροτονίας, ὅταν τοῦτο μᾶς ζητηθῆ, προκειμένου νὰ ἐνισχυθῆ ἡ Δικαιοδοσία αὐτοῦ· θὰ προσκαλέσωμεν τὸν Σεβ. κ. Ἀγαθαγγέλον εἰς Ἑλλάδα τὸ συντομώτερον, προκειμένου νὰ ἐπισημοποιήσωμεν ἐν συνοδικῇ διασκέψει τὴν κοινωνίαν ἡμῶν μετ' αὐτοῦ, νὰ συνυπογραφή δὲ ἐν *Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας*· ἡ ταυτόχρονος κοινωνία ἡμῶν μετὰ τῆς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ὁμοσ καὶ Σιβηρίας κ. Τύχωνος (ἐν Ρωσίᾳ) ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν τελεῖ εἰς κοινωνίαν μετὰ τοῦ Σεβ. κ. Ἀγαθαγγέλου.

8. Σχέσεις με την Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου

■ Γενομένης ιστορικής ἀναδρομῆς εἰς τὴν προσπάθειαν ἐγκαινιασμοῦ ἐνὸς Διαλόγου μετὰ τὴν λεγομένην ἐπίσημον Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι (14.9.1998-11.1.2000 ἐκ.ἡμ., βλ. σχετικὴν Ἀλληλογραφίαν, ὡς καὶ Δημοσίευμα εἰς ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1557/2.7.2004, σελ. 5 καὶ περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 323/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 118-119), ἀπεφασίσθη βάσει τῶν Ἐκκλησιολογικῶν Ἀρχῶν μας καὶ ἐφ' ὅσον ὁ χαρακτήρ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐνστάσεως εἶναι δυναμικὸς καὶ μὴ ἀποκλειστικὸς, νὰ ἐνεργοποιηθῆ ἐκ νέου ἡ προσπάθεια πρὸς Διάλογον, συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Β108/12.1.2000 ἐκ.ἡμ. Ἐπιστολῆς τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου π. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου πρὸς τὸν μητροπολίτην τότε Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμον.

9. Σχέσεις με τοὺς λεγομένους Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς

■ Ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἐμπεριστατωμένης Εἰσηγήσεως, τὴν ὁποίαν ἐξεπόνησεν ὁ τότε Ὁσιολ. Ἱερομόναχος π. Κλήμης, μετὰ τίτλον: «**Ἐπίσημοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ-Σύνοδοι, Ἀνεξάρτητοι, Ὁμάδες, Περιθωριακῆς Ὁμάδες**» (27.9.2007 ἐκ.ἡμ., σελίδες 13), ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος προέβη εἰς μίαν πρώτην ἀξιολόγησιν τῶν σχημάτων αὐτῶν περὶ τοῦ κατὰ πόσον πληροῦν τὰ κριτήρια ἐγκύρων ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων, προκειμένου νὰ ἐπιχειρηθῆ μία προσέγγισις καὶ νὰ ἐγκαινιασθῆ εἰς Διάλογον, πρὸς ἔνωσιν ἢ συνεργασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἀντι-οικουμενισμοῦ εἰς τὰ ὅρια τοῦ Πατρῶν Ἡμερολογίου.

➔ Δοθέντος, ὡς ἀνεφέρθη ἀνωτέρω (Ἀπόφασις 8η), τοῦ δυναμικοῦ καὶ μὴ ἀποκλειστικοῦ χαρακτήρος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐνστάσεως, συμφώ-

ως δὲ καὶ πρὸς τὸ θεμελιῶδες ἐκκλησιολογικόν μας κείμενον: «**Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐνστασις ἐναντὶ τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ**» (2.10.2006 ἐκ.ἡμ., § ε. Ἡ διαίρεσις τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν), ἀπεφασίσθη παμψηφεί, ὅπως ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς προσέγγισιν, ἀρχῆς γενομένης δι' ἐνὸς κειμένου **Ἐκκλήσεως πρὸς Ἐνωσιν/ἢ Συνεργασίαν κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**.

10. Ἡ Ἱερά Εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως

■ Ἡ Γραμματεία τῆς Ἱεραῦς Συνόδου, ὡς εἶχε δεσμευθῆ (Συνεδρία ΑΓ' / 4.10.2006, § 8), παρουσίασε μίαν ἐμπεριστατωμένην Εἰσήγησιν, μετὰ τίτλον: «**Ἡ Ἱερά Εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως-Βασικαὶ Θεέσεις πρὸς ὑπέρθασιν μιᾶς ἀκάρπου ἔριδος**» (26.9.2007, σελίδες 14 + σελίδες 5 μετὰ Δείγματα Ἀναστάσεων), ἐκπονηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τότε Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Κυπριανοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται τεκμηριωμένως, ὅτι «ὁ Ὁρθόδοξος ἢ βυζαντινὸς τύπος τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὸν βαθύτατον θεολογικόν, κατορθώνει νὰ μᾶς μυήσῃ εἰς τὸ “ὑπερκόσμιον” διπλοῦν Μυστήριον τῆς Καταργήσεως τοῦ Θανάτου-Ἄδου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τῆς Ἀνθρωπότητος, ἐνῶ ὁ λεγόμενος δυτικὸς τύπος ἀδυνατεῖ νὰ μᾶς μυσταγωγῆσῃ, ὡς στερούμενος ιστορικῆς ἀκριβείας καὶ θεολογίας».

➔ Ἡ Εἰσήγησις ἐνεκρίθη παμψηφεί, μετὰ δὲ ἀπὸ ὠρισμένης προσθήκας-βελτιώσεις θὰ ἀναρτηθῆ εἰς τὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱεραῦς ἡμῶν Συνόδου.

11. Οἱ Μικτοὶ Γάμοι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν

■ Ἐξ ἀφορμῆς τεθέντος ἐρωτήματος-αἰτήσεως ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐδήλωσε κατ' ἀρχὴν τὴν πιστότητα Αὐτῆς πρὸς τὴν Κανονικὴν Παράδοσιν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπαγορεύεται αὐστη-

ρῶς ἡ ἱερολογία *Μικτῶν Γάμων* (βλ. τὴν σχετικὴν *Μελέτην* τοῦ τότε Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Κυπριανοῦ εἰς τὴν *Ἱστοσελίδα* μας, μὲ τίτλον: «*Οἱ Μικτοὶ Γάμοι ἐξ ὀρθοδόξου ἀπόψεως καὶ τὸ ζήτημα τῆς κοινωνίας τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων*», Αὐγουστος 1999, σελίδες 7).

➔ Ἐν τούτοις, ὠμολογήθη ὅτι ἐνίστε, κατ' ἄκραν οἰκονομίαν, εἶναι δυνατὸν εἰς λίαν εἰδικὰς περιπτώσεις νὰ τελοῦνται *Μικτοὶ Γάμοι* εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τοῦ ζητήματος ἐπαφιεμένου εἰς τὴν ποιμαντικὴν διάκρισιν τοῦ τοπικοῦ Ἀρχιερέως.

12. Συγκρότησις Ἐπίσημον Κληρικολογίου καὶ Μοναχολογίου

■ Λόγω τῆς ἐμφανίσεως κληρικῶν τινων, ὡς δῆθεν κοινωνικῶν μὲ τὴν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον, ἀπεφασίσθη παμψηφεῖ, ὅπως συγκροτηθῆ ἕν *Ἐπίσημον Κληρικολόγιον*, ἧτοι εἰς *Ἱερατικὸς Κατάλογος*, περαιτέρω δὲ καὶ ἕν *Ἐπίσημον Μοναχολόγιον*, ἀπάντων τῶν Ἱερέων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας, τὰ ὅποια θὰ ἀναρτηθοῦν εἰς τὴν *Ἱστο-*

σελίδα μας καὶ θὰ ἐνημερώνωνται συνεχῶς ὑπὸ τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῶν ὁποίωνδήποτε μεταβολῶν, πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων περιπλοκῶν καὶ διασφάλισιν τοῦ συνοδικοῦ ἡμῶν κύρους.

13. Ἱεραποστολικά Δαπάναι

■ Ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου κατετέθη, ὡς συνήθως, πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἱεραρχίας, *Μνημόνιον ἐπὶ τῶν Δαπανῶν τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς*, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα: Ὀκτωβρίου 2006-Ὀκτωβρίου 2007, κατὰ τὸ ὅποιον διετέθησαν τὰ ἐξῆς ποσὰ εἰς εὐρῶ, ἀνά χώραν Ἱεραποστολῆς:

➔ Ἀλβανία: 250, Οὐγκάντα: 200, Νότιος Ἀφρική: 1.360, Κογκο-Μπραζαβίλ: 3.290, Ρουμανία: 5.640, Κένυα: 6.550, Κογκο-Κινσάσα: 28.120, Γεωργία: 800, ἧτοι σύνολον: **46.210** Εὐρῶ.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱεραῶς Συνόδου

† Ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης

τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.

† Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας

ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Αί τακτικαὶ Συνεδριάσεις Αὐτῆς

Α΄/10.10.2007 καὶ Β΄/24.10.2007 ἐκ.ἡμ.

Α΄. Κατὰ τὴν 10ην καὶ τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., συνῆλθεν εἰς τὰς τακτικὰς Αὐτῆς Συνεδριάσεις Α΄ καὶ Β΄ ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τῶν δύο συνεδριῶν Αὐτῆς προΐστατο, ὡς Ἐκκλησιαστικῆς Προέδρου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, συνεδρευόντων τῶν ἐκλεγμένων ὑπὸ τῆς προσφάτου Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (ΛΔ΄/4.10.2007 ἐκ.ἡμ.) Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, τελούντος χρέη Γραμματέως.

β. Αἱ δύο Συνεδριάσεις ἐπραγματοποιήθησαν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἐν τῇ παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

γ. Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος συνέρχεται τακτικῶς κατὰ δεκαπενθήμερον, ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἐὰν δὲ ὑπάρξῃ κώλυμα, ὀρίζεται συνοδικῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως.

* * *

Β΄. Τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον ἀπασχόλησαν ὀκτὼ (8) συνολικῶς θέματα, ἐκ τῶν ὁποίων κρίνονται ἄξια δημοσιεύσεως τὰ ἀκόλουθα.

α. Ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ Αἰδεσιμ. Πρωθιερέως π. Δράγαν Σαράσεβιτς, ἐκ Σύδνεϋ Αὐστραλίας, χειροτονθέντος ἐν Σερβίᾳ ἐν ἔτει 1978φ καὶ ὑπαγομένου μέχρι πρό τινος εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Αὐστραλίας τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας, ἀποστολῆ εἰς αὐτὸν σχετικὸν Γράμμα Ἀποδοχῆς, ὃ δὲ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος συζητήσῃ μετ' αὐτοῦ τὰ σχετικὰ τῆς ὑπαγωγῆς του κατὰ τὴν ἐ-

πίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τὴν Αὐστραλίαν (26.10-6.11.2007 ἐκ.ἡμ.).

• Ὁ ἐν λόγῳ Πρωθιερεὺς ἔχει ἀποδεδειγμένως ἀντι-οικουμενιστικὰς πεποιθήσεις καὶ συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τὰς Ἐκκλησιολογικὰς Θέσεις ἡμῶν.

β. Ἀπεφασίσθη ἡ λήψις δραστηρίων μέσων πρὸς ἀνάκαμψιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Ἱεραποστολῆς μας εἰς Κονγκό-Κινσάσα, ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν Γενικὸν Ὑπεύθυνον ἐπὶ τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιον, ὅπως προωθήσῃ καὶ ἐπιταχύνῃ τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις, βοήθεια τοῦ ἐκ Κονγκό Ἱερομονάχου ἡμῶν π. Μάρκου (Kaseya) Ἀγιοκυπριανίτου.

γ. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ Συνοδικῆς Ἐπιστολῆς εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἡμῶν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ὑπομνησκῶνται εἰς Αὐτοὺς τὰ ἐξῆς θέματα *Τυπικῆς-Λειτουργικῆς Τάξεως*, πρὸς συνοδικήν, ὀριστικὴν καὶ ἐνιαίαν πρᾶξιν:

γ1. Κατὰ τὴν *Μεγάλην Εἴσοδον*, ὁ λειτουργῶν/προεξάρχων Ἀρχιερεὺς μνημονεύει ὀνομαστικῶς πρωτίστως τοῦ Σεβ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

γ2. Εἰς τὸ «*Ἐν πρώτοις...*», ὁ μὲν λειτουργῶν Βοηθὸς Ἐπίσκοπος μνημονεύει τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ὃ δὲ διαποιμαίνων Ἐπίσκοπος μνημονεύει μόνον τοῦ Σεβ. Προέδρου, ἐνῶ ὁ Σεβ. Πρόεδρος μνημονεύει «Πάσης Ἐπισκοπῆς...».

γ3. Οἱ Διάκονοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, κατὰ τὰς ἀπλᾶς ἱερατικὰς Θείας Λειτουργίας, εἰς μὲν τὰ *Εἰρηνικὰ* καὶ τὴν *Ἐκτενῆ*, μνημονεύουν πρῶτον τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ εἶτα τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, εἰς δὲ τὸ «*Ἐν πρώτοις...*» μνημονεύουν ἀπὸ κοινοῦ μόνον τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

• **Διευκρινίζεται**, ὅτι ἡ ὡς ἄνω *Τάξις*, ἔν τισιν ἰδιάζουσα, εἶχεν ἤδη ἀποφασισθῆ κατὰ τὸ παρελθόν, πρὸς δῆλωσιν καὶ τονισμὸν τῆς *ταυτότητος* τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῶν Κληρικῶν μας, ἰδίως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἔναντι τῆς πληθύος τῶν ποικίλων ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων καὶ δὴ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου.

δ. Εἰς τὴν προοπτικὴν αὐτὴν, ὑπομνησκειται ἡ ὀρθὴ καὶ παλαιόθεν ὀρισθεῖσα *Τάξις*, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἰσχύουν τὰ ἐξῆς, ἐν ἧ περιπτώσει τελεῖται Ἀρχιερατικὸν Συλλειτουργγὸν καὶ συμμετέχουν Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι:

• Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, συλλειτουργγοῦντες τόσον μετὰ τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ Μητροπολίτου ἡμῶν (ἢ μετὰ τοῦ Ἀντιπροσώπου Αὐτοῦ ἢ μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου), ὅσον καὶ μετὰ διαποιμαίνοντος Ἀρχιερέως,

→ φέρουν μόνον **Σκοῦφον/Ἐπανοκαλύμμαχον** (τ.ἔ. ὄχι Μίτραν), ἐν μόνον **Ἐγκόλπιον** (τ.ἔ. τὴν «Παναγίαν») καὶ μόνον **μικρὰν Ράβδον** (τ.ἔ. βακτηρίαν).

• Ἡ *Τάξις* αὕτη ἰσχύει ἔστω καὶ ἂν εἰς τὸ συλλειτουργγὸν συμμετέχουν Ἀρχιερεῖς ἐτέρας Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, τηρούσης διάφορον ἐν προκειμένῳ *Τάξιν*.

ε. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθη ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Γραμματέως ἐπὶ τῶν προσφάτων ἐξελίξεων εἰς τὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῶν Ρώσων, βάσει τῆς Ἀλληλογραφίας καὶ τῶν δημοσιευμάτων εἰς τὸ Διαδίκτυον, ὡς καὶ ἐπὶ διαφόρων φημολογιῶν κυρίως εἰς τὴν ρωσικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἐκ τοῦ Διαδικτύου, αἱ ὁποῖαι ἐνίστε εἶναι σαφῶς ἀνεύθυνοι καὶ κακόβουλοι καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀναφερθῆ ἀναιρετικῶς καὶ ἐκτενωῶς Αὕτη, ὅταν θεωρηθῆ σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον.

ε1. Πρὸς τὸ παρόν, ἀναφέρεται μόνον, ὅτι ἡ μὲν ἐξαγγελθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν διάθεσις πρὸς ἐνεργοποίησιν ἐκ νέου τοῦ *Διαλόγου* μετὰ τὴν λεγομένην ἐπίσημον Ἐκκλησίαν τοῦ

Νέου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι ἔχει ἀποφασισθῆ βάσει τῶν *Ἐκκλησιολογικῶν Ἀρχῶν* μας.

• Ὁ *Διάλογος* αὐτὸς θὰ διενεργηθῆ, ἂν ὄντως πραγματοποιηθῆ, ἐντὸς τοῦ ἤδη δημοσιευμένου *πλαισίου* (βλ. περιόδ. «Ἁγιος Κυπριανός», ἀριθ. 323/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 118-119 καὶ ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1557/2.7.2004, σελ. 5), εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν νοεῖται ὡς *ἀπορρόφησης* ἢ *ὑπαγωγῆς* ἢ *ἐνταξίσεως* ἡμῶν εἰς τὴν ἐν καινοτομίᾳ Ἐκκλησίαν τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου* ἢ ὡς *ἔνωσις* τύπου Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Διασπορᾶς-Πατριαρχείου Μόσχας, τὴν ὁποῖαν ἄλλωστε κατεκρίναμεν καὶ ἀπερρίψαμεν αὐστηρῶς, ἀλλ' ὡς **προσπάθεια πρὸς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ διαιρουντος τοὺς Ὁρθοδόξους ἀπὸ τοῦ 1920 Οἰκουμενισμοῦ**.

ε2. Ἡ προοπτικὴ τοῦ ὡς ἄνω *Διαλόγου*, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις τῆς τακτικῆς ἐτησίας *Συνεδριάσεως ΛΔ' /4.10.2007 ἐκ.ἡμ.* τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ὅχι μόνον ἦσαν ἐν γνώσει τοῦ ἀσθενούντος Σεβ. Προέδρου Αὐτῆς Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, ἀλλ' εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνοι πρὸς τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ ἐπιχειρηθεὶς *Διάλογος* (1998-2000) ὑπ' ἐκείνου εἶχε δρομολογηθῆ, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἱεραρχίας (*Συνεδρίασις ΚΕ' /3.10.2000 ἐκ.ἡμ.*), εἰς δὲ τὰς προσφάτους δύο ἀρχιερατικὰς Χειροτονίας ἦτο παρών, συμπροσευχόμενος (καὶ συν-φωτογραφιζόμενος) καὶ τέλος, τὴν συνεδριάζουσαν Ἱεραρχίαν ἐπεσκέφθη καὶ ἐπευλόγησεν.

ε3. Ἀξίζει ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς ἡ πρόσφατος συνέντευξις τοῦ μητροπολίτου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς κ. Λαύρου, ἐλθόντος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου εἰς ἐπίσημον ἔνωσιν μετὰ τῆς Μόσχας, εἰς τὸ περιοδικὸν «Κήρυξ» τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Ὀδησοῦ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας (25.10.2007), ὅπου μεταξὺ ἄλλων ὁ λόγος του διὰ τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον καὶ τὴν σχέσιν τῆς Διασπορᾶς μεθ' ἡμῶν

(1994 έ.) δὲν εἶναι ἀπαξιωτικός, ἀλλὰ προσεκτικός.

• Βεβαίως, ὁ σεβ. κ. Λαῦρος, παρερμηνεύων τὰς Ἐκκλησιολογικὰς Ἀρχὰς ἡμῶν ἢ μὴ κατανοῶν Αὐτὰς πλήρως, ἀφῆνει νὰ νοηθῆ ὅτι αἱ ἐνστάσεις ἡμῶν ἔναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ θὰ εἶχον ἀποτελεσματικότητα μόνον ἐφ' ὅσον θὰ εὐρισκώμεθα εἰς ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας· εἶναι σαφὴς ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ λάθους, ὅτι δῆθεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἀποτείχισις ὀδηγεῖ εἰς ἔξοδον ἐκ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ Συνοδικὴ καὶ Πατερικὴ Παράδοσις διαβεβαιώνει, ὅτι τὸ Ἀκαινοτόμητον Πλήρωμα εὐρίσκεται ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ταυτοχρόνως ἐν ἀκοινωνησίᾳ μὲ τοὺς Καίνοτομοῦντας:

« Ἵν το φρόνημα ἀποστρεφόμεθα, τούτους ἀπὸ τῆς κοινωνίας προσήκει φεύγειν » (Μ. Ἀθανασίου).

«Οἱ Σύνοδοι καὶ οἱ ἄλλοι Πατέρες ὀρίζουν, ὅτι αὐτῶν ποὺ ἀποστρεφόμεθα τὸ φρόνημα, (αὐτῶν) πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε καὶ τὴν κοινωνία» (Ἰ. Γενναδίου Σχολαρίου).

ε4. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὁδοσσοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. συνοδ. πρωτ. 452/12.10.2007 ἐκ.ἡμ. Ἐπιστολὴν ἡμῶν πρὸς τὴν Σεβασμιότητα αὐτοῦ, εἴχομεν θετικὴν ἀπάντησιν Αὐτοῦ (1.11.2007 πολ.ἡμ.).

Ἦδη, ὁ Σεβ. κ. Ἀγαθάγγελος ἀναμένεται νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆ εἰς Ἑλλάδα λίαν συντόμως, πρὸς συνοδικὴν διαβούλευσιν καὶ κοινὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς περαιτέρω συνεργασίας ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἐδρᾷ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.

† Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

† Ὁ Γαροδικίου Κλήμης

ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Αί τακτικά Συνεδριάσεις Αύτης Γ' / 8.11.2007 και Δ' / 14.11.2007 έκ.ήμ.

Α'. Κατὰ τὴν 8ην καὶ τὴν 14ην Νοεμβρίου 2007 έκ.ήμ., συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν Αὐτῆς Συνεδρίασιν Γ' καὶ εἰς μίαν ἑκτακτον Συνεδρίασιν Δ' ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆος Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τῶν δύο συνεδριῶν Αὐτῆς προΐστατο, ὡς Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, συνεδρευόντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, τελούντος χρέη Γραμματέως.

β. Αἱ δύο Συνεδριάσεις ἐπραγματοποιήθησαν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἐν τῇ παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

γ. Ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος συνέρχεται τακτικῶς κατὰ δεκαπενθήμερον, ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἐὰν δὲ ὑπάρξῃ κώλυμα, ὀρίζεται συνοδικῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐπομένης Συνεδρίασεως.

* * *

Β'. Τὴν Διάρκῃ Ἱερὰν Σύνοδον ἀπασχόλησαν ποικίλα θέματα, ἐκ τῶν ὁποίων κρίνονται ἄξια δημοσιεύσεως τὰ ἀκόλουθα.

α. Ἀπεφασίσθη ἡ θεσμοθέτησις ἐνὸς «**Συνοδικοῦ Ταμείου Ἐνισχύσεως Κληρικῶν**» (Σ.Τ.Ε.Κ.), εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ἐπιλεκτικῆς ἐνισχύσεως οἰκονομικῶς τῶν ἐνδεῶν Κληρικῶν μας, πρωτίστως τῶν Ἀρχιερέων. Ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ θὰ εἶναι ἑκτακτος καὶ θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα συμβολικόν, διότι εἶναι βεβαίως ἀδύνατον νὰ ἀναληφθῇ πλήρως ἡ κάλυψις τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν ἐνὸς ἐκάστου καὶ ὅλων ὁμοῦ τῶν Κληρικῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

• Πρὸς τοῦτο, θὰ ἀποσταλῇ σχετικὴ Ἐγκύκλιος εἰς τὰς Ἐνορίας, Ἱερὰς Μονὰς καὶ Κοινοτήτας ἡμῶν, ὅπως συμβάλλουν τακτικῶς διὰ τῆς ἔστω καὶ συμβολικῆς συνδρομῆς αὐτῶν εἰς τὴν προοπτικὴν τοῦ «**Συνοδικοῦ Ταμείου Ἐνισχύσεως Κληρικῶν**», ἐν τῷ μεταξὺ δὲ θὰ μελετηθῇ ἐνδελεχῶς καὶ τὸ εὐρύτερον θέμα τῶν τακτικῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς καλύψεως αὐτῶν ἀπάντων τῶν Κληρικῶν μας.

β. Ἀπεφασίσθη, ὅπως ληφθῇ μέριμνα, ὥστε εἰς ἀπάσας τὰς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Ἐνορίας καὶ Μονὰς ἡμῶν νὰ ὑπάρχῃ ἐκ περιτροπῆς παρουσίᾳ Ἀρχιερέως, πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ στηριγμὸν ἔργῳ καὶ λόγῳ τοῦ λογικοῦ ἡμῶν ποιμνίου.

• Ἀνετέθη εἰς τὸν Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, ὅπως καταρτίξῃ ἐγκαίρως σχετικὸν πρόγραμμα δι' ἕκαστον μῆνα Ἀρχιερατικῶν Λειτουργιῶν.

γ. Ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐπὶ τοῦ προσφάτου ποιμαντικοῦ ταξιδίου του εἰς Αὐστραλίαν (26.10-6.11.2007 έκ.ήμ.), κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη τὸν προσχωρήσαντα εἰς τὴν ἡμετέραν Δικαιοδοσίαν Σέρβον Πρωθιερέα π. Δράγαν Σαράσεβιτς καὶ διώρισεν ὡς προσωρινὸν Ἐφημέριον εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς Σύδνεϋ.

• Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, συνηντήθη κεχωρισμένως μετὰ πινων Ρώσων Κληρικῶν διαφόρων Δικαιοδοσιῶν, εἰς δὲ τὸ ἐπίκεντρον τῶν συζητήσεων ἦτο τὸ ἐπίκαιρον καὶ φλέγον θέμα τῆς ἐνώσεως Διασπορᾶς-Μόσχας (4/17.5.2007) καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ποικίλων προκληθέντων ζητημάτων.

δ. Συνεζητήθη καὶ πάλιν ἡ ἀνάγκη καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς Ἱεραποστο-

λῆς ἡμῶν εἰς Κονγκό, ἡ ὁποία ἔχει μάλιστα χαρακτηριστὴ ἐπίγοντος.

- Ἐπίκειται ἡ ἀγορὰ ἐνὸς οἰκήματος εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κινσάσα, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ τοῦτο τὴν ἔδραν καὶ τὸ κέντρον τῶν σχετικῶν δραστηριοτήτων.

ε. Κατηρίσθη τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου ἐν Ἑλλάδι (15-20.11.2007 ἐκ.ἡμ.), ὁ ὁποῖος ὡς Πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Ὑπεράτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἠγεῖται τοῦ τμήματος ἐκείνου τῶν Ρώσων, τῶν ἀπορριψάντων τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας (4/17.5.2007).

- Ἀνεγνώσθη, ἐμελετήθη ἀναλυτικῶς καὶ ὑπέστη βελτιώσεις σχέδιον κειμένου, συνταχθὲν

κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, μὲ τίτλον: «**Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν**» (**Α.** Εἰσαγωγικά, **Β.** Αἴτια διακοπῆς κοινῆς, **Γ.** Ἐνότης καὶ κοινὴ προοπτικὴ, **Δ.** Ἀπόρροιαί τῆς ἐνότητος), τὸ ὁποῖον θὰ μελετηθῆ περαιτέρω καὶ βελτιωθῆ ἀπὸ κοινοῦ εἰς εἰδικὴν Συνεδρίαν μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρξῃ πλήρης συμφωνία, θὰ συνυπογραφῆ ὡς **κείμενον-βάσις** διὰ τὴν ἐφ' ἑξῆς συνεργασίαν μας.

Ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίων Μαρτύρων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀδίου

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Γαροδικίου Κλήμης

ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ἡ ἕκτακτος Συνεδρίασις Αὐτῆς Ε΄/16.11.2007 ἐκ.ἡμ.

Α΄. Κατὰ τὴν 16ην Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., συνῆλθεν εἰς τὴν ἕκτακτον Αὐτῆς Συνεδρίαν Ε΄ ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τῆς συνεδρίας Αὐτῆς προΐστατο, ὡς Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, συνεδρευόντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, τελούντος χρέη Γραμματέως, συμμετεῖχον δὲ ἐκτάκτως ὁ ἡμέτερος παρεπιδημῶν ἐν Ἑλλάδι Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κύριος Γεώργιος, ὡς καὶ ὁ ἄρτι ἀφικθεὶς ἐξ Οὐκρανίας Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ὁδοσσοῦ καὶ Ταυρίδος κύριος Ἀγαθάγγελος, Πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

β. Αἱ δύο, πρωῖνῃ καὶ ἀπογευματικῇ, συνεδρίασις τῆς πολυώρου Συνεδρίασεως Ε΄ ἐπραγματοποιήθησαν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἐν τῇ παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

* * *

Β΄. Τὴν διυρυμένον Διάρκῃ Ἱερὰν Σύνοδον ἀπσχόλησεν ἀποκλειστικῶς ἓν καὶ μοναδικὸν θέμα, μὲ πολλὰς βεβαίως παραμέτρους, ἐξ οὗ καὶ τὸ πολὺρον τῶν δύο συνεδριῶν Αὐτῆς, τὸ ἐξῆς:

Ἡ πλήρης ἐνεργοποίησις τῆς Ἀποφάσεως 7, τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν τακτικὴν ἐτήσιον Συνεδρίασιν ΛΔ΄/4.10.2007 ἐκ.ἡμ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἡ ἀνάδειξις καὶ ἰσχυροποίησις τῆς κοινωνίας ἡμῶν

μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὁδοσσοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, περαιτέρω δὲ ἡ σύμπραξις ἡμῶν εἰς ἀρχιερατικὰς χειροτονίας, ὅταν τοῦτο μᾶς ζητηθῇ, προκειμένου νὰ ἐνισχυθῇ ἡ διοικητικὴ δομὴ τῆς Δικαιοδοσίας αὐτοῦ.

α. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὑπεδέχθη εἰς τὴν κοινὴν Συνεδρίασιν τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον Ὁδοσσοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθάγγελον, μὲ εἰδικὸν Προσφωνητήριον Λόγον, ἀναφερθεὶς εἰς τὰς ἱστορικὰς ἀπαρχὰς τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀντιοικουμενιστῶν τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου, εἰς τὴν πᾶσιν τοῦ ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Λαῦρον τμήματος τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., διὰ τῆς ἀθετήσεως τῆς Ἱστορικῆς Κληρονομίας Αὐτῆς, εἰς τὸ ἱστορικὸν χρέος τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου νὰ διατηρήσῃ ἀνόθευτον τὴν Κληρονομίαν αὐτήν, ὡς καὶ τὴν ἀμετακίνητον θέλησίν μας νὰ συμπαρασταθῶμεν εἰς τὸν ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα μὲ τρόπους σαφεῖς καὶ συγκεκριμένους.

• Ὁ Θεοφ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος ἐτόνισε μὲ ἰδιαίτερον ἔμφασιν, ὅτι

«ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι ἱστορικὴ, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ ἓναν ἐξέχοντα σταθμὸν στὴν κοινὴν πορεία μας, οἱ ἀπαρχὲς τῆς ὁποίας ἀνάγονται στὴν δεκαετία τοῦ '60· ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἔναρξιν μιᾶς ὄντως νέας περιόδου στὸν κοινὸν καὶ πολυμέτωπον ἀγῶνα μας γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας».

Καὶ κατέκλεισεν, εὐχόμενος ὅπως

«ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος εὐλόγησῃ τὴν κοινὴν μας αὐτὴν Συνεδρία, ὥστε νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ οἰκοδομητικὴ, στὴν προοπτικὴ πάντοτε τοῦ Ἐνωτικοῦ Ὁράματός μας καὶ

στά ὄρια τῆς κοινῆς μας Ἱστορικῆς Κληρονομίας».

β. Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριος Ἀγαθάγγελος, εἰς τὴν Ἀντιφώνησιν αὐτοῦ, ἡ ὁποία διεκρίνετο διὰ τὸν εἰρηνικόν, σοβαρὸν καὶ ἐμβριθῆ χαρακτῆρα τῆς, ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς προσφάτου τραγωδίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς μέχρι καὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας καὶ τὸν ἀντισυνοδικὸν τρόπον δραστηριοποιήσεως τῶν ἐνωτικῶν μέχρις ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ των.

Ἰδιαιτέρως, ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην ἀποκαταστάσεως τοῦ τρωθέντος κύρους τῆς γνησίας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὡς ἱστορικῆς πλέον συνεχείας Αὐτῆς.

γ. Ὁ Θεοφ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, τῆ συναινέσει πάντων τῶν παρόντων Ἀρχιερέων, προέτρεψεν ἐνθέρμως τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον κ. Ἀγαθάγγελον νὰ προχωρήσῃ σταθερῶς εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον του καὶ νὰ μὴ καμφθῆ ἀπὸ τὸν πειρασμὸν τῆς ἀποθαρρύνσεως, ὅσας δυσκολίας καὶ ἂν ἀντιμετωπίσῃ.

• Ἡ Ἱερά Σύνοδος μας εἶναι ἐτοίμη νὰ τὸν βοηθήσῃ ποικιλοτρόπως καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ μέλλον.

δ. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀγαθάγγελος ἀπάντησεν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐρωτήσεις, τεθείσας ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, πρὸς διασάφησιν ποικίλων θεμάτων θεολογικῆς, ἱστορικῆς καὶ πρακτικῆς σημασίας.

• Αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου διεκρίνοντο διὰ τὴν εἰλικρίνειαν, πληρότητα καὶ σοβαρότητα αὐτῶν, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος ἦτο μέχρι τέλους γλυκύς, ὑπομονετικὸς καὶ ἤρεμος, μετρῶν τὸ κομβοσχοίνιον του.

Γ'. Κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίαν, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὰ ἐξῆς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς θέματα:

α. Εἶναι πλῆγμα ὁ χωρισμὸς ἀπὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα, λόγῳ τῆς ἐνώσεως Διασπορᾶς-Μόσχας. Ὑφίσταται ἀνάγκη νέων Ἀρχιερέων, προέχει ἡ ὀργάνωσις τοῦ μὴ ἐνωθέντος τμήματος. Οἱ ἀποχωρήσαντες τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ. πρὸ τῆς ἐνώσεως προέβησαν εἰς πρακτικὰς καὶ διεκλήρυσαν θέσεις ἐκκλησιολογικὰς, μὴ συμφώνους πρὸς αὐτὰς τῆς γνησίας Ρ.Ο.Ε.Δ. Ποῖα τὰ κριτήρια, διὰ μίαν ὀρθὴν στάσιν.

β. Περὶ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Λαζάρου (Ζουρμπένκο, † 2005) καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα.

• Προετάθη εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀγαθαγγέλου νὰ ἐπιστρέψουν ὅθεν ἀπεχώρησαν καὶ νὰ ἐξετασθῆ συνοδικῶς ἂν δύνανται νὰ ἀποτελοῦν μίαν ἰδίαν Δικαιοδοσίαν, ἀλλὰ μέχρι στιγμῆς δὲν ὑπάρχει σαφῆς ἀπάντησις αὐτῶν· δὲν δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς Δικαιοδοσία.

γ. Ἀναφορὰ εἰς ἄλλας ἐπισκοπικὰς -μὴ κανονικὰς ομάδας (Βαλεντίνου, Βιταλιανῶν κ.ἄ.) ἐντὸς Ρωσίας καὶ ἐπισήμανσις, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀκράϊων ἐκκλησιολογικῶν τάσεων αὐτῶν.

• Ὑποστήριζεται ἡ ἱεραποστολικὴ προοπτικὴ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (ἀναφορὰ εἰς Ἁγίους Τόπους/Ἱεροσόλυμα, Αἰτῆ κ.ἄ.).

• Ἐκφράζεται συμφωνία διὰ τὸ ἐνδεχόμενον διαφοροποιήσεως, κατόπιν συνοδικῆς διασκέψεως, τοῦ τίτλου «Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς», ὥστε νὰ μὴ προκαλῆται σύγχυσις, ἐφ' ὅσον ἡ Δικαιοδοσία Αὐτῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐντὸς τῆς Ρωσίας.

δ. Ὁ Θεοφ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, τῆ ἀρωγῆ καὶ ἐτέρων συνοδικῶν Μελῶν, διασαφνίζει εἰς τὸν ἐρωτήσαντα Σεβασμιώτατον δύο σημαντικὰ ζητήματα, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀνεξέλεγκτος φημολογία προκαλεῖ σύγχυσιν, τὰ ἀκόλουθα:

1. Ποία εἶναι ἡ φύσις τῶν ἐκκλησιολογικῶν μας διαφορῶν μετὰ τῶν ἄλλων Δικαιοδοσιῶν τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως δὲ μετὰ

τῆς ἐπικρατεστέρας Συνόδου, ἡ ὁποία φέρεται ὡς διάδοχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, ποῖοι οἱ λόγοι τῆς ἀκοινωνησίας ἡμῶν μετ' αὐτῶν, ποία ἡ κοινὴ ἐκκλησιολογικὴ βάση τῆς ἐνώσεώς μας μετὰ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (1994) καὶ ὅτι ἐξ αἰτίας κυρίως τῆς ἐκκλησιολογικῆς ἑτερότητας Ρ.Ο.Ε.Δ. καὶ λοιπῶν «Γ.Ο.Χ.» αἱ κατὰ καιροὺς ἐπιτευχθεῖσαι ἐνώσεις (δεκαετία '70) διερράγησαν.

Ἄπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου διακηρύσσουν, ἐκάστη ὁμὰς δι' ἑαυτήν, ὅτι ἀποτελοῦν δῆθεν τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου, ὅτι πάντες οἱ μὴ κοινωνοῦντες αὐτοῖς δῆθεν εὐρίσκονται ἐκτὸς Ἐκκλησίας· δηλαδή, ἔχουν ἀπολέσει τὴν αἴσθησιν τῆς Καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀποκλειστικοί-σεκταριστικοί, μὴ ἀνεκτικοί πρὸς τοὺς διαφωνοῦντας, μάλιστα δὲ καὶ διωκτικοί· ἡ στάσις τῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐστράφησαν καὶ ἐναντίον μας, ὤθησεν ἡμᾶς νὰ ἀποτειχισθῶμεν ἐξ αὐτῶν καὶ νὰ ὀργανωθῶμεν ὡς Ὁρθόδοξοι Ἐνιστάμενοι (1985 κ.έ.).

Ἐν τέλει, τὸ ἀπόλυτον κριτήριόν μας δι' αἰανδῆποτε ἐνώσειν μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου παραμένει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία, εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἐκκλησιολογικόν.

2. Ποῖον εἶναι τὸ νόημα καὶ ἡ προοπτικὴ τοῦ πιθανοῦ Διαλόγου μετὰ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι· ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν νοεῖται ὡς Διάλογος πρὸς ἀπορρόφησιν ἢ ὑπαγωγὴν ἢ ἐνταξιν ἡμῶν εἰς τὴν Καινοτομίαν ἢ ἐνώσειν τύπου Διασπορᾶς-Μόσχας, ὡς ἄλλωστε μαρτυρεῖται τοῦτο ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν παλαιότερας τινὸς σχετικῆς προσπάθειας (1998-2000), βάσει τῶν σωζομένων καὶ δημοσιευθέντων τεκμηρίων.

ε. Ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος εἶχεν ἤδη μελετήσει, ἐκ τῆς ρωσικῆς μεταφράσεως, τὸ σχεδίου κειμένου, μὲ τίτλον: «Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οι-

κουμενιστῶν» (περ. 3 σελίδες Α4, **Α.** Εἰσαγωγικά - §§ α-β, **Β.** Αἴτια διακοπῆς κοινωνίας - §§ α-γ, **Γ.** Ἐνότης καὶ κοινὴ προοπτικὴ - §§ α-γ, **Δ.** Ἀπόρροιαί τῆς ἐνότητος - §§ α-δ), ἐπὶ τῶν θέσεων τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε καμμίαν ἐπιφύλαξιν ἢ ἀντίρρησην, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ συνυπέγραψε προθύμως μετὰ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

• Τὸ Κείμενον αὐτό, ὄντως βαρυσήμαντον κατὰ τὸ περιεχόμενον του, ἀποτελεῖ ἓνα **κείμενον-βάσις**, περιέχον ἱστορικά, θεολογικὰ-ἐκκλησιολογικὰ στοιχεῖα μείζονος σημασίας, βλέπον τὸ μέλλον μὲ διορατικότητα, ἀντιμετωπίζον τὰς ραγδαίας ἐξελίξεις μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ βασιζόμενον εἰς τὴν αἰσιόδοξον προοπτικὴν τοῦ Ἑνωτικοῦ Ὁράματός μας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοινῆς μας Ἱστορικῆς Κληρονομίας.

Δ΄. Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίαν, ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος ἀπήντησε, μὲ τὸ αὐτὸ οἰκοδομητικὸν ἦθος, εἰς τινὰς ἀκόμη ἐρωτήσεις, διευκρινίσας τὴν σχέσιν του μὲ τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἀσθενοῦντα Ρῶσον Ἐπίσκοπον κ. Δανιήλ, ὁ ὁποῖος κατ' οὐσίαν ἦτο καὶ εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν στάσιν τῶν ἀπορριπτόντων τὴν ἐνώσειν Διασπορᾶς-Μόσχας· τὴν μετὰ τὴν ἐνωσιν στάσιν τῆς Συνόδου τοῦ μητροπολίτου Λαύρου ἐναντι αὐτοῦ· τέλος δέ, ὅτι ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν πρόταξιν τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος, ὡς ὄρου κοινωνίας μεθ' ἡμῶν, μᾶλλον σύγχυσις εἶχε προκαλέσει, ἀλλὰ καὶ διαρροάς τινων πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι Σύνοδον τοῦ κ. Χρυσοστόμου.

α. Ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος, ὡς τελικὸν καὶ καιριώτατον θέμα ἔθεσε τὴν ἄμεσον ἀνάγκην, ὅπως εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον συμπράξωμεν εἰς χειροτονίας Ρώσων Ἀρχιερέων, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἔργου του.

• Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἀπήντησε ὁμοφώνως καὶ ἀνεπιφυλάκτως θετικὰ εἰς τὸ αἴτημά του· ἀμέσως δὲ κατηρτίσθη τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τῆς ἀποστολῆς δύο Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνό-

δου εἰς Ὀδησσὸν Οὐκρανίας καὶ συνεζητήθησαν τὰ ἐπὶ μέρους θέματα περὶ τῶν ὑποψηφίων, περὶ τῶν ἡμερομηνιῶν κ.ἄ.

* * *

Τοιουτοτρόπως ἔληξεν αἰσίως, πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἡ ὄντως καρποφόρος καὶ οἰκοδομητικὴ, ἀνεπιφυλάκτως δὲ *ἱστορικὴ* αὐτὴ κοινὴ *Συνεδρίασις* τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

τῶν Ἐνισταμένων, πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Γαργικίου Κλήμης

Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν

Ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 2007ῳ ἐκ.ἡμ.

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου

Α. Εἰσαγωγικά

α. Δυνάμει τῆς Ἀποφάσεως 7, ληφθείσης ὑπὸ τῆς τακτικῆς ἐτησίας Συνεδριάσεως ΛΔ / 4.10.2007 ἐκ.ἡμ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, σήμερον τὴν 16ην Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ. ἔχομεν τὴν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νὰ συνεργώμεθα ἀπὸ κοινοῦ εἰς Συνοδικὴν Διάσκεψιν ἢ Διαρκῆς Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ἦτοι ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κύριος Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κύριος Γεώργιος, ὡς καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κύριος Χρυσόστομος, Μεθώνης κύριος Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κύριος Κλήμης, Γραμματεῦς, μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὁδηροῦ καὶ Ταυρίδος κυρίου Ἀγαθαγγέλου, Προέδρου τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

β. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ὡς καὶ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ὁδηροῦ καὶ Ταυρίδος κύριος Ἀγαθάγγελος, διατελέσας μέχρι πρότινος μέλος τῆς ὑπὸ τὸν μητροπολίτην κύριον Λαῦρον Ρωσικῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔχουν ἀπορρίψει ἀποφασιστικῶς τὴν ἀπὸ 4/17.5.2007 ἔνωσιν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ. μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ ἔχουν διακόψει ὀριστικῶς πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς Δικαιοδοσίας τοῦ μητροπολίτου Λαύρου.

Β. Αἷτια διακοπῆς κοινωνίας

α. Ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ ὀριστικὴ ἀπόρριψις τῆς ἐν λόγῳ ἐνώσεως Διασπορᾶς-Μόσχας, ὡς καὶ

ἡ συνακόλουθος διακοπὴ κοινωνίας τῶν Ἐνισταμένων (ὡς καὶ τῶν κοινωνούντων Αὐτοῖς Ρουμάνων καὶ Βουλγάρων Ἀντι-οικουμενιστῶν), μετὰ τῆς Συνόδου ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Λαῦρον, ἡ ὁποία ὑφίστατο ἐπισημῶς ἀπὸ τοῦ 1994, ἐθεωρήθη ὡς ἐπιβεβλημένη, ἐπειδὴ ἀνηρέθη de facto ἡ ἐκκλησιολογικὴ βάση καὶ τὸ ἀντι-οικουμενιστικὸν θεμέλιον τῆς ἐγκαθιδρυθείσης ἐνώσεως ἐν ἔτει 1994, ἡ ὁποία προέβλεπε τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, ὅτε ἡ ἀποστασία ἐξαπλοῦται καὶ οἱ λεγόμενοι ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ὁρθοδοξίας, τοιοῦτοι ὡς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλα Πατριαρχεῖα, ὑποχωροῦσι πλήρως ἐκ τῶν θέσεων αὐτῶν καὶ ἀκολουθοῦσι τοὺς νεωτεριστὰς καὶ οἰκουμενιστὰς, εἶναι πολὺ σημαντικὸν διὰ τοὺς γνησίους Ὁρθοδόξους νὰ ἐνοῦνται, νὰ συμβαδίζωσι καὶ νὰ ἀντιτίθενται εἰς τοὺς προδότας τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν Ἁγίων Πατέρων».

(Ἀπόφαισις τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., Νο 3/50/148, 3/16.8.1994, § 56).

β. Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κύριος Ἀγαθάγγελος διακατέχεται ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὅτι ἡ ἀποτειχίσις Αὐτοῦ ἐκ τῆς Δικαιοδοσίας ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Λαῦρον, μετὰ τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας, ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀναγκαία, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπ' αὐτὸν τμήμα τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς συνεχίζει νὰ διακρατῆ ἀνόθευτον τὴν Ἱστορικὴν Κληρονομίαν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἐχέγγυα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καὶ νὰ παραμένῃ ἀμέτοχον τῆς φθορᾶς ἐκ τῆς πνευματικῆς νόσου τοῦ ἀντι-εκκλησιαστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ Σεργιανισμοῦ.

γ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων καὶ ὁ

Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κύριος Ἀγαθάγγελος ἔχουν τὴν κοινὴν αἴσθησιν, ὅτι κατὰ τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας, ὄχι μόνον *συνεκολλήθησαν* ἑτερογενῆ *ἐκκλησιαστικά σώματα*, ἀλλ' ὅτι ἤνοιξεν ἡδὴ ἡ ὁδὸς πρὸς σταδιακὴν *ἀφομοίωσιν* τῆς Διασπορᾶς καὶ *de facto συγχώνευσιν* αὐτῆς ὑπὸ τῆς κυριάρχου *οἰκουμενιστικῆς νοοτροπίας*, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἔχουν διαβρωθῆ ἅπασαι αἱ λεγόμεναι ἐπίσημοι Τοπικαὶ Δικαιοδοσίαι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν· περαιτέρω δέ, ἔχουν τὴν κοινὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ σταδιακὴ ἀπώλεια τῆς αὐτοτελείας τῆς Διασπορᾶς καὶ ἡ πλήρης ἀπορρόφησις αὐτῆς θὰ ἐπέλθῃ ἀφεύκτως καὶ συντόμως.

Γ. Ἐνότης καὶ κοινὴ προοπτικὴ

α. Ἐξ αἰτίας τῶν δραματικῶν αὐτῶν ἐξελίξεων, τῶν θλιβόντων ἡμᾶς βαθύτατα, οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ρωσίᾳ/Διασπορᾷ Ἀντι-οικουμενισταί, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων καὶ τὴν Δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κυρίου Ἀγαθαγγέλου, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ διακηρύξουν, ὅτι ἡ λειτουργικὴ καὶ εὐχαριστιακὴ κοινωνία αὐτῶν ἰσχύει, μὴ διακοπεῖσα ποτέ, θὰ παραμείνουν δέ, χάριτι Θεοῦ, ἠνωμένοι ἀρρήκτως, διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τῆς κοινῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτοσυνειδησίας αὐτῶν, ὡς αὕτη εἶχε συνομολογηθῆ κατὰ τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Ἐνισταμένων ἐν ἔτει 1994.

β. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, οὔτε δεδαίως ἐπιδιώκομεν, νὰ σώσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἐνίστε κατηγορούμεθα ἐπιπολαίως, ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὴν ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι ἀποτελιζόμενοι ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, συγκροτοῦμεν τὸ *Ἀκαινοτόμητον Ὁρθόδοξον Πλήρωμα* καὶ εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ἐνότητι τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, *υἰοθετοῦντες ὄχι τὸ ἀντι-ἐκκλησιαστικὸν Πρωτεῖον τῆς Διοικήσεως/Δικαιοδοσίας, ἀλλὰ τὸ Πρωτεῖον τῆς Ἀληθείας*, τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ διδάσκοντος, ὅτι «ὅσον ἀποδιϊστάμεθα» τῶν *Καινοτόμων*, «ἐγγί-

ζομεν τῷ Θεῷ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἁγίοις Πατράσι· καὶ ὡσπερ τούτων» τῶν *Καινοτόμων* «χωριζόμεθα, οὕτως ἐνούμεθα τῇ Ἀληθείᾳ καὶ τοῖς ἁγίοις Πατράσι τοῖς θεολόγοις τῆς Ἐκκλησίας» (Πρβλ. ΡΓ τ. 160, στλ. 536CD).

γ. Ἡ θεάρεστος προοπτικὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ θεμελιωδῶς *ἐνωτικὴ*, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὴν εἰρήνευσιν καὶ ἐπανένωσιν τῶν διηρημένων Ὁρθοδόξων διὰ μέσου τῆς συνοδικῆς καταδίκης τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ *Πάτριον Ἡμερολόγιον*, ἐντὸς δὲ αὐτῆς τῆς ἐνωτικῆς προοπτικῆς εἶχε παλαιότερον κινήθῃ δραστηρίως καὶ ἀποφασιστικῶς ἡ Ρωσικὴ Διασπορά, ἰδίως ἀπὸ τοῦ Ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαρέτου (1965-1985) καὶ ἐξῆς.

Δ. Ἀπόρροια τῆς ἐνότητος

α. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταί τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρωσίας/Διασπορᾶς, ἔχοντες βαθεῖαν τὴν πεποίθησιν διὰ τὸν αἰρετικὸν καὶ συγκρητιστικὸν χαρακτῆρα τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ θεωροῦντες αὐτὸν κυριολεκτικῶς ὡς παναίρεσιν, ἐκφράζουν τὴν κοινὴν αὐτῶν ἀπόφασιν, ὅπως ἠνωμένοι συμβαδίζουν καὶ ἀντιτίθενται εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτῆς αἰρέσεως.

β. Ἡ σύσφιξις τῶν σχέσεων ἡμῶν θὰ ἐκφρασθῇ ἐν πρώτοις διὰ τῆς προθύμου συμπράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων εἰς χειροτονίας Ρώσων Ἀρχιερέων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διοικητικῆς δομῆς τῆς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον κύριον Ἀγαθάγγελον Δικαιοδοσίας.

γ. Ἐπισημαίνεται ὁ ἐκατέρωθεν σεβασμὸς ἐπὶ τῶν δικαιοδοσιακῶν δικαιωμάτων, βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, εἰς ἐκάστην περιοχὴν, ὡς καὶ ἡ δυνατότης ἐφαρμογῆς, κατόπιν ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ συνεννοήσεως, μιᾶς εἰδικῆς σχέσεως προσωρινοῦ χαρακτῆρος ἄχρι καιροῦ Ἱερέων τινῶν, Ἐνοριῶν καὶ Μονῶν, εὐρισκομένων μὲν ἐντὸς τῶν ὁρίων μιᾶς ἐκ τῶν δύο Δικαιοδοσιῶν, ἐξυπηρε-

τουμένων ὅμως κατ' οἰκονομίαν ὑπὸ τῆς ἐτέρας.

δ. Ἡ ἐνότης ἡμῶν εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως ἐκφράζεται περαιτέρω διὰ τῆς μνημονεύσεως τῶν Σεβασμιωτάτων Προέδρων εἰς τὰς Θείας Λειτουργίας, διὰ τῶν Ἑορτίων Γραμμάτων, διὰ τῶν κατὰ καιροὺς συλλειτουργιῶν εἰς ἐπίσημους Ἑορτάς, διὰ τῆς ἀλληλο-δοηθείας εἰς ἐξαιρετικὰς μάλιστα περιπτώσεις (ἀνθρωπιστικαὶ κρίσεις κ.ἄ.), ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου προσφόρου ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου, ἐν τῷ πνεύματι πάντοτε τῆς εὐαγγελικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

**Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος
τῶν Ἐνισταμένων**

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός,
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος
† Ὁ Ἀλανίας Γεώργιος
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Χρυσόστομος
† Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης, Γραμματεὺς

* * *

Ἐν τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καὶ τὸ ἱερὸν νέφος τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ εὐλογοῦν, ἐνισχύουν καὶ καθοδηγοῦν ἡμᾶς εἰς τὴν κοινὴν πορείαν ἡμῶν πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνυπογράφομεν τὸ παρὸν *Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν*.

**Ὁ Πρόεδρος
τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης
Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ.**

† Ὁ Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος Ἀγαθάγγελος

ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ἡ τακτικὴ Συνεδρίασις Αὐτῆς ΣΤ΄/28.11.2007 ἐκ.ἡμ.

Α΄. Κατὰ τὴν 28ην Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., συνῆλθεν εἰς τὴν τακτικὴν Αὐτῆς *Συνεδρίασιν ΣΤ΄* ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆος Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τῆς συνεδρίας Αὐτῆς προΐστατο, ὡς *Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος*, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, συνεδρευόντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, τελούντος χρέη *Γραμματέως*.

β. Ἡ *Συνεδρίασις* ἐπραγματοποιήθη ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἐν τῇ παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Ἱερᾶ Μονῆ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

γ. Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος συνέρχεται τακτικῶς κατὰ δεκαπενθήμερον, ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἐὰν δὲ ὑπάρξῃ κώλυμα, ὀρίζεται συνοδικῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐπομένης *Συνεδρίασεως*.

* * *

Β΄. Τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον ἀπασχόλησαν μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς θέματα.

α. Ἀπεφασίσθη ἡ χειροτονία εἰς Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον τοῦ εὐλαβοῦς πνευματικοῦ τέκνου μας Κωνσταντίνου Σωτηριάδου. Ἡ μὲν εἰς Διάκονον θὰ τελεσθῆ ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος τὸ Σάββατον, 2αν Δεκεμβρίου, ἡ δὲ εἰς Πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτοῦ κ. Κυπριανοῦ τὴν Κυριακὴν, 3ην Δεκεμβρίου ἐκ.ἡμ.

β. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ προαγωγή εἰς Πρεσβύτερον τοῦ εὐλαβεστάτου Διακόνου Γεωργίου Γιάν, ἐκ Τσεχίας, τῆς χειροτονίας τελεσθησο-

μένης ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτοῦ κ. Κυπριανοῦ τὴν Κυριακὴν, 10ην Δεκεμβρίου ἐκ.ἡμ.

• Οἱ ἐν λόγῳ Κληρικοὶ θὰ ἐξυπηρετήσουν τὰς ἐφημεριακὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς.

γ. Τὸ ἄρτι συσταθὲν «Συνοδικὸν Ταμεῖον Ἐνισχύσεως Κληρικῶν», εὐρισκόμενον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτοῦ, ἤδη ἐνεργοποιεῖται. Ἀπεστάλη ἔμβασμα 600 εὐρῶ πρὸς ἐνίσχυσιν ἡμετέρου Ἀρχιερέως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν (μέσω Ε.Τ.Ε., 3.12.2007).

• **βλ.** σχετικὴν Ἀπόφασιν: *Συνεδρίασις Γ΄/8.11.2007 ἐκ.ἡμ.*

δ. Κατηρίσθη τὸ τελικὸν Πρόγραμμα ἀρχιερατικῶν Θείων Λειτουργιῶν διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον, βάσει σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.

ε. Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἀναφέρεται περιληπτικῶς εἰς τὸ χρονικὸν τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ἡμετέρου Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ἀλανίας κ. Γεωργίου, εἰς Ὀδησσὸν τῆς Οὐκρανίας, ὅπου συνέπραξαν μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, Προέδρου τῆς *Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως* τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, εἰς χειροτονίας δύο Ρώσων Ἀρχιερέων: τοῦ Ἐπισκόπου Ρίτσημοντ καὶ Νέας Ὑόρκης κ. Ἀνδρονίκου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀγίας Πετροπόλεως καὶ Βορείου Ρωσίας κ. Σωφρονίου.

• Ἡ ἐπίσκεψις διήρκεσεν ἀπὸ 22ας ἕως 26ης Νοεμβρίου ἐκ.ἡμ. καὶ ἐπραγματοποιήθη κατόπιν σχετικῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως, *Συνεδρίασις Ε΄/16.11.2007 ἐκ.ἡμ.*

στ. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν Ἱεραποστολὴν ἡμῶν εἰς Κονγκὸ Κεντρικῆς Ἀφρικῆς συνεχίζεται. Ἦδη ἐγκρίνεται ὁμοφώνως ἡ ἄμεσος προώθησις τῆς ὀλοκληρώσεως τοῦ ἀνεγειρομένου Ἱουχαστηρίου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κανάγκα.

• Ὁ ἡμέτερος Ἱερομόναχος π. Μᾶρκος θὰ μεταβῆ εἰς Κονγκὸ καὶ θὰ ἐγκατασταθῆ εἰς αὐτὸ ἅμα τῆ περατώσει τῶν βασικῶν ἐργασιῶν, προκειμένου νὰ ὀργανώσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν ἱεραποστολικὴν προσπάθειαν.

ζ. Ἀποφασίζεται ἡ ἐπανεκδόσις τοῦ περιοδικοῦ «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία», ὡς ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ συνοδικοῦ ὄργανου, κατὰ τρίμηνον.

• Ἡ νέα δραστήριος συνοδικὴ περίοδος (Ὀκτώβριος κ.έ.) προεκάλεσε πληθώρα δημοσιευτέου ὑλικοῦ, τὸ ὅποιον ἂν καὶ παρουσιάζεται εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἱστοσελίδα μας, δὲν εἶναι ὅμως προσβάσιμον εἰς τὸ εὐρύτερον ἐνδιαφερόμενον κοινόν*.

Ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.
† Ἀγίου Νικολάου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Γαροδικίου Κλήμης

(*) Λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς μας δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ συνεχίσωμεν τὴν δημοσίευσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὅποια ἐξακολουθεῖ ἀπροσκόπτως νὰ συνέρχεται καὶ διασκέπτεται ἐπὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὅποια ἀφοροῦν τὸ Διδακτικόν, Λειτουργικόν καὶ Ποιμαντικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητός μας. Ἐν τούτοις, ἡ πρόθεσις μας εἶναι νὰ συνεχισθῇ ἡ τακτικὴ δημοσίευσις τῶν πεπραγμένων.

**Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων
καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον
Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος**

Ἔναρξις Ἀνεπισήμου Διαλόγου

α. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, συμφώνως πρὸς τὴν Ἀπόφασιν 9, τῆς τακτικῆς ἐτησίου Συνεδριάσεως Αὐτῆς ΛΔ /4.10.2007 ἐκ.ἡμ., ἔχει ἤδη ἀρχίσει τὸν *Διάλογον*, πρὸς τὸ παρὸν ἀνεπισήμου χαρακτῆρος, μὲ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κύριον Χρυσόστομον.

β. Δύο ἀδρόφρονες ἐπισκέψεις, τοῦ μὲν Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 29.11.2007 ἐκ.ἡμ. ἀσθενοῦντα Σεβασμώτατον Μητροπολίτην καὶ Πρόεδρον ἡμῶν κύριον Κυπριανὸν (Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, 10.1.2008 ἐκ.ἡμ.), τοῦ δὲ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου ἡμῶν Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κυρίου Κυπριανοῦ εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυρίου Χρυσοστόμου (Ἱερὰ Μονὴ Παναχράντου Μεγάρων, 30.1.2008 ἐκ.ἡμ.), προητοίμασαν τὸ ἔδαφος διὰ μίαν τρίτην διεπισκοπικὴν ἐπικοινωνίαν.

γ. Εἰς τὰς δύο ἐπισκέψεις συμμετέσχον μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀρχικῶς μὲν δύο Ἀρχιερεῖς ἐκ τῆς Συνόδου Αὐτοῦ (Ἀττικῆς Χρυσόστομος καὶ Χριστιανουπόλεως Γρηγόριος), κατόπιν δὲ τρεῖς Ἀρχιερεῖς (οἱ αὐτοὶ καὶ ὁ Πειραιῶς Γερόντιος), ἐνῶ μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου ἡμῶν ἦσαν ἀρχικῶς τρεῖς Ἀρχιερεῖς (Χριστιανουπόλεως Χρυσόστομος, Μεθώνης Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου Κλήμης), κατόπιν δὲ δύο (οἱ αὐτοὶ πλὴν τοῦ Χριστιανουπόλεως Χρυσοστόμου).

δ. Κατὰ τὴν 16.2.2008 ἐκ.ἡμ. ἐπραγματοποιήθη ἡ *Συνάντησις Α΄* ἐπὶ τοῦ *Ἀνεπισήμου Διαλόγου* τῶν δύο Ἱερῶν Συνόδων, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παναχράντου παρὰ τὰ Μέγαρα Ἀττικῆς, ἐκπροσωπούμενων τῆς μὲν Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἐπισκόπων Μεθώνης καὶ Γαρδικίου, τῆς δὲ ἐτέρας Συνόδου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ

τῶν Ἀρχιερέων Πειραιῶς, Ἀττικῆς, Χριστιανουπόλεως καὶ Μαραθῶνος.

ε. Κατὰ τὴν τρίωρον (10.00΄-13.00΄) μικτὴν αὐτὴν *Συνεδρίασιν*, ἐντὸς κλίματος φιλικῆς καὶ καλῆς διαθέσεως, συνεζητήθησαν πλεῖστα ὅσα θέματα, κυρίως ὅμως ζητήματα ἀφορῶντα τὴν κρίσιμον ἱστορικὴν περίοδον 1979-1986, προκειμένου νὰ διαγνωσθῇ ἡ ἀντίληψις ἐκάστης πλευρᾶς ἐπὶ αὐτῶν.

στ. Θεωρηθείσης ὡς κατ' ἀρχὴν ἱκανοποιητικῆς καὶ ἀρκούντως διαφωτιστικῆς τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἀναδρομῆς, ἀπεφασίσθη ὅπως πραγματοποιηθῇ ἡ *Συνάντησις Β΄*, μὴ ὀριοθείσης συγκεκριμένης ἡμερομηνίας, πάντως λίαν συντόμως, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συνεξέτασιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ φρονήματος ἐκάστης Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῇ θάσει ἐπισήμων θεολογικῶν κεμένων.

ζ. Ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἔχουν ἤδη συνταχθῆ δύο *Ἐκθέσεις* (Α΄/2.2.2008 ἐκ.ἡμ. καὶ Β΄/20.2.2008 ἐκ.ἡμ.), μὴ δημοσιεύσιμοι, πρὸς ἐνδοσυνοδικὴν ἐνημέρωσιν, ἅπαντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν συμφωνοῦν ὅπως ὁ *Διάλογος* συνεχισθῇ, ἐφ' ὅσον μάλιστα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποτελέσματος Αὐτοῦ, συμβάλλει εἰς τὴν θεάρεστον *Διακονίαν τῆς Καταλλαγῆς*.

η. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων προσεύχεται εἰς τὴν Ὑπερευλογημένη Θεοτόκον νὰ ὀδηγῇ καὶ προστατεύῃ Αὐτὴν εἰς τὴν ἐνωτικὴν ταύτην προσπάθειαν, προτρέπει δὲ τὸ εὐσεβὲς Αὐτῆς Πλήρωμα νὰ προσεύχεται, ὥστε ἡ ἄσκησις τῆς *Διακονίας* αὐτῆς νὰ εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνος πρὸς τὸ θεῖον θέλημα καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

† Ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης

τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου 2008 ἐκ.ἡμ.

† Καθαρὰ Τρίτη, Ὁσίου Προκοπίου Δεκαπολίτου

Β΄.

Μελέτες

Κείμενα

Μαρτυρίες

Λόγος Χειροτονητήριος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ

«Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, διὰ τῆς Θεοτόκου, βοήθει μοι!»

Σεβασμιώτατε, χριστοπόθητε, πολυσέβαστε, πολυχαρίτωτε καὶ θεοσκέπαστε Μητροπολίτα καὶ πνευματικέ μου Πατέρα· Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς, τίμα Μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων· Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε Τριάδιτσα κύριε Φώτιε, Πρωθιεράρχα τῆς ὁμοδόξου καὶ μαρτυρικῆς Βουλγαρίας· σελπὴ χορεία καὶ ιερὰ Παρεμβολὴ τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν μου· τίμιον τοῦ Χριστοῦ Πρεσβυτέριον· ὀσιώτατοι Μοναχοί, Γέροντες καὶ Γερόντισσες· τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας· υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Ἀναστάσεως·

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν», διὰ τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου Μητρὸς ἡμῶν Θεοτόκου, ἸἩς τὴν Σύναξιν τῆς ιερᾶς Εἰκόνας τῆς ἐπονομαζομένης: «ἽΩ Πανύμνητε Μῆτερ!», σήμερον ἐορτάζομεν.

* * *

Τὸ βάρος καὶ τὸ βάθος τῆς στιγμῆς αὐτῆς, τῆς ὄντως ἱστορικῆς γιὰ τὴν ἀναξιότητά μου στιγμῆς, ὑπερβαίνουν τὰ φυσικά, διανοητικά καὶ πνευματικά μου ὄρια· καὶ μόνον ὡς δωρεὰ τῆς Θεοτόκου, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μου, εἶναι δυνατὸν νὰ βιώνω ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχία καρδιακῇ τὴν ἀπρόοπτη ἀνάδειξί μου στοῦ ὑψηλότατο λειτουργήμα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Μία παρατεταμένη αἴσθησις ἐνὸς *μυστηρίου* μὲ συνεῖχε τὸν τελευταῖο καιρὸ· αἰσθανόμουν ὅτι ἡ Παναγία Μητέρα μας Θεοτόκος σὰν νὰ μὲ ἔσφιγγε ὄλο καὶ περισσότερο στὴν στοργικὴ Της

ἀγκάλῃ, προκειμένου νὰ μὲ ἐνισχύσει καὶ καθησυχάσει γιὰ κάτι *ἐπερχόμενο*.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ἔζησα ἐν *μυστηρίῳ* τὴν βαθύτατη διακονικὴ προτροπὴ, τὴν τόσο γνωστὴ μας λειτουργικὴ παρακέλευσις: «Τῆς Παναγίας Ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα!».

Τὸ μεγάλο αὐτὸ *μυστήριον*, τῆς παραθέσεως δηλ. ὀλοκλήρου τοῦ εἶναι μας στὸν Σωτῆρα Χριστὸ διὰ μέσου τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου, εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης, εἶναι ἡ πηγὴ γιὰ νὰ ἀντλήσης εἰρήνη καὶ νὰ πλημμυρίσης εἰρήνη, ἡ ὁποία θὰ ξεχύνεται γύρω καὶ θὰ εἰρηνεύη τὸν κόσμον.

Μέσα στοῦ κλίμα αὐτὸ καὶ ὅταν συνειδητοποίησα προχθὲς ποιὸ ἦταν τελικὰ τὸ *ἐπερχόμενο*, ἐφρόντισα πρωτίστως νὰ ὀλοκληρώσω τὶς σημειώσεις μου γιὰ τὰ δεκαπέντε *Θεοτοκία Μεγαλυνάρια*, τὰ ὁποῖα συνετάξαμε, προκειμένου νὰ προσαρμοσθοῦν στὶς δεκαπέντε *Στάσεις* τοῦ πολυωφελοῦς *Κανόνος τῆς Θεοτόκου*, ὅπως μᾶς τὸν παρέδωσαν οἱ Ρῶσοι Στάρεις.

Θεωρῶ ἐπίκαιρο νὰ ἀναγνώσω στὴν ἀγάπη Σας τὸ δέκατο *Μεγαλυνάριον*, τὸ ὁποῖο ἐποιήθη ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ ἐφέτος καὶ τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὴν Θεοτόκο παρὰ τῷ Ἐσταυρωμένῳ Υἱῷ Αὐτῆς:

- «Τοῦ Υἱοῦ Σου ὄντος ἐν τῷ Σταυρῷ, ἴσασαι Παρθένε θρηνωδοῦσα μητροπρεπῶς, ῥομφαία δὲ πλήττει ψυχὴν Σου τὴν ἁγίαν, διὸ καὶ *θλιβομένων γενοῦ παράκλησις*».

* * *

Ἡ στιγμή λοιπὸν αὐτή, στιγμή κορυφώσεως ἐνὸς προσωπικοῦ *Μυστηρίου*, εἶναι στιγμή κοινωνίας καὶ διαλόγου μὲ τὸν Θεό, εἶναι στιγμή προσευχῆς καὶ ἡ προσευχή ἔχουμε διδαχθῆ νὰ περιέχη τέσσερα δομικὰ στοιχεῖα: **δοξολογίαν, εὐχαριστίαν, μετάνοιαν καὶ αἰτήματα.**

α. «Δοξάζω τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν Δύναμιν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου ὑμῶ τὴν ἐξουσίαν ἀδιαίρετον ἄκτιστον Θεότητα, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος» «προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω καὶ δοξάζω Σε, Θεέ μου, ὡς εὐλογημένον ὄντα, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» «Σὲ αἰνοῦσι, Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, σὺν τῷ Φιλανθρώπῳ Πατρὶ καὶ τῷ Φιλανθρώπῳ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ Σὲ προσκυνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις» «ἄξιός εἶ, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι Σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά Σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν».

β. Σὲ εὐχαριστῶ, Φιλάνθρωπε Κύριε καὶ Θεέ μου, γὰρ τὴν ἄπειρη ἀγάπη Σου πρὸς τὴν μηδμηνοτήτά μου καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἄπειρα ἀγαθὰ, τὰ ὅποια μοῦ ἐχάρισες, μοῦ χαρίζεις καὶ πάντοτε θὰ μοῦ χαρίζης· Σὲ εὐχαριστῶ, διότι συνεχῶς ἐπιβλέπεις ἐπὶ τὴν ἀναξιότητά μου καὶ μὲ πλουτίζεις μὲ τίς δωρεές Σου· τίς λαλήσει, Χριστέ μου, τὰ μεγαλεῖα τῆς ἀγάπης Σου πρὸς ἐμέ; Παρὰ μικρόν, ἂν δὲν μὲ ἐνισχύσει ἡ Ὑπερύμνητος Δέσποινα μου Θεοτόκος, θὰ συντριβῶ ἀπὸ τὰ κύματα τῆς Ἀγάπης Σου!...

γ. «Ἡμαρτον εἰς Σέ, Σωτὴρ, ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός· δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός!» «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς!» «Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξεις με, μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης με!» «Κύριε, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς

ζῶν!»· «Κύριε, ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον!».

δ. «Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς Σέ, εἰσάκουσόν μου! πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου!»· δῶσε, Κύριέ μου, νὰ αἰσθανθοῦν ἀγαλλίασιν τὰ τεταπεινωμένα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ὀστέα μου! «Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με!»· Κύριε, ἐν τῇ ὥρᾳ καὶ διακονία ταύτῃ διατήρησόν με ἐν τῇ Ταπεινώσει Σου, ἐν τῇ Ἀγάπῃ Σου, ἐν τῇ Ἀγνότητί Σου, εὐχαῖς τοῦ πολυχαριτωμένου Γέροντός μου, προσβείαις τῆς Ὑπερ-χαριτωμένης Παναγίας Μητρούλας μου.

* * *

Χριστοπόθητε πνευματικέ μας Πατέρα· Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς· σεβαστοὶ Πατέρες· ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα εὐλογημένα τῆς Θεοστόκου·

Γονατιστός, ἀσπάζομαι νοερώς τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν Σας καὶ Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσεύχεσθε στὸ ἐξῆς περισσότερο γὰρ τὴν ἀναξιότητά μου, ὥστε νὰ συνεχίσῃ ἡ Παναγία Μητέρα μας νὰ μὲ σφίγγῃ καὶ προστατεύῃ στὴν μητρικὴ Της ἀγκάλῃ.

- Σήμερα, ἔλαβα τὸ χάρισμα τῆς Ἀρχιερωσύνης ὄχι διὰ μέσου τῶν ἁγίων χειρῶν τοῦ πολυχαριτωμένου Γέροντός μου, ἐνῶ ἐπὶ τέσσερις δεκαετίες τὰ χέρια αὐτὰ ἦσαν γιὰ μένα προσωπικὰ οἱ πηγές τῶν θείων εὐλογιῶν· ἐλπίζω, ὅτι κατανοεῖτε τὰ αἰσθήματά μου...

- Σήμερα, ἀνέλαβα στοὺς ἀσθενεῖς ὤμους μου -διὰ μέσου τοῦ ἱεροῦ Ὁμοφορίου- τὸ *πλανηθὲν πρόβατον*, δηλαδή τὴν ἰλιγγιάδη εὐθύνη νὰ ἀσκήσω πληρέστερα καὶ περισσότερο ὑπεύθυνα τὴν διακονία τοῦ *Καλοῦ Ποιμένου*, ἰδίως μέσῳ τῆς Ἐξομολογήσεως, προκειμένου νὰ προσαγάγω τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τίς ψυχές ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες ἔχουν πλανηθῆ στοὺς δύσβατους τόπους τῶν πα-

θῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας· πιστεύω, ὅτι κατανοεῖτε ἐπίσης τὰ αἰσθήματά μου...

• Σήμερα, ἀναλαμβάνω -κατόπιν Συνοδικῆς ἀποφάσεως- νὰ εἶμαι ὁ Ἀναπληρωτῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας· νὰ εἶμαι δηλαδή τὸ πρόσωπόν του, νὰ εἶμαι τὸ πρόσωπο τῆς Συνόδου μας, νὰ εἶμαι τὸ πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Νομίζω, ὅτι τώρα θὰ συνειδητοποιήτε καὶ Σεῖς τὸ *Μυστήριο*, τὸ ὁποῖο βιώνω τὴν στιγμή αὐτή, ἐφ' ὅσον τὸ βάρος καὶ τὸ βάθος τῶν καθηκόντων αὐτῶν δὲν μὲ συνθλίβει· ἀντιθέτως μάλιστα: παραμένω ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ μου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχία καρδιακῇ, δεχόμενος τοὺς πεπυρωμένους ἡλούς τῶν ἰλιγγιωδῶν εὐθυνῶν ἐν εὐχαριστία καὶ ὑπακοῇ πρὸς τὴν Ἐκκλησία· ταυτόχρονα ὅμως, δεχόμενος τὴν θεομητορικὴ φροντίδα, διότι Ἐκείνη, ἡ Μόνη, ἡ Μία μετὰ τὸν Ἕνα, σφογγίζει μυστικὰ τὸν ἰδρωτὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγωνίας μου.

* * *

Θὰ ἤθελα νὰ κλείσω τὸν πενιχρό μου αὐτὸν *Χειροτονητήριο Λόγο* μὲ μία πολὺ οὐσιαστικὴ διευκρίνιση: κατὰ τὴν νέα ὑψηλὴ διακονία, ἡ ὁποία μοῦ ἀνετέθη ὑπὸ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μας, δὲν σκοπεύω νὰ προωθήσω ἕνα προσωπικὸ ὄραμα, οὔτε ἕνα νέο ὄραμα, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἐκκλησιαστικὲς μας προοπτικὲς.

Τὸ ὄραμά μας εἶναι αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀνεκάθεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ Γέροντάς μας· καὶ τὸ ὄραμα αὐτὸ ἦταν ἐξ ἀρχῆς ἐνωτικὸ: ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας εἶναι διηρημένη ἐξ αἰτίας τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐγινε καὶ ἡ *Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμιση τοῦ 1924*.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἐνιστάμενοι θεαρέστως, προσπαθοῦν νὰ ἀφυπνίσουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ συνείδησι, ὥστε νὰ ἀντιμετωπιθῇ συνοδικὰ ἡ αἵρεσις καὶ νὰ ἐπανενωθῇ ἡ Ἐκκλησία.

Στὴν ἐνωτικὴ αὐτὴ προοπτικὴ ὀφείλουμε, χάριτι Θεοῦ, ποντοποροῦντες μὲ ὠριμότητα καὶ σοφία πνευματικὴ, μὲ βαθεῖα αἴσθησι τοῦ χρέους καὶ τῆς εὐθύνης μας, νὰ ἀποφύγουμε τὶς καταστροφικὲς συμπληγὰδες, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς νοσηρῶς ἐκκλησιολογικῆς ἐσωστρέφειας καὶ ἀποκλειστικότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς χαλαρώσεως, τῆς ἐκκοσμικεύσεως καὶ τῆς ἐπαναπαύσεως.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐνστασις ὀφείλει νὰ παραμείνῃ ζῶσα, παροῦσα, ἀνοικτὴ, διακριτικὴ καὶ δυναμικὴ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ταυτότης καὶ ἡ φύσις Της.

* * *

Ἄλ' «ἽΩ Πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων ἀγίων Ἀγιώτατον Λόγον»· «ἐν πρώτοις μνήσθητι τοῦ Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ, ὃν χάρισαι ἡμῖν σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύοντα»· διὰ τῶν θεοπειθῶν δὲ εὐχῶν Αὐτοῦ, μὴ ἐγκατακλείψῃς ἐμὲ τὸ ἐλάχιστο τέκνο Σου ἀπροστάτευτο καὶ ἐπίτρεψέ μου νὰ ψάλλω συχνὰ τὸ κατανυκτικὸ Θεοτοκίο Σου:

«Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς Ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν Σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν Σου, μεγαλύνω σφῶζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης Σου».

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.
† Ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ

Ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

Χειροτονητήριος Λόγος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα
καὶ Πνευματικέ μας Πατέρα
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τίμιον Πρεσβύτεριον,
ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές

Ἰστάμενος με δέος καὶ κατάπληξι πρὸ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ φρικτοῦ Μυστηρίου τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ ὁποῖον ἐτελεσιουργήθη ἐπὶ τῆς ἀναξιότιχός μου, καὶ ἀναλογιζόμενος τὴν πλήρη ἀδυναμία καὶ ἀνεπάρκειά μου -πνευματικῶς καὶ σωματικῶς-, εὐχαριστῶ δι' ὅλης μου τῆς ὑπάρξεως τὴν ἄπειρο φιλανθρωπία τοῦ Παναγάθου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, κλίνων ταπεινῶς τὸν ἀχένα ἐν ὑπακοῇ καὶ συντριβῇ.

Καὶ πῶς ἄλλως, διὰ τῆς εὐχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν, θὰ ἠδυναμην νὰ ἀνθέξω τὴν παροῦσα δοκιμασία, ἄνευ ταπεινῆς καὶ ἀνεξετάστου ὑπακοῆς στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ, στὴν ἐντολὴ τῆς Ἐκκλησίας, μέσῳ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων;

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὑπερύμνητον τὸ ὄνομα τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας! Δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ μακροθυμίᾳ καὶ συγκαταβάσει Αὐτοῦ!

* * *

Τί ὅμως νὰ εἶπω, κατὰ τὴν παροῦσα στιγμή, περὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὴν ὁποίαν ἐπωμίζομαι; Δανεῖζομαι μόνον ὀλίγα ψήγματα ἀπὸ τὰ πάγχυρα στόματα τοῦ Λόγου, τοὺς Ἅγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ὁποίους ὀλοφύχως ἀκολουθοῦσα, ἀκολουθῶ καὶ θὰ ἀκολουθῶ κατὰ πάντα.

Ἡ ἁγία Ἀρχιερωσύνη εἶναι τὸ **μέγιστον** καὶ **τελειώτατον** δῶρον ὅλων ὧσων μᾶς ἐχαρίσθησαν

ἀπὸ Θεοῦ, διὰ τῆς ὁποίας **«πᾶν δῶρημα ἡμῖν καὶ φωτισμὸς καταπέμπεται»¹**, ὅπως λέγει ὁ λειτουργικὸς μυσταγωγὸς Ἅγιος Συμεὼν Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, προσθέτων: **«χωρὶς ταύτης οὔτε θυσιαστήριον ἔσται, οὔτε χειροτονία, οὔτε μύρον ἅγιον, οὔτε βάπτισμα· οὔτε ἄρα Χριστιανός· δι' αὐτῆς οὖν ὁ ἀληθὴς Χριστιανισμὸς, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ δι' αὐτῆς πάντα μυστήρια»²!**...

Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, ὁ «φωτιστικὸς» Ἀρχιερεὺς εἶναι, κατὰ τὸν Θεόσοφο Ἅγιο Νικόδημο Ἀγιορείτη, **«πηγὴ ὅλων τῶν χαρίτων... ἔμψυχος εἰκὼν Θεοῦ... καὶ καθρέπτῃς καθαρῶτατος θεϊκῆς μεγαλειότητος, δεκτικὸς ἀρχιφώτου λαμπρότητος»³!**...

Ὁ Ἀρχιερεὺς **«παρίσταται ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἱερουργῶν καὶ τελεσιουργῶν τὸ ζωοποιὸν σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ μεσιτεύων μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων... Καὶ οὕτω, καθαρίζει, φωτίζει, τελειοῖ, τρέφει, ἐμψυχώνει, ζωογονεῖ...»⁴**.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κατελθὸν ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄναψε ἀπὸ τὶς οὐράνιες φλόγες τῆς ἁγιαστικῆς Χάριτός Του τοὺς Ἅγίους Ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι μετέδωσαν αὐτὲς στοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μεταδίδονται πλέον στὴν Ἐκκλησία

1. PG τ. 155, στλ. 396D/Περὶ τῶν Ἱερῶν Χειροτονιῶν, κεφ. ρπζ'.

2. Αὐτόθι, στλ. 252BC/Περὶ τῶν Ἱερῶν Τελετῶν, κεφ. σζ'.

3. Λόγος Ἐγκωμισιατικὸς περὶ Ἀρχιερωσύνης, σελ. 258, 259, στὸ ἔργο Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν Προφητανακτοδαβιτικῶν Ψαλμῶν, ἐν εἶδει Παραρτήματος, Κωνσταντινουπόλις 1799, Φωτοαναστατικὴ Ἀνατύπωσις, ἐκδ. Θεσβίτης, 2000.

4. Αὐτόθι, σελ. 267.

τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ μέτρον τῆς δεκτικότητος ἐκάστου, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἁγιασμόν.

Ἐκτοτε, τὸ **θεῖον Θυσιαστήριον** τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ⁵, ἀνάπτεται μὲ αὐτὸ τὸ **Οὐράνιον Πῦρ**, τὸ Ὅποῖον ἦλθε νὰ βάλῃ ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός⁶, γιὰ νὰ διατηρηθῆται **ἄσβεστο** καὶ νὰ **μεταμορφώῃ** τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ πηλίνους, φθαρτοὺς καὶ γηϊνοὺς σὲ **πυρίνους, ἀθανάτους καὶ οὐρανίους!** Ἀπὸ ἁμαρτωλοὺς σὲ Ἁγίους! Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι ποὺ μεταδίδεται σὲ κάθε ἀρχιερατικὴ ἰδίως Χειροτονία.

Ἡ Χειροτονία ὄντως εἶναι μετάδοσις θείου Φωτός, θείας Δυνάμεως καὶ θείας Ζωῆς, ἀλλὰ σὲ αὐτόν, κατὰ τὸν Ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος **ἔχει τὴν διάνοια ἰκανὴ νὰ καταλάμπεται ἀπὸ τὸ θεῖον Φῶς**, ὥστε νὰ μὴ εἶναι τυφλὸς ὁδηγὸς τυφλῶν, εὐρισκόμενος στὸ σκοτὸς τῆς ἀγνωσίας καὶ τῆς πλάνης, ἀλλὰ νὰ ἔχη ἐπίγνωσιν ἀληθείας⁷.

Τότε, ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος **ταντίζεται** μὲ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ **ἀντλή** ἀπὸ τὴν Χάριν Του, ἰδίως διὰ τῆς **νοεῶς προσευχῆς**, ὅταν ἔχη τὸν Χριστό μας πραγματικὰ Κεφαλὴ του, δύναται, κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, νὰ εἶναι ὄντως **«πρέσβυς»** Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀπεριγραπτα αἰώνια ἀγαθὰ⁸.

Ὁ Θεὸς εἶναι ΑΓΑΠΗ καὶ ἡ οὐσία τῆς ποιμαντικῆς διακονίας **στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ ΑΓΑΠΗ**: ἀγάπη φλογερὴ ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγάπη συμπάσχουσα ἔναντι τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Ἰπὸ τὶς προϋποθέσεις αὐτές, βεβαίως καὶ αἰσθάνομαι ἐντελῶς ἀκατάλληλος γιὰ τὴν ὑψηλὴ καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀγγέλους ὑπερβαίνουσαν ἀγία Ἀρχιερωσύνη. Ἔχω ὅμως ἄνωθὲν μου καὶ πλησίον μου καὶ αἰσθάνομαι γύρωθὲν μου περιφραγμένους ἀπὸ τὰ ζωντανὰ παραδείγματα τῶν ἁγίων Ἀρχιερωμένων μας: πρωτίστως, ἀπὸ τὸν προικισμένο ὑπὸ τοῦ θεοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκ-

κλησίας μὲ **Ἀποστολικὴ Χάρι**, **Ἀποστολικούς κόπους** καὶ **Ἀποστολικά ἔργα** Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καὶ Πατέρα μας, ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἁγίους Ἀρχιερεῖς-Ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι μᾶς περιβάλλουν μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐχή τους. Δὲν ἔχω, παρὰ νὰ ἀκολουθήσω ταπεινῶς τὰ ἅγια ἴχνη τῶν ποδῶν τους καὶ ὡς ἔσχατος πάντων νὰ ἐκζητῶ τὸν καθοδηγητικὸ φωτισμὸ τῆς γνώσεως καὶ ἐμπειρίας τους.

Παρά, λοιπόν, τὴν ἀναξιότητά μου, τίθεται στὴν συνέχεια αὐτῆς τῆς ἀγίας, πυρίνης, σταυρικῆς, καθαρτικῆς, φωτιστικῆς καὶ θεωπικῆς διακονίας, στὴν ὑπηρεσία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας, στὴν διακονία τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ὀδηγῶ στὴν μετάνοια καὶ στὴν ἀρετὴ πρῶτα τὸν ἑαυτό μου καὶ κατόπιν τοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ διακρατῶ τὴν Ὁρθόδοξο Ὁμολογία ἀπρόσμικτη ἀπὸ τὴν **«σκοτοποιῆαν»**⁹ τῆς πλάνης καὶ τῆς αἰρέσεως ἄχρι θανάτου, γιὰ νὰ μεταδίδω λόγον ἀγάπης καὶ παρηγορίας, καὶ ἐν γένει γιὰ νὰ μεταφέρω παντοῦ καὶ πάντοτε **τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ** διὰ τῆς φωτιστικῆς **Εὐχαριστιακῆς Κοινωνίας** καὶ τοῦ φωτεινοῦ **Εὐχαριστιακοῦ Ἰηθους**: πρόκειται γιὰ ἦθος θυσίας, ἐλέους, ταπεινώσεως, συγχωρήσεως, ἀγάπης, ἐνότητος, εἰρήνης, ἀπολυτρώσεως...

Καλοῦμαι νὰ μεταδίδω μὲ ὅλο τὸ εἶναι μου τὴν **ζῶσα πραγματικότητα** τῆς ἀγίας Πίστεώς

5. *Περὶ Θείας καὶ Θεοποιου Μεθέξεως*, § 20, σελ. 246, 244, ἔκδ. ΕΠΕ-Ἔργα, τ. 3, Θεσσαλονίκη 1983.

6. Λοκ. ιβ' 49.

7. PG τ. 72, στλ. 601BC/ *Ἐξήγησις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον*.

8. PG τ. 62, στλ. 324/ *Ἰπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολήν*, Ὁμιλία Γ', § ε'.

9. *Νικητὰ Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου τοῦ Στηθάτου, Θεωρία καὶ Σύνοδος Ἱερὰ εἰς τὴν Οὐράνιον καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν*, § 30, σελ. 75, ἔκδ. Παν. Χρήστου, Νικητὰ Στηθάτου, Μυστικὰ Συγγράμματα, Θεσσαλονίκη 1957.

μας, νὰ κομίζω δὲ στὸν κουρασμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας τὸ αἰσιόδοξο μήνυμα τῆς ἐσχατολογικῆς χαρᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς νίκης τῆς Ζωῆς ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου, καὶ νὰ εἶμαι ἔτοιμος νὰ τὸ ἀποδείξω αὐτὸ διὰ τῆς θυσίας ἀκόμη καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας τῆς ζωῆς μου ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐν Χριστῶ καὶ μὲ τὸν Χριστό.

Παρὰ τὸ εὐθραυστον σκεῦος τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας μου καὶ τὰ ἐμφανῆ τραύματα τῆς ταιλαιώρου ψυχῆς μου, ἀναφωνῶ μετὰ τοῦ Θεοκλήρουκ Παύλου τὴν σωτήριο ἐκκλησι πρὸς ὅλους:

«πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἔστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν... ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας»^{10!}...

* * *

Περαίνων, θεωρῶ ὅτι δὲν θὰ εἶχα τὴν δυνατότητα νὰ εὐρίσκωμαι σήμερα σὲ αὐτὴ τὴν ὑψίστη τιμὴ καὶ θέσι, ἂν ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας δὲν ἐξέλεγε τὴν μηδαμινότητά μου ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὕπαρξι, ἂν δὲν μοῦ ἔδιδε καλοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς, ἂν δὲν μὲ ἀναγεννοῦσε διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, στὴν Ἀκαινοτόμητο μάλιστα Ὁρθοδοξία, ἂν δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐνδιατρίψω καὶ νὰ σπουδάσω ἀπὸ θρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα, ἂν δὲν μὲ καλοῦσε στὴν ἁγία Μοναχικὴ ζωὴ, ἂν δὲν μοῦ ἔδιδε ἅγιο κατὰ Θεὸν Πατέρα καὶ Μητροπολίτη πρὸς σωτηριώδη χειραγωγία, ἂν δὲν μοῦ ἔδιδε ἐπιγείους Ἀγγέλους ὡς παραδελφούς, ἂν δὲν μοῦ ἐπέτρεπε διὰ τῆς ἀ-

νεκφράστου ἀνοχῆς Του νὰ εἰσέλθω στὴν ἁγία Ἱερωσύνη, ἂν δὲν μοῦ ἐκάλυπτε τὶς ἐλλείψεις καὶ δὲν μοῦ παρέσχε πλουσίως τὴν συγχώρησι καὶ τὴν μετάνοια ἄπειρες φορές...

ἽΟλους τοὺς εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ καὶ τὸν Κύριό μου καὶ Δημιουργό μου ὑμῶν, προσκυνῶ καὶ δοξάζω!

Πρὸ πάντων δέ, ὁμολογῶ ὅτι στηρίζω τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου στὴν Κυρία καὶ Δέσποινά μας Θεοτόκο, τὴν Βασίλισσα γῆς καὶ οὐρανοῦ! Αὐτὴ, ὡς γνησία καὶ φιλόστοργος Μητέρα καὶ Γερόντισσα τῶν ἀπεγνωσμένων τέκνων Της, ἄς μὲ λυπηθῆ καὶ ἄς μοῦ δίδῃ σύνεσιν καὶ φωτισμὸν πρὸς ὀρθοτόμησιν τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας!...

Εὐχαριστῶ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν τιμὴ καὶ ἐμπιστοσύνη στὸ ταπεινὸ καὶ εὐτελὲς πρόσωπό μου. Εὐχαριστῶ εἰδικῶς τὸν χειροτονήσαντά με Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἐτνα κ. Χρυσόστομο, Καθηγητὴ Πανεπιστημίου, Ἀντιπρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας καὶ Ἐξαρχον Αὐτῆς στὴν Ἀμερικὴ. Ὑπόσχομαι νὰ φανῶ πιστὸς στὴν διακράτησι καὶ διακήρυξι τῶν ἀρχῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως καὶ Μαρτυρίας - ἐναντι τῆς οἰκουμενιστικῆς αἵρέσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῆς παρεκτροπῶν- μὲ ἀπόλυτη σταθερότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ φιλειρηνικὸ πνεῦμα μετριοπαθείας καὶ διαλλακτικότητος.

«Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν»^{11!}

ἸΑσπάξομαι πάντας ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἁγίῳ!

ἸΗ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἸΑγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων. ἸΑμήν!

7/20.10.2007

† ἸΑγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου

10. Α΄ Θεσ. ε΄ 5-8.

11. Α΄ Θεσ. ε΄ 25.

Λόγος
Πανηγυρικός ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει
τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν
Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ
καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ

Τὸ Θεῖο Μυστήριον τοῦ Πρωτείου τῆς Ἀληθείας

Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς καὶ ἐν Χριστῷ ἅγιοι ἄδελφοί, ἀγαπητοὶ συνεπίσκοποι καὶ συλλειτουργοί μου· ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τίμιον τοῦ Χριστοῦ Προσβυτέριον· οἰώτατοι Μοναχοί, σεβαστοὶ Γέροντες καὶ εὐλαβεῖς Γερόντισσαι· τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Η φωτιστικὴ καὶ θεοποιὸς Χάρις τοῦ Θείου Παρακλήτου εἶη μετὰ πάντων Ὑμῶν, διὰ τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἣς τὴν ἰδιαιτέραν ἐνίσχυσιν, ὁδηγίαν καὶ προστασίαν ἐπικαλοῦμαι κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν στιγμήν, προηγουμένης ὅπως πάντοτε τῆς πολυτιμῆτου εὐχῆς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ.

* * *

Σήμερα, κατὰ τὴν πρώτη αὐτὴν Κυριακὴ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὁπότε τελοῦμε τὴν Ἱερὰ Σύναξιν τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν: Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ· σήμερα, λέγω, ἀκούγεται εὐκρινέστερά πως ἡ παλαμικὴ προτροπή:

«Πρὸς τὸ παιδαγωγεῖον τῶν Πατέρων ἀναβιβάσωμεν ἑαυτούς»¹!

Σήμερα, ὁπότε διὰ μέσου τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πλήττεται ἀναφανδὸν τὸ **Μυστήριον τῆς Παραδόσεως διὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων**, εἶναι εὐκαιρία νὰ τονίσωμε, μάλιστα με ἐξαιρετικὴ ἔμφασι, ὅτι

«τὸ διδασκαλεῖον τῶν Γραφῶν καὶ τῶν ἱερῶν Πατέρων εἶναι ἀληθέστερον τῶν διδασκαλείων τῶν ἀνθρώπων»².

Σήμερα, οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νέοι Στύλοι τῆς Ὁρθοδοξίας μας στηρίζουν ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς στὴν ἀκοινωνησία με τοὺς καινοτόμους Οἰκουμενιστὰς, οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμολογοῦν καὶ δὲν ἐνεργοῦν ὅπως διαλαμβάνει τὸ Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλαδὴ

«κατὰ τὰς τῶν Ἁγίων θεοπνεύστους θεολογίας καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα»³.

* * *

Ποῖοι ἦσαν ὅμως οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νέοι αὐτοὶ Φωστῆρες τῆς Ἀληθείας καὶ γιατί ἄρα γε εἶναι ἐξόχως σημαντικὴ σήμερα ἡ μαρτυρία τους;

α. Ὁ **πρῶτος** Φωστήρ, ὁ Μέγας Φώτιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔζησε καὶ ἔδρασε τὸν Θ΄ αἰ. (περ. 820-893), ἀπὸ δὲ τῆς χειροτονίας του (858) ἀνεδείχθη προμαχὼν ἀδιάσειστος καὶ ἀπέκρουσε με τρόπον ἀποφασιστικὸν καὶ ἀποτελεσματικόν, πάντοτε δὲ μέσα στὰ ὅρια τῆς Ὁρθοδόξου Συνοδικότητος, τὶς Κανονικὲς, Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Δογματικὲς παραβάσεις, ἀλλὰ καὶ τὶς ὑπερφίαλες ἀξιώσεις τοῦ τότε ἀναδυομένου δυσσεβοῦς Παπισμοῦ, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀρχομανοῦς παποκαίσαρος τῆς Ρώμης Νικολάου Α΄ (περ. 800-867).

Ἐὰν ὁ Φωτώνυμος καὶ Φωτολόγος Φώτιος δὲν ἔπραττε κατὰ τὴν κρίσιμη ἐκείνη ἐποχὴ τὸ ἐκ-

1. Ἅγιου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Συγγράμματα τ. Α΄, Ἐπιστολὴ Α΄ Πρὸς Βαρλαάμ, § 32, σελ. 243-244, στχ. 28, Π. Χρήστου, Θεσσαλονίκη 1962.

2. Ὅσιου Νικοδήμου Ἀγορείτου, Ἐγχειρίδιον, σελ. 110, ἔκδοσις γ΄, Σωτ. Σχοινᾶ, Βόλος 1969.

3. Τριῶδιον, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, Συνοδικόν.

κλησιαστικό του χρέος, τότε ἡ Συνοδικὴ Παράδοσις θὰ εἶχε ἐκμηδενισθῆ, οἱ Ἱεροὶ Κανόνες θὰ εἶχαν πλήρως ἀθετηθῆ, οἱ Πνευματοφόροι Πατέρες θὰ εἶχαν ἀγνοηθῆ, τὸ Ἱερό Σύμβολο τῆς Πίστεως θὰ εἶχε νοθευθῆ, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θὰ εἶχε μεταβληθῆ σὲ ταπεινὴ θεραπευνίδα τοῦ θρησκευτικο-πολιτικοῦ Ἀρχοντος τοῦ Βατικανοῦ, τὸ δὲ Ἔθνος μας θὰ εἶχε ὀδηγηθῆ στὴν ἄβυσσο τοῦ φραγκο-λατινισμοῦ.

Ὁ Ἱερώτατος Φώτιος, μὲ τὰ θεόπνευστα ἀντιπαπικὰ Συγγράμματά του, τὰ ὅποια καταδικάζουν τὸ αἵρετικὸ *Filioque*, ὡς καὶ ἄλλες λατινικὲς καινοτομίες καὶ τὸ ἀντι-εκκλησιαστικὸ Πρωτεῖον τῆς Ρώμης, μᾶς ἐκληροδότησε «ἓνα ὀπλοστάσιον μὲ ὄπλα ἔτοιμα γιὰ μελλοντικὴν χρῆσιν»⁴ στὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς συνεχῶς ἐπιδεινυμένης παναιρέσεως τοῦ Παπισμοῦ.

6. Ὁ δεῦτερος τῆς λαμπροφραοῦς τριάδος τῶν Νέων Ἱεραρχῶν, ὁ μέγας ὑπέραμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἔζησε καὶ ἀγωνίσθηκε κατὰ τὸν κρίσιμο γιὰ τὴν Ρωμηοσύνη ΙΔ΄ αἰ. (1296-1359), ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1334, μετὰ σπανίας θεολογικῆς δυνάμεως, κατεπολέμησε μὲ εἰδικὰ Συγγράμματα τόσο τὴν τριαδολογικὴν αἵρεσι τοῦ *Filioque*, ὅσο καὶ τὴν σωτηριολογικὴν αἵρεσι τῶν κτιστῶν δῆθεν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτὴ ἐξετέθη ἀπὸ τὸν λατινόφρονα Μοναχὸ Βαυλαάμ, στὴν καταφορὰ του ἐναντίον τοῦ Ὁρθοδόξου Ἡσυχασμοῦ.

Ἡ «Παλαμικὴ Θεολογία», ἡ ὅποια ἐπεκυρώθη κατ' ἐπανάληψιν Συνοδικῶς (1341, 1347, 1351), «ἀποτελεῖ ἔκθεσιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ σύνοψιν τῆς Πατερικῆς Παραδόσεως δε-

κατριῶν ὀλοκλήρων αἰῶνων»⁵, ἀνεδείχθη δὲ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ ἀρραγῆς τῆς Ὁρθοδοξίας βράχος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διαλύονται τὰ κύματα τῆς λατινικῆς παναιρέσεως, τοῦ δυτικοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τοῦ φραγκοπαπικοῦ εὐσεβισμοῦ.

γ. Ὁ τρίτος τῶν θεοδοξάτων Νέων Ἱεραρχῶν, ὁ δικαίως καὶ προσφωῶς ἀποκληθεῖς Ἄτ-

λας τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, Ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, διέλαμψε ἀκριβῶς κατὰ τὶς παραμονὲς τῆς τραγικῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (περ. 1392-1444/5), συμμετέσχε στὴν ψευδο-σύνοδο Φερράρας - Φλωρεντίας (1438-1439) καὶ ὑπερασπίσθηκε μὲ ἀπαράμιλλο σθένος τὶς ὀρθόδοξες θέσεις κατὰ τῆς λεγομένης Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Καὶ στὴν μὲν Φλωρεντία ὁ ἀκατάβλητος Μᾶρκος ἔστησε μέγα καὶ αἰώνιο τρόπαιον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀπέτρεψε τὸν ἐκλατινισμό καὶ τὸν ἀφελληνισμό τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, ἀλλ' ὁ ἱερός ἀγὼν αὐτοῦ συνεχίσθη στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή, προκειμένου

«νὰ ἀποδείξῃ παράνομον, ἀντικανονικὴν, ἀνορθόδοξον καὶ ἄκυρον τὴν σύνοδον τῆς Φλωρεντίας καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ὑπογραφέντα ὑπὸ πάντων ὄρον τῆς ψευδοῦς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν»⁶.

4. J. Gill, Ἡ Σύνοδος τῆς Φλωρεντίας, σελ. 4, ἔκδοσις «Καλοῦ Τύπου», Ἀθῆναι 1962.

5. Ἀρχιμ. Σπυρ. Μπιλάλη, Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμός, τ. Β΄, σελ. 620, ἔκδοσις «Ὁρθοδόξου Τύπου», Ἀθῆναι 1969.

6. Ἀρχιμ. Σπυρ. Μπιλάλη, αὐτόθι, σελ. 64.

• Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος, μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τῆς μετα-φλωρεντιανῆς δραστηριότητός του, ἀνεδείχθη σὲ γνήσιο

Ὁ Ἅγιος Μάρκος Εὐγενικός μᾶς ἄφησε ὡς ἱερὰν κληρονομίαν τὰ πνευματοκίνητα Συγγράμματά του, διὰ τῶν ὁποίων στηλιτεύει τὶς πλάνες τῶν Λατίνων: καταγγέλει τὴν παράνομη προσθήκη τοῦ *Filioque*, ἀπορρίπτει τὸ παπικὸ Πρωτεῖον, καταδικάζει τὸ Καθαρτήριον Πῦρ καὶ τὰ Ἄζυμα, συνεχίζει δὲ καὶ μὲ ἐξαιρετικὸ θεολογικὸ δυναμισμὸ ἐπαναδιατυπώνει καὶ ἀναπτύσσει τὴν Παλαμικὴ Διδασκαλίαν περὶ διακρίσεως τῆς Θείας Οὐσίας καὶ Ἐνεργείας, ἡ ὁποία

«σφραγίζει ἀνεξιτήλως σύμπασαν τὴν ὀρθόδοξον Σωτηριολογίαν, Ἐκκλησιολογίαν καὶ Ἀνθρωπολογίαν», ἐφ' ὅσον ἡ «διάκρισις» αὐτὴ «ἐξασφαλίζει τὸν πραγματικὸν χαρακτήρα τῆς μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἡμῶν σχέσεως καὶ ἐγγυᾶται οὕτω τὴν γνησιότητα τῆς ἡμετέρας σωτηρίας»⁷.

Ὁ μέγας αὐτὸς Φωστὴρ τῆς Ἐφέσου ἐξακολουθεῖ νὰ φωτίζει καὶ σήμερον τὸν μαρτυρικὸ δρόμο τῶν Ὁρθοδόξων Ἀθηνωτικῶν.

* * *

ἐναρκατικῆ τοῦ Ποιμένος-Ἐπισκόπου τῆς Πατερικῆς Παραδόσεως, ἐν καιρῷ μάλιστα αἰρέσεως:

«Ὅταν πάντες οἱ ἐπίσκοποι προδίδουν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐπίσκοπος βλέπει πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὡς ποιμνιὸν του καὶ ἴσταται ἀγρυπνος εἰς τὴν ἐπαλξιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὴν μάχην πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, διότι τότε δὲν κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἀλλοτριεπίσκοπος, ἀναλαμβάνων τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀντιθέτως, εἰς ὥραν κινδύνου τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλοτριεπίσκοπος καὶ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐπισκοπὴν ἀποδεικνύεται ὁ ἐπίσκοπος, ὁ προδίδων τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἀλήθειαν, ὡς ἀλλότρια φθεγγόμενος καὶ ποιῶν». (αὐτόθι)

7. Πρὸβλ. Ἱερομονάχου Εἰρηναίου Μπούλοβιτς, Τὸ Μυστήριον τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι Διακρίσεως τῆς Θείας Οὐσίας καὶ Ἐνεργείας κατὰ τὸν Ἅγιον Μάρκον Ἐφέσου τὸν Εὐγενικόν, σελ. 473, ἐκδόσεις «Π.Ι.Π.Μ.», Ἀνάλεκτα Βλατάδων - 39, Θεσσαλονίκη 1983.

• «Οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἠνάγκασαν τὸν Ἅγιον Γρηγόριον (Παλαμᾶν) νὰ προσῆ εἰς τὴν ἐπανερμηνείαν καὶ σύνθεσιν τῆς πατερικῆς παραδόσεως, δὲν ἴσαν θεωρητικοί, ἀλλὰ σωτηριολογικοί» τὸ θέμα τῆς «δια-

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς· σεβαστοὶ πατέρες· ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί·

Ἡ σύντομος αὐτὴ ἀναδρομὴ στὴν ἀνεκτίμητη προσφορὰ τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν, προσφορὰν ἔργω καὶ λόγῳ καὶ γραφίδι, ἐλπίζω ὅτι μᾶς βοηθεῖ νὰ προσεγγίσωμὲ πῶς τὸ **Θεῖο Μυστήριον τοῦ Πρωτείου τῆς Ἀληθείας**⁸.

Ἐνας Ἐπίσκοπος λαμβάνει τὸ χάρισμα, ἀνεξαρτήτως δικαιοδοσιακῶν καὶ ἐξουσιαστικῶν δομῶν, μάλιστα δὲ καὶ ἀντιθέτως πρὸς αὐτάς, νὰ ἐκφράσῃ γνησιώτερα, θαυτέτερα καὶ συνεπέστερα ἀπὸ ἄλλους Ἐπισκόπους τὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σημειωτέον δέ, ὅτι τοῦτο τὸ χάρισμα δὲν δίδεται ἀπροϋποθέτως ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ, προϋποθέτει ἀπαραιτήτως τὴν πλούσια ἐμπειρία ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, τὴν **Ἡουχαστικὴ καὶ Εὐχαριστιακὴ «πειραν»**, τὴν κάθαρσιν καὶ τὸν φωτισμόν, τὴν χριστοκεντρικὴ θεωτικὴ ἐμπειρία⁹.

κρίσεως» ἦταν «πρόβλημα ζωῆς ἢ θανάτου, σωτηρίας ἢ ἀπαιτίας τοῦ ἀνθρώπου», ἦταν «κατ' ἐξοχὴν σωτηριολογικὸν πρόβλημα καὶ οὐχὶ ἀναζητήσις ὄντολογικῶν ὁρισμῶν τῆς θεότητος».

(**Μάρκου Ἀναστ. Ὁρφανοῦ**, Ἡ ὑπὸ τῶν Πατέρων Ἐρμηνεία τῆς Παραδόσεως, σελ. 44, Ἀθήναι 1984)

8. Πρὸβλ. Στυλιανοῦ Γ. Παπαδοπούλου, Πατρολογία τ. Α', σελ. 269, Ἀθήνα 1977.

9. «Εἰ γοῦν ὁ πείρα μαθῶν», γράφει ὁ Ἱερὸς Παλαμᾶς, «μόνος οἶδε τὰς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, αὐτὸς δὲ (ὁ Βαρλαάμ) πείρα οὐκ ἔγνωκε καὶ τοὺς πείρα γνόντας οὐδαμῶς παραδέχεται, τίς ἔτ' ἀμφιγνοήσει μὴ ψευδολογίαν εἶναι πᾶσαν τὴν περὶ τῆς θεοποιῦ τοῦ Πνεύματος ἐνεργείας αὐτῷ γεγεννημένην ἀδολεσχίαν, καὶ ταῦτα κατὰ τῶν ἐν πείρα ταύτης γεγονότων ἐξηγεμένην αὐτῷ, μηδαμῶς εἰδοῖ μῆτε ἂ λέγει, μῆτε περὶ τίνων διαβεβαιούται;» «καὶ γὰρ ἐκείνων (τῶν Ἁγίων) ἐστὶ λόγος, «μόνον εἰδέναι σαφῶς τὸν πείρα μαθόντα» τὰς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος· ὁ δὲ τοὺς τοῦτο λέγοντας αἰρετικούς εἶναι διίσχυρίζεται».

(**Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ**, ἐνθ' ἄνωτ., Ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Ἡουχαζόντων, 3, 3, 3, σελ. 681, σπ. 10-17, 27-29)

Ὁ χαρισματικὸς λοιπὸν αὐτὸς Ἐπίσκοπος εἶναι φορέας τοῦ **Πρωτείου τῆς Ἀληθείας**, τὸ ὁποῖο δημιουργεῖ εἰς αὐτὸν τὴν αἴσθησι μᾶς εὐθύνης, μᾶς «πληροφορίας» νὰ ὀμιλῇ μὲ **αὐθεντία** καὶ **κῦρος**.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐπειδὴ φέρουν τὸ **Πρωτεῖον τῆς Ἀληθείας**, εἶναι οἱ ὄντως **Οἰκουμενικοὶ Διδάσκαλοι**· εἶναι -κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ- οἱ «**τοῦ Διδασκαλείου τῆς Θεολογίας ἀσφαλεῖς προστάται**»¹⁰· εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς εἰσάγουν ἀσφαλῶς στὸ **Μυστήριον τῆς Παραδόσεως** καὶ στὴν σωτήρια βεβαιότητα, ὅτι στὴν Ὁρθοδοξία τὸ πλεόν σημαντικὸν εἶναι τὸ «**Ὁμοφρονεῖν τῇ Ἐκκλησίᾳ**» (Sentire cum Ecclesia)¹¹.

Εἴμεθα θαυμάσια εὐγνώμονες πρὸς τοὺς τρεῖς Νέους Φωστῆρας, Φώτιο τὸν Μέγα, Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ καὶ Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, ὃχι μόνον, διότι ἦσαν ἀντι-παπικοί καὶ ἐπομένως μᾶς ὀδηγοῦν στὸν σύγχρονο ἀντιπαπικὸ ἀγῶνα μας· ἀλλὰ, διότι ἀνεδείχθησαν **Οἰκουμενικοὶ Διδάσκαλοι** καὶ ἀνανέωσαν, τρόπον δὲ τινὰ καὶ ἐπαγίωσαν, τὴν ἐξαιρετικῆς σημασίας διδασκαλία περὶ τοῦ **Πρωτείου τῆς Ἀληθείας**.

Οἱ σύγχρονοί μας καινοτόμοι **Οἰκουμενισταί**, πλήττοντες θαναύτως τὸ **Μυστήριον τῆς Παραδόσεως διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων**, προβάλλουν ἐντόνως καὶ συνεχῶς τὸ **Πρωτεῖον τῆς Δικαιοδοσίας**, τῆς **Ἐξουσίας** καὶ τῆς **Διοικητικῆς Ἐνότητος**· δὲν ἀκολουθοῦν τοὺς Ἁγίους Πατέρας, τοὺς φέροντας τὸ **Πρωτεῖον τῆς Ἀληθείας**· θεωροῦν τοὺς λόγους καὶ τὶς φιλενωτικῆς ἐνέργειάς τους ὡς περισσότερο ἐγκύρους, ἐνῶ ταυτοχρόνως διώκουν παντοιοτρόπως τοὺς Ὁρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι ἐνιστάμενοι ἀποτεριχίζονται ἐξ αὐτῶν.

Τοῦτο ὅμως, δηλαδὴ «**τὸ μὴ Πατράσιν ἀκολουθεῖν**», κατὰ τὸ Μέγα Βασίλειο, εἶναι «**ἐγκλήματος ἄξιον, ὡς ἀθαδεΐας γέμον**»¹² καὶ καθιστᾶ αὐτοὺς ἄλλοτρίους τῆς «**κοινῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας**», τῆς Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Παρα-

δόσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τέλει δὲ αὐτῆς ταύτης τῆς σωτηρίας.

Δικαίως λοιπὸν, οἱ Ὁρθόδοξοι **Ἀντι-οικουμενισταί** τοῦ **Πατρῴου Ἡμερολογίου** δὲν ἔχουν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ τοὺς καινοτόμους καὶ λατινόφρονους **Οἰκουμενιστάς**· μὲ τὴν στάσι τους αὐτὴ ὁμοφρονοῦν τῇ **Ἐκκλησίᾳ** καὶ ἀκολουθοῦν τοὺς **Πατέρας**, τοὺς φέροντας τὸ **Πρωτεῖον τῆς Ἀληθείας**, ἔνεκα τοῦ ὁποῖου διδάσκουν μὲ **αὐθεντία** καὶ **κῦρος**, ὅτι

«**ὄσον ἀποδιϊστάμεθα (ἀπομακρυνόμεθα)**» τῶν Λατινοφρόνων, «**ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἁγίοις Πατράσι**» καὶ ὡπερ τούτων (τῶν Λατινοφρόνων) **χωριζόμεθα, οὕτως ἐνούμεθα τῇ Ἀληθείᾳ καὶ τοῖς ἁγίοις Πατράσι τοῖς θεολόγοις τῆς Ἐκκλησίας**»¹³.

* * *

Αὐτὴ εἶναι ἡ **Ἱερὰ Παρακαταθήκη** τῶν Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν, τῶν Ἁγίων Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ· τὴν **Παρακαταθήκη** αὐτὴν διαφυλάσσει «**μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης**» ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων καὶ ἔνεκα αὐτοῦ ἔχει ἀνακηρύξει τοὺς Τρεῖς Νέους Φωστῆρας ὡς ἰδιαιτέρους **Προστάτας** Αὐτῆς στὸν ἱερὸ ἀγῶνα Της κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**¹⁴.

10. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐνθ' ἄνωτ., Ἐπιστολὴ Α' πρὸς Βαρθολαίμ, § 32, σελ. 243, στχ. 10-11.

11. Ἁγίου Ἱερωνύμου, PL τ. 22, στλ. 475.

12. Μ. Βασιλείου, PG τ. 32, στλ. 392D/Ἐπιστολὴ NB', Κανονικαῖς, § α':

«Τὸ μὲν γὰρ Πατράσι μὴ ἀκολουθεῖν καὶ τὴν ἐκείνων φωνὴν [μὴ] κυριωτέραν τίθεσθαι τῆς ἑαυτῶν γνώμης, ἐγκλήματος ἄξιον, ὡς ἀθαδεΐας γέμον».

13. Πρὸβλ. Ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου, PG τ. 160, στλ. 536CD/Ἀπολογία.

14. Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, Συνεδρίασις ΛΑ'/4.10.2005, Ἀπόφασις α'.

Εἴθε οἱ πρεσβεῖες τοὺς νὰ μᾶς ἐνισχύουν, ὀδηγοῦν καὶ προστατεύουν, ὥστε διώνοντες μὲ συνέπεια τὸ Ἠσυχαστικὸ καὶ Εὐχαριστιακὸ Ἅθος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐργαζόμενοι μὲ ζῆλο καὶ ἐπιμονή, μὲ διάκρισι καὶ σοφία, νὰ συμβάλωμε ταπεινὰ στὴν ἐπανένωσι τῶν Ὁρθοδόξων ἐν τῇ **Ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως** καὶ τῇ **Ἐορτολογικῇ Παράδοσει**.

πρὸς δόξαν τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν!

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει τῶν Ἐπισταμένων
τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 2007φ, Κυριακῇ Α΄ Νοεμβρίου
† Σύναξις τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν

Ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

Προσφώνησις τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου

Φυλῆ Ἀττικῆς, 15.11.2007 ἐκ.ἡμ.

*Σεβασμιώτατε καὶ ἅγιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ·
Ἄγγελε τῆς Λυχνίας τῆς Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος·
Ἀγαθῶν Μηνυμάτων Ἀγγελιαφόρε·
Εὐλογημένε Ἐπίσκοπε κύριε Ἀγαθάγγελε·*

Σᾶς καλωσορίζομε στήν ιστορική Πατρίδα μας Ἑλλάδα, στὸ πάνσεπτο Μοναστήρι μας τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, στήν Ἔδρα αὐτῆ τῆς Μητροπόλεως τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα ἐν βαθεῖα συγκινήσει καὶ ἀμέτρῳ πνευματικῇ χαρᾷ, ἀσπαζόμενοι νοερῶς μὲ εὐλάβεια τὰ ἴχνη τῶν εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν ποδῶν Σας· διότι ὄντως, εἶναι ὠραῖοι καὶ εὐλογημένοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς ἐνότητος, τῆς ὁμοφροσύνης καὶ τῆς καταλλαγῆς.

Στὸ πρόσωπό Σας ἀντικρύζομε τὴν Ἁγία Ρωσία, ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τοῦ Φωτιστοῦ μέχρι τοῦ φωτεινοῦ νέφους τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων· Τὴν ἐναγκαλιζόμεθα καὶ ἀσπαζόμεθα ἐν ἀγίῳ φιλήματι ἀγάπης.

Ἡ παρουσία Σας μᾶς μεταφέρει τὴν εὐοδία τῆς Θηβαΐδος τοῦ Βορρᾶ· τὸ ἀσκητικὸ ἄρωμα τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κιέβου, τοῦ Ὁσίου Σεργίου τοῦ Ραντονέξ καὶ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάροφ· τὸ ἡσυχαστικὸ θυμίαμα τῆς Νοεραῆς Προσευχῆς τῶν Στάρετς τῆς Ὀπτινα, τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Μπριαντζανίνοφ, τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, ἅγιε Δέσποτα, διότι ἐδῶ στήν Ἀποστολο-βάδιση Ἑλλάδα μας ἔχετε φέρει σήμερα τὴν Ἁγιο-βάδιση Ρωσία· ἐν τῷ προσ-

ώπῳ Σας συναντῶνται καὶ ἀλληλο-περιχωροῦνται οἱ δύο Ἀδελφές Ἐκκλησίες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐλεηθῆ νὰ λάβουν τὸ χάρισμα τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὡς καὶ πάσης ἄλλης φθοροποιοῦ καὶ ἐκκλησιομάχου παρεκκλίσεως.

Εὐχόμεθα ἐγκάρδια ἢ ὀλιγοήμερος παραμονή Σας πλησίον μας νὰ ἀποδειχθῆ γιὰ μᾶς οἰκοδομητικὴ ἐν Χριστῷ· νὰ συμβάλῃ στήν βαθύτερη καλλιέργεια τῆς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ φιλίας μας· νὰ σημάνη τὴν ἔναρξι μᾶς ὄντως νέας περιόδου στὸν πολυμέτωπο ἀγῶνα μας

γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ Δομήτορος Αὐτῆς.

Ὡς Ἀναπληρωτῆς Προέδρου τῆς Ἱεραῆς ἡμῶν Συνόδου, Σᾶς μεταφέρω τὸ «καλωσορίσατε» τοῦ ἀσθενοῦντος πολυσεβάστου Πατρός, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ τῶν σεβαστῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱεραῆς ἡμῶν Συνόδου.

Ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος νὰ εὐλογῇ πλουσίως τὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας, τὸν εὐλαβῆ Κληρὸ Σας, τὸν εὐσεβῆ Λαόν Σας καὶ τὸ πολύμοχθο ποιμαντικὸ ἔργο Σας.

Καὶ πάλι Σας ἀσπαζόμεθα, ἀναφωνοῦντες ἐν ἀγάπῃ:

Καλῶς ἦλθατε, Ἄγιε Δέσποτα! Καλωσορίσατε, Βλαντίκα!

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!

† Ὁ Ὁραῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτῆς Προέδρου

**Προσφωνητήριος
εἰς τὴν κοινὴν Συνεδρίαν
τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου**

Φυλὴ Ἀττικῆς, 16.11.2007 ἐκ.ἡμ. † Ἁγίου Ἀπ. Ματθαίου

*Σεβασμιώτατε καὶ ἅγιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ·
Ἐπίσκοπε Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριε Ἀγαθάγγελε·*

Ἦπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, τὴν στιγμὴ αὐτὴν ἔχω τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ Σᾶς προσφωνῶ καὶ νὰ Σᾶς καλωσορίζω στὴν ἔκτακτη αὐτὴ Συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, μεταφέρων σὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας τὶς ἐγκάρδιες εὐχές, τόσοσ τοῦ ἀσθενοῦντος Μητροπολίτου καὶ Προέδρου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὅσον καὶ ἀπάντων τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων μας, παρόντων καὶ ἀπόντων.

Ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι ἱστορικὴ, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ ἕναν ἐξέχοντα σταθμὸ στὴν κοινὴ πορεία μας, οἱ ἀπαρχές τῆς ὁποίας ἀνάγονται στὴν δεκαετία τοῦ '60· ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἑναρξιν μιᾶς ὄντως νέας περιόδου στὸν κοινὸ καὶ πολυμέτωπο ἀγῶνα μας γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ '20 ἐμφανισθήκαμε μὲ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο ἕκαστος σὸ προσκίηιο τοῦ τότε ταραγμένου κόσμου: **Σεῖς**, οἱ Ρῶσοι ἀδελφοί μας κατὰ τὴν κοινὴν Πίστιν, βιώνετε τὴν τραγωδίαν τῆς Πατρίδος Σας καὶ διοργανώνεσθε ὡς ἰδιαίτερα καὶ ἀνεξάρτητος Δικαιοδοσία ἐκτὸς Ρωσίας, ὡς *Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Διασπορᾶς* (Ρ.Ο.Ε.Δ.)· **Ἡμεῖς**, οἱ Ἕλληνες ἀδελφοί Σας κατὰ τὴν κοινὴν Πίστιν, βιώνομε τὴν τραγωδίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαιρέσεως, λόγω τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου* κατὰ τὸ ἔτος 1924, συμφώνως πρὸς τὸ *σχέδιον* τῆς *Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως* τοῦ 1920, τῆς ἀπαρχῆς αὐτῆς τοῦ παναιρετικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ἀποτελιζόμεθα ἐκ τῶν καινοτόμων *Οἰκουμενιστῶν*

καὶ συγκροτοῦμε τὸ *Ἀκαινοτόμητον Πλήρωμα* τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκτοτε, ἐπὶ ἐννέα περίπου δεκαετίες, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ *πλήγματα* στοὺς κόλπους τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας Κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα *πλήγματα* συνεχίζονται, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Θεός, μέχρι σήμερον, προκαλοῦσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προκαλοῦν σύγχυσιν καὶ εἰς τινὰ *τιμήματα* ἀπώλειαν τῶν κριτηρίων τῆς γνησίας ἐκκλησιολογικῆς μας *ταυτότητος*· τὰ *τιμήματα* αὐτὰ ἐξέπεσαν τῆς ἐνότητος τοῦ ἀντι-αιρετικοῦ καὶ **Ἐνωτικοῦ Ὁράματός** μας, συνεπεῖα δὲ τούτου ἐξέπεσαν τῆς ἐνότητος τῶν Πατέρων, τῶν Συνόδων, τῆς Παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς *καθιδρυματικῆς ἐνότητος* τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρώσων γνησίων Ἀντι-οικουμενιστῶν.

Ἐνα τέτοιο *τιμῆμα* εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τὸν μητροπολίτη Λαῦρο Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὁποῖα ἀθέτησε τὴν *Ἱστορικὴν Κληρονομίαν* τῆς *Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ*, ἐνωθεῖσα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊο μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας.

Ἡ Σεβασμιότητά Σας, ἅγιε Ἐπίσκοπε κύριε Ἀγαθάγγελε, ὡς Προέδρου τῆς *Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς*, ἔχει ἤδη ἐπωμισθῆ τὸ ἱστορικὸ ὄντως χρέος νὰ διατηρήσῃ ἀνόθευτον τὴν *Ἱστορικὴν Κληρονομίαν* τοῦ Ἁγίου Τύχωνος, Πατριάρχου Μόσχας, τῶν Ρώσων Ἁγίων Νεομαρτύρων, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμόβιτς, ὡς καὶ τοῦ Ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαρέτου, τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ Ἀντι-οικουμενιστοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδός μας ἀναγνωρίζει στὸ πρόσωπό Σας ἕναν θαρραλέο σύγχρονο Ὁμολογητὴ, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ μόνος, ὅπως ἄλλοτε ὁ Ἅγιος Μᾶρκος Ἐφέσου, ἐν μέσῳ πολλῶν ἀντιξοοτήτων δὲν δειλιάζετε νὰ ἐπωμισθῆτε ἕνα τόσο βαρὺ, ἀλλὰ καὶ ἱερὸ ἔργο.

Μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἀρχῆς καὶ μὲ τρόπο ἀποφασιστικό, εἶχαμε ἐκφράσει τὴν ἀμετακίνητη θέλησί μας νὰ συμπαρασταθοῦμε στὸν ἱερὸ ἀγῶνά Σας, ὄχι ἀπλῶς καὶ ἀορίστως τείνοντες χεῖρα βοηθείας, ἀλλὰ μὲ τρόπους σαφεῖς καὶ συγκεκριμένους, οἱ ὁποῖοι περιέχονται στὸ σχέδιο κειμένου, τὸ ὁποῖο ἐν συνεχείᾳ θὰ μελετήσουμε ἀπὸ κοινοῦ, μὲ τίτλον: «*Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν*».

Χθές, κατὰ τὴν ὑποδοχὴ Σας, διευκρινίσατε μὲ πολλὴ σαφήνεια, ὅτι *Ἀγάπη σημαίνει Ἐνότης*, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐνεργοποιηθῆται ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπεκτείνω τὴν σοφὴ παρατήρησί Σας καὶ νὰ τονίσω ὅτι *Ἐνότης σημαίνει Κοινωνία, Κοινωνία Προσώπων*, σημαίνει *ἀλληλοπεριχώρησι*, σημαίνει νὰ διώνωμε τὸ ὑπερφυῆς ἐν Χριστῶ Μυστήριο: *Ἵμεῖς νὰ ζῆτε ἐν Ἡμῖν καὶ Ἡμεῖς ἐν Ἵμῖν*, ἀμφοτέροι δὲ ἐν τῇ Ἀκρίστῳ Χάριτι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶθε ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος νὰ εὐλογῆσῃ τὴν κοινὴν μας αὐτὴν Συνεδρία, ὥστε νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ οἰκοδομητικὴ, στὴν προοπτικὴ πάντοτε τοῦ *Ἐνωτικοῦ Ὁράματός* μας καὶ στὰ ὄρια τῆς κοινῆς μας *Ἱστορικῆς Κληρονομίας*.

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

Συλλειτουργικός Ἄσπασμὸς Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν

Φυλὴ Ἀττικῆς, 19.11.2007 ἐκ.ἡμ.

† Κυριακῆ Θ' Λουκᾶ, Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου

*Σεβασμιώτατε καὶ ἅγιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ·
Εὐλογημένε Ἐπίσκοπε Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος
κύριε Ἀγαθάγγελε·*

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἡμέρας ἀφί-
ξεώς Σας στὴν Ἀποστολο-βάδιση Πατρίδα μας
Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνω τὴν ὄντως μεγάλη εὐλογί-
α, ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς Ἀναπληρωτοῦ Προ-
έδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, νὰ Σᾶς προσφω-
νῶ ἐπισημῶς γιὰ τρίτη φορὰ σήμερα, καὶ μάλι-
στα ἐν τῷ Ἀκτίστῳ Φωτὶ τοῦ ὑπερφυοῦς Μυ-
στηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ ὑπὸ τὴν χρυ-
σοφαῖ Σκέπη τῆς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν.

Εἶθε ὁ Πρόεδρος τῆς Προσωρινοῦς Ὑπερτά-
της Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλη-
σίας τῆς Διασπορᾶς, ἡγεῖσθε δηλαδὴ τοῦ μεγάλ-
ου ἐκείνου τμήματος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς,
τὸ ὁποῖον ὀρθῶς ἀπέρριψε, ὡς καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνο-
δος ἡμῶν, τὴν ἔνωσιν τῆς Διασπορᾶς ὑπὸ τὸν
μητροπολίτην Λαῦρον μετὰ τοῦ νεωτερίζοντος
καὶ οἰκουμενιστικοῦ Πατριαρχείου Μόσχας,
πραγματοποιηθεῖσαν τὸν παρελθόντα Μάϊον.

Ἡ βαθεῖα λύπη ἡμῶν τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν
τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι ἐμετριά-
σθη ἀπὸ τὴν θεοδώρητον ἀπόφασί Σας, Σεβα-
σμιώτατε, νὰ ἀγωνισθῆτε, ὡς ἄλλος Μᾶρκος Εὐ-
γενικός, κατὰ τῆς ψευδενώσεως αὐτῆς καὶ πρὸς
διάσωσιν τῆς Ἱστορικῆς Κληρονομίας τῆς γνησί-
ας Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

Καὶ μᾶς ἐπισκεφθῆκατε, Σεβασμιώτατε, ὡς
Ἀγγελιαφόρος Ἀγαθῶν Μηνυμάτων, τὰ ὁποῖα
μᾶς προαναγγέλουν τὴν ἀνοιξιν τῆς Ὁρθοδόξου
Ὁμολογίας· μᾶς ἀναρριπίζουν τὸ μαρτυρικὸν
φρόνημα· μᾶς κατανύσσουν βαθύτατα, διότι κα-
ταδεικνύουν ἐναργέστατα, ὅτι ὑπάρχουν καὶ σή-
μερα θαρραλέοι Ὁμολογηταί, οἱ ὁποῖοι ἐπωμί-

ζονται ἀνενδοιάστως τὸ χρέος τους ἐναντι τῆς
Ἱστορίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας Σᾶς ἔχει ἐκφράσει μὲ
τὸν πλέον εἰλικρινῆ τρόπο τὴν συμπαράστασί Της
στὸν ἱερώτατο Ἀγῶνα Σας· τὶς ἡμέρες αὐτὲς συν-
εργασθῆκαμε ἀγαστῶς γιὰ τὴν ἀνάδειξι καὶ ἰσχυ-
ροποίησι τῆς κοινωρίας μας, στὴν προοπτικὴ νὰ
συμπράξωμε ἐν καιρῷ εὐθέτῳ εἰς χειροτονίας Ἀρ-
χιερέων, προκειμένου νὰ ἐνισχυθῆ ἡ διοικητικὴ
δομὴ τῆς θεοσκεπάστου Δικαιοδοσίας Σας.

Καρπὸς τῶν θεοφιλῶν διαβουλεύσεών μας ἦ-
ταν καὶ τὸ *Κείμενο*, τὸ ὁποῖο συνυπεγράψαμε μὲ
τίτλο: «Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλή-
νων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν»· τὸ ὄντως
βαρυσήμαντον αὐτὸ *Κείμενο* περιέχει ἱστορικὰ
καὶ θεολογικὰ-ἐκκλησιολογικὰ θέματα μείζονος
σημασίας, βλέπει τὸ μέλλον μὲ διορατικότητα, ἀν-
τιμετωπίζει τὶς ραγδαῖες ἐξελίξεις μὲ ἀποφαστι-
κότητα καὶ βασίζεται στὴν αἰσιόδοξη προοπτικὴ
τοῦ Ἐνωτικοῦ Ὁράματός μας ἐντὸς τῶν ὁρίων
τῆς κοινῆς μας Ἱστορικῆς Κληρονομίας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ὁ εὐλα-
βῆς Κλῆρος μας, ὁ πιστὸς Λαὸς μας, ὅλοι μαζί
Σᾶς εὐχαριστοῦμε, Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε Ὁ-

δησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριε Ἀγαθάγγελε, διότι στὸ φωτεινὸ πρόσωπό Σας βλέπομε ἐν ἀγαλλιάσει τὴν *Κληρονομίαν* τοῦ Ἁγίου Τύχωνος, Πατριάρχου Μόσχας, τῶν Ρώσων Ἁγίων Νεομαρτύρων, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς, ὡς καὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαρέτου, τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ Ἀντι-οικουμενιστοῦ.

Ἄπαντες Σᾶς εὐχόμεθα ἐκ βαθέων νὰ παραμείνετε ἐδραῖος καὶ ἀμετακίνητος στὸν ἱερό Ἄγωνα Σας· νὰ μὴ καμφθῆτε ἀπὸ τίς ποικίλες δυσκολίες καὶ τοὺς πειρασμούς· νὰ συνεχίσετε τὴν μαρτυρία Σας γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ βαδίσετε μὲ σταθερότητα κατὰ τὴν ὄντως νέαν αὐτὴν περίοδο, στὴν ὁποία **δὲν εἶσθε μόνος**· ἡ ἀγάπη μας, οἱ προσευχές μας καὶ οἱ καρδιές μας εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε μαζί Σας.

Σᾶς μεταφέρω τὸν ἐγκάρδιο ἀποχαιρετιστήριο ἀσπασμό, ἐφ' ὅσον αὖριο ἀναχωρεῖτε γιὰ τὴν πατρίδα Σας Οὐκρανία, τοῦ ἀσθενοῦντος πολυσεβάστου Μητροπολίτου καὶ Προέδρου μας κυ-

ρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν σεβαστῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἡ Ἄχραντος Μήτηρ τοῦ Θεοῦ νὰ προστατεύῃ τὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας, τὸν εὐλαβῆ Κληρὸ Σας, τὸν εὐσεβῆ Λαόν Σας καὶ τὸ πολύμοχθο ἔργο Σας.

Σᾶς προσφέρω ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας τὴν ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, μὲ τὴν ταπεινὴν παράκλησι νὰ ἀναρτήσετε αὐτὴν στὸν Καθεδρικό Σας Ναὸ στὴν Ὁδησσόν, εἰς διαρκῆ ὑπόμνησιν τῆς ἐνότητός μας ἐν τῷ μαρτυρικῷ φρονήματι τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ εἰς διαρκῆ προστασίαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἀλλοτρίων.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα, εὐχόμενοι μὲ ἀγάπη:
Καλὸ ταξίδι νὰ ἔχετε!... Καλὸ ταξίδι, Δέσποτα!...

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!...

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

Γ΄.

Χρονικά

Ίερά Σύνοδος
τῶν Ἐνισταμένων

Χρονικά

Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱεῤῥᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἡ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ τῆς Ἱεῤῥᾶς Ἀνδρώας Μονῆς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς ἐτελέσθη γιὰ πρώτη φορά, χάριτι Θεοῦ, στὸν νέο μεγάλο Μητροπολιτικὸ Ναὸ Αὐτῆς, καρπὸν πολύμοχθον ἀρκετῶν ἐτῶν, γιὰ τὸν λόγο δὲ τοῦτο χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ ξεχωριστὴ μεγαλοπρέπεια καὶ πνευματικὴ λαμπρότητα.

• **Ἦδη κατὰ τὴν παραμονή,** Κυριακὴν 1.10.2007 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου, Πρωθιεράρχου τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὰ ἑλληνικά. Συμμετεῖχαν Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱεῤῥᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων καὶ τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερο-

λογίου Ρουμανίας, ὡς καὶ πολλοὶ Ἱερεῖς. Ἐπρόκειτο ὄντως γιὰ μίαν «μικρὴν» προ-Πανήγυρι!

• **Τὸ ἑσπέρας,** ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀργότερα ὁ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἐσπερινός, συγχοροστατούντων ἐν συνόλῳ δώδεκα Ἀρχιερέων, μετὰ Λιτῆς, Ἀρτοκλασίας καὶ θείου κηρύγματος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανοῦ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι τῆς Ρουμανίας.

Ἰδιαίτερα δὲ αἰσθησι προεκάλεσε ἡ ἄψογος καὶ ἐντυπωσιακὴ ἀπόδοσις τῶν ὕμνων τῶν τιμωμένων Ἁγίων ἀπὸ τὸν καλὰ προετοιμασμένο καὶ ἀσκημένο Βυζαντινὸ Χορὸ τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν.

• **Τὴν Δευτέρα,** 2.10.2007 ἐκ.ἡμ., κυρίαν ἡμέραν τῆς Πανηγύρεως, στὴν πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξῆρχε ὁ Σε-

δαση. Μητροπολίτης και Πρωθιεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας κ. Βλάσιος, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε καὶ τὸν ἐόρτιο λόγο, τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Προέδρου ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ μὴ δυνηθέντος νὰ παραστή λόγῳ ἀσθενείας, ἀποστείλαντος ὅμως εἰδικὸ **Ἑόρτιο Μῆνυμα**, τὸ ὁποῖο ἀνεγνώσθη ἐκ μέρους τοῦ ὑπὸ Ἀδελφοῦ τῆς Πανηγυριζούσης Μονῆς.

Ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ ἐξῆς ἀκόμη Ἀρχιερεῖς: οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι ἐκ Ρουμανίας Νι-ἀμτς κ. Δημοσθένης, Μπρασῶβ κ. Θεοδόσιος καὶ Ἰλφῶδ κ. Φλαβιανός, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τρι-ἀδιτσα κ. Φώτιος ἀπὸ τὴν Βουλγαρία, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου Σεβασμ. Σύννε-ῦ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, Σεβασμ. Νόρα κ. Μιχαῖλ ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας, Σεβασμ. Λούνης κ. Σιλουανός ἀπὸ τὴν

Πιστόια τῆς Ἰταλίας, Σεβασμ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος ἀπὸ τὴν Νότιο Ὀσσετία τοῦ Καυκάσου, Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Θεοφιλ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης ἀπὸ τὴν Σουηδία.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἴτνα κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου, λόγῳ δυσχερειῶν στὸν ταξίδι τῆς ἐλεύσεώς τους ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια τῶν ΗΠΑ, ἀφίχθησαν μόλις τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς Πανηγύρεως.

Ἐπίσης, συμμετεῖχαν Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχῆς ἀπὸ τὴν Ρουμανία, Βουλγαρία, Σουηδία, Ἰταλία καὶ Ρωσία καὶ θεβαίως καὶ ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἀπὸ ὅπου προσῆλθαν καὶ ἀντιπροσωπεῖες ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν Ἐνοριῶν, Κοινοτήτων, Μετοχιῶν καὶ Μονῶν μας, παρουσία μεγίστου πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν, ἐπισήμων, γνωστῶν καὶ ἀγνώστων.

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ

Χρονικὸν Ἐκλογῆς

Ἡ ἹΕΡΑ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, κατὰ τὴν ἐτήσιον Αὐτῆς τακτικὴ *Συνεδρίασι* ΛΔ΄, τὴν Τετάρτη 4.10.2007 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἐδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων, ἦτοι τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἐтна κ. Χρυσσοστόμου, τῆ συμφώνῳ πρὸς τοῦτο γνώμη τοῦ Σεβ. Προέδρου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τῆ συμμετοχῇ ἀπάντων τῶν λοιπῶν Μελῶν Τῆς, ἀπεφάσισε παμψηφεί τὴν ἐκλογὴν ὡς *Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου* Αὐτῆς τοῦ Πανοσιολογιατάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου, μέχρι τότε Γραμματέως Α΄ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐξέλεξε αὐτὸν ὡς *Βοηθὸν Ἐπίσκοπον* τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης *Ἐπισκοπῆς Ὁρεῶν*, προκειμένου νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἐκπληρώσῃ τὴν νέαν ὑψηλὴν διακονίαν του.

Αὐθημερὸν ἐτελέσθη τὸ *Μικρὸν Μήνυμα*, ἀναγγελία καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἐκλογῆς, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 5.10.2007 ἐκ.ἡμ., μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἐσπερινοῦ στὸν νέο μεγάλο Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐγίνε ἡ Ἀκολουθία τοῦ *Μεγάλου Μηνύματος*, πρὸς χαρὰν καὶ συγκίνησιν ἀπάντων τῶν Ἀρχιερέων, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἡ Χειροτονία

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Κυπριανοῦ ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 6.10.2007 ἐκ.ἡμ., στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ἱε-

ρᾶς Μονῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἐтна κ. Χρυσσοστόμου. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρίᾳ, ὡς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβ. Σῦδνεῦ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ.

Χρυσόστομος, Σεβ. Νόρα κ. Μιχαήλ, Σεβ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος, Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Θεοφ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Θεοφ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης, ἔχοντες τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ εὐλογίαν τόσοσ τοῦ συμπροσευχομένου Σεβ. Προέδρου κ. Κυπριανοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος στὴν Ἰταλία τὴν προτεραιάν γιὰ ἐργασιακοὺς λόγους Σεβ. Λούνης κ. Σιλουανοῦ (ὄντος Καθηγητοῦ στὴν μέση ἐκπαίδευσι).

Οἱ ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο Ρουμᾶνοι Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει στὴν Πανήγυρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τὶς προηγούμενες ἡμέρες, ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν πατρίδα τους πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ὅπως ἦταν προγραμματι-

σμένο, τοιουτοτρόπως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραστοῦν, ἀλλὰ ἐνημερώθησαν ἐπισήμως ἐν συνεχείᾳ.

Ἐπίσης, στὴν Χειροτονία ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό, παρέστη δὲ μέγας ἀριθμὸς συμπροσευχομένων Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ ἀρκετὸ πλῆθος πιστῶν, παρὰ τὸ ἐργάζομαι τῆς ἡμέρας.

Ἡ πνευματικὴ χαρὰ ἀπάντων ἦταν ἀπερίγραπτη, διότι ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἀπολαμβάνει τῆς ἀγάπης, τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ὄλων τῶν εὐσεβῶν, ἡ δὲ ἰαχὴ «ἄξιος!» ἔσεισε τοὺς θόλους τοῦ νέου περιλάμπρου Ναοῦ τῆς Μονῆς!...

Βιογραφικὸν

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, κατὰ κόσμον Πέτρος Γιούλης, τοῦ Κωνσταντίνου (†) καὶ τῆς Εἰρήνης, τριτότοκος μεταξὺ ἕξι τέκνων, ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1948 στὸν Βύρωνα Ἀττικῆς, παρὰ τὰς αὐλὰς τοῦ Σιμωνοπετρίτικου Μετοχίου τῆς Ἀναλήψεως, ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου π. Ἱερωνύμου.

Ἀπόφοιτος τοῦ *Οἰκονομικοῦ Λυκείου* (1966), κατὰ τὶς Πανελλήνιες Ἐξετάσεις εἰσήχθη στὴν *Α.Σ.Ο.Ε.* καὶ ἐνεγράφη, ἀλλὰ δὲν ἐφοίτησε, προτιμήσας τὸ *Πανεπιστήμιον τῆς Ἐρήμου*, κατὰ θείαν Πρόνοιαν.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1967, σὲ ἡλικία μόλις 19 ἐτῶν, ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια καὶ τὰ εὐγενῆ του κοινωνικὰ ὀράματα (τὸν συγκινοῦσε ἀνέκαθεν ὁ ἀνθρωπιστικὸς ἐθελοντισμὸς, στὸν ὁποῖο ἠθελε νὰ ἀφιερωθῆ μέσω τῆς Ἱατρικῆς), καὶ ἀφιερώθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἡ ὁποία εὕρισκετο τότε στὰ σπάργανα (ἴδρυσαι 1961).

Τὸ αὐτὸ ἔτος, λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς προόδου του στὴν ὑπακοὴ καὶ τῆς ἐναρέτου ἐν γένει διαγωγῆς του, ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχὸς (24ῃ Αὐγούστου, Ἁγίου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ) ὑπὸ τοῦ Γέροντός του, τότε Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ, διατηρήσας

τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο εἶχε λάβει κατὰ τὴν πρώτην κουρά του (9ῃ Μαρτίου 1967, Ἁγίων Μ' Μαρτύρων).

Κατὰ τὸ ἔτος 1969 συμμετείχε ἐνθουσιωδῶς στὴν ἱστορικὴ ὄντως ἀπόφασιν τῆς Ἀδελφότητος νὰ ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν Οἰκουμενιστῶν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ νὰ προσχωρήσῃ στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον.

Τὸ 1970 ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ τὸ 1974 Πρεσβύτερος στὴν Ἱερὰ Μονή, ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γεροντίου τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου.

Ὑπηρετήσας σὲ πολλὰς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λόγῳ δὲ τῆς ὀξυδερκείας, φιλοπονίας καὶ φιλομαθείας του ἐνδιέτριψε, τῇ ὁδηγίᾳ τοῦ Σεβ. Γέροντος καὶ Μητροπολίτου αὐτοῦ κ. Κυπριανοῦ, μὲ ἱερὸ ζῆλον ἰδιαίτερος στὴν σπουδὴ τῆς Ἀγιογραφικῆς καὶ Πατερικῆς Γραμματείας, τὴν ὁποίαν ἀφωμοίωσε ἔργῳ καὶ λόγῳ.

Ἦταν ὑπεύθυνος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του σχεδὸν τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἅγιος Κυπριανός», ὡς καὶ ἐν γένει τοῦ προσεγμένου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐκδοτικοῦ ἔργου Αὐτῆς, ὀργανώσας παράλληλα τὴν Γραμματεία καὶ Βιβλιοθήκην της, καθὼς καὶ τὸ Τυπικὸ καὶ τὶς λοιπὰς λεπτομέρειες τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

Μετὰ τὴν Χειροτονία τοῦ Καθηγουμένου καὶ Γέροντος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κ. Κυπριανοῦ εἰς Ἀρχιερέα, τὸ ἔτος 1979, ἐχειροθετήθη Πνευματικὸς

καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐξομολόγησι τῆς Ἀδελφότητος, ἐνῶ τὸ 1982 ἔλαβε τὸ ὄφφικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1985 ἦταν Γραμματεὺς τῆς τότε συσταθείσης Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων καὶ ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν ἐπιθυμία τοῦ Σεβ. Προέδρου Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος.

Ὡς Πνευματικός, διεκρίθη καὶ διακρίνεται γιὰ τὴν ἀνάπαισι τῶν πονεμένων ψυχῶν Μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, μέσῳ τῆς ἀγάπης καὶ προσευχῆς του, καὶ γιὰ τὴν ὀρθὴ καθοδήγησί τους μέσῳ τῆς πλουσίας ποιμαντικῆς του πείρας.

Ἀπὸ τὴν ἐμβριθεὶ ἑνασχόλησί του μὲ ὅλο τὸ φάσμα τῶν ἐκκλησιαστικῶν/θεολογικῶν θεμάτων προέκυψε ἡ συγγραφή ἐκ μέρους του πολλῶν ἔργων, ἄρθρων καὶ μελετῶν, ἀρκετὲς μάλιστα ἀπὸ τὶς ὁποῖες σχετίζονται μὲ τὴν σοβαρὰ θεολογικὴ ἀποτίμησι καὶ κριτικὴ τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Εἶναι βασικὸς συντελεστὴς τῶν δημοσίων Ἐκδηλώσεων καὶ ἄλλων δραστηριοτήτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1994 τῶν περιφήμων Ἀντι-οικουμενιστικῶν «Συνάξεων Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως» καὶ τῆς σχετικῆς ἐκδοτικῆς σειρᾶς: «Συμβολὴ στὴν Ἀντι-οικουμενιστικὴ Θεολογία».

Ἡ συνεισφορά του στὸ ἐκδοτικὸ, ἀντι-αιρετικὸ, πνευματικὸ, ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ Μητροπόλεως, ὡς καὶ τῆς Ἱστοσελίδος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι καθοριστικῆς σημασίας.

Ἐπίσης, συμμετεῖχε ἀρκετὲς φορὲς σὲ τηλεοπτικὲς ἐκπομπὲς ἐνημερωτικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ἀντι-αιρετικοῦ περιεχομένου.

Ἐν γένει δέ, διακρίνεται γιὰ τὴν σύνεσι, ταπεινῶσι, θεολογικὴ θεμελίωσι, ποιμαντικὴ εὐαισθησία, διάκρισι καὶ πνευματικότητά του, ὥστε νὰ θεωρῆται ὁ πλέον κατάλληλος γιὰ τὴν δύσκολη καὶ ὑψηλὴ θέσι τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος

Χρονικὸν Ἐκλογῆς

Η **ΙΕΡΑ Σύνοδος** τῶν Ἐνισταμένων, κατὰ τὴν αὐτὴν ΛΔ' ἐτήσιο τακτικὴ Συνεδρίασί Της, τὴν Τετάρτη 4.10.2007 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου Αὐτῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑтна κ. Χρυσοστόμου, τῆ συμφῶνῳ πρὸς τοῦτο γνώμη τοῦ Σεβ. Προέδρου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τῆ συμμετοχῆ ἀπάντων τῶν λοιπῶν Μελῶν Της, ἀπεφάσισε παμψηφεί καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου π. Κλήμεντος Ἀγιοκυπριανίτου, Γραμματέως Β' τῆς Ἱεραῦς Συνόδου, εἰς Ἀρχιερέα καὶ ἐξέλεξε αὐτὸν ὡς *Βοηθὸν Ἐπίσκοπον* τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμπάσης *Ἐπισκοπῆς Γαρδικίου**, ἀνετέθη δὲ εἰς αὐτὸν ἡ θέσις τοῦ *Γραμματέως* τῆς Ἱεραῦς Συνόδου μετὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ προηγουμένου *Γραμματέως Α'* στὴν θέσι τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου.

Αὐθημερὸν ἐτελέσθη τὸ *Μικρὸν Μήνυμα* -ἀναγγελία καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἐκλογῆς- καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 5.10.2007 ἐκ.ἡμ., μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν νέο μεγάλο Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ἱεραῦς Μονῆς, ἐγίνε ἡ Ἀκολουθία τοῦ *Μεγάλου Μηνύματος* τοῦ ἐψηφισμένου Θεοφιλεστάτου κ. Κλήμεντος, ἀμέσως μετὰ τὸ *Μεγάλο Μήνυμα* τοῦ πρώτου ἐψηφισμένου Θεοφιλεστάτου κ. Κυπριανοῦ.

(*) Μετὰ τὴν Ἐκλογὴ καὶ Χειροτονία τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, πληροφορηθήκαμε καθυστερημένως ὅτι ἐτέρα Δικαιοδοσία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι εἶχε

ἤδη προῶν στὴν ἀνάδειξι ἀρχιερέως μετὰ τὸν αὐτὸν τίτλον. Ἐὰν ἡ ἐνημέρωσίς μας ἦταν ἐγκαιρὸς, ὅπως ἴσως θὰ εἶχαμε ἀποφύγει τὴν ταυτωνυμία.

Ἡ Χειροτονία

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Κλήμεντος ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 7.10.2007 ἐκ.ἡμ., στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ἱεραῦς Μονῆς, προεξάρχοντος καὶ πάλι τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑтна κ. Χρυσοστόμου.

Τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου ἀναχωρήσαντος ἐσπευσμένως γιὰ τὴν Βουλγαρία ὀδικῶς, ὡς καὶ τοῦ Θεοφ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου γιὰ τὴν Σουηδία ἀ-

εροπορικῶς, ὅπως ἦταν ἤδη προγραμματισμένο, ἔλαβαν πλέον μέρος οἱ ἐναπομείναντες Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱεραῦς Συνόδου: ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος Θεοφ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ Σεβ. Σύνει καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Νόρα κ. Μιχαήλ, ὁ Σεβ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος, ὁ Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, ὁ Θεοφ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Θεοφ. Με-

θώνης κ. Ἀμβρόσιος, ἔχοντες καί πάλι τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ εὐλογίαν τοῦ συμπροσευχομένου Σεβ. Προέδρου κ. Κυπριανοῦ.

Ἐπίσης, στὴν Χειροτονία ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρέστη δὲ μεγάλος ἀριθμὸς Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ ἱκανὸ πλῆθος πιστῶν.

Καὶ πάλιν ἡ πνευματικὴ χαρὰ ἀπάντων ἦταν διάχυτος, διὰ τὴν ἐπαξίαν ἀνύψωσιν ἑνὸς ἀκόμη Ἀγιοκυπριανίτου Ἱερομονάχου στὴν Ἀρχιερωσύνη.

Βιογραφικὸν

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, κατὰ κόσμον Κύριλλος Παπαδόπουλος, τοῦ Παύλου καὶ τῆς Ἑλένης, ἐγεννήθη στὴν Δράμα τῆς Ἀν. Μακεδονίας τὸ ἔτος 1966, ὅπου ἀνετράφη καὶ ἀπεφοίτησε τοῦ Λυκείου. Στὰ μαθητικά του χρόνια ἐδιδάχθη τὴν βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Ἦταν Ἐνορίτης καὶ Ἱεροψάλτης α΄ τοῦ ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου στὴν Δράμα, ὅπου καὶ ἔλαβε τὴν χειροθεσία τοῦ Ἀναγνώστου παρὰ τοῦ τότε μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου (Κιούση).

Εἰσηλθε γιὰ ἀνώτερες σπουδές, μέσῳ πανελληνίων ἐξετάσεων, στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ ἔτος 1985, ἀπὸ ὅπου ἀπεφοίτησε τὸ ἔτος 1989 μὲ βαθμὸ πτυχίου «ἄριστα».

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους ἀφιερώθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐκάρη Μοναχὸς καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου Αὐτῆς κ. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τετραετίαν, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1993, ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχὸς καὶ ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος, πάλιν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντός του.

Διηκόνησε κυρίως στὸ βαρύτατο καὶ ὑπεύθυνο ἔργο τῶν τριῶν Γραμματειῶν, ἤτοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· ἐπίσης, προσέφερε μὲ αὐταπάρησι τίς πολύτιμες ὑπηρεσίες του, παρὰ τὸ εὐθραυστον τῆς υγείας του, ὡς Ἐφημέριος, Λειτουργὸς καὶ τακτικὸς Ἱεροκήρυκας στὴν Ἱερὰ Μονὴ καὶ ἐν γένει στὶς ποιμαντικὲς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Εἶναι ὑπεύθυνος ἢ κύριος συνεργάτης τῶν περιοδικῶν (ἀναδείξας μάλιστα ἀπὸ τοῦ 1996 ἐ. τὸ περιοδικὸ «Ἅγιος Κυπριανὸς» σὲ ἐκκλησιαστικὸ ἔντυπο ὑψηλῆς περιωπῆς), ὡς καὶ ἄλλων ἐκδόσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς Ἰστοσελίδος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν «Θεολογικῶν Ἐπιμορφωτικῶν Συνάξεων» τῆς Μητροπόλεως, Προγραμμάτων Κατηχήσεως ἐνηλίκων κλπ.

Συμμετέχει ἐνεργῶς στὶς Ἀντι-οικουμενιστικὲς «Συνάξεις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως», οἱ ὁποῖες ὀργανώνονται κατ' ἔτος τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, καθὼς καὶ στὶς λοιπὲς δημόσιες Ἐκδηλώσεις καὶ δραστηριότητες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Συνέγραψε μελέτες, ἄρθρα καὶ κείμενα θεολογικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου.

Γνωρίζει ἐν μέρει τὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, τὴν ὁποῖαν κατανοεῖ καὶ διαβάζει εὐχερῶς.

Συμμετέχει κατά καιρούς σὲ τηλεοπτικὲς ἐκπομπὲς ἐνημερωτικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου καὶ ἐκπροσωπεῖ συνήθως τὴν Ἱερά Μονή στὰ μέσα γενικῆς ἐπικοινωνίας.

Διακρίνεται γιὰ τὴν φιλεργεία του, τὴν φιλοκολουθίαν του καὶ τὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικό, εὐχαριστιακο-ησυχαστικό, φρόνημά του.

Συλλειτουργικός Ἀσπασμὸς Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν

Μία Ἱστορική Ἐπίσκεψις

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν! Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων εἶχε τὴν ιδιαίτερη εὐλογία νὰ ὑποδεχθῆ καὶ φιλοξενήσῃ στὴν Μητροπολιτικὴ Ἔδρα Αὐτῆς, τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς, τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριον Ἀγαθάγγελον, ἀπὸ 15ης ἕως 20ῆς Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.

■ Ἡ πολυσήμαντος καὶ πολυεπίπεδος ἐπικοινωνία μας μὲ τὸν Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελο ἔλαβε τὸν χαρακτῆρα μιᾶς ὄντως Ἱστορικῆς Ἐπισκέψεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ εὐλογημένος αὐτὸς Ἀρχιερεὺς ἡγεῖται ἤδη τοῦ μεγάλου ἐκείνου τμήματος τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς, τὸ ὁποῖο ὄχι μόνον δὲν ἀπεδέχθη τὴν ψευδένωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας, πραγματοποιηθεῖσαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ἀλλ' ἔχει καὶ τὴν αὐτοσυνειδησίαν ὅτι ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τῆς γνησίας

Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἐφ' ὅσον διασώζει τὴν Ἱστορικὴν Κληρονομίαν Αὐτῆς.

* * *

Τὴν Τετάρτην, 15ῃ Νοεμβρίου καὶ περὶ ὥραν 19.00', ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ὑπέδεχθη τὸν Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελον ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει στὴν Μητροπολιτικὴ Ἔδρα Αὐτῆς, στὸ τέλος τῆς δοξολογικῆς Ἀκολουθίας στὸν νέο Καθεδρικό Ναό Της προσεφώνησε αὐτὸν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κύριος Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, μεταφέρον τὸ «καλωσῶρισατε» τοῦ ἀσθενοῦντος πολυσεβάστου Μητροπολίτου καὶ Προ-

έδρου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Μελῶν τῆς Ἱεραρχίας μας.

Οἱ ἐπόμενες ἡμέρες ἀπέδειξαν, ὅτι μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, «οἱ δύο Ἀδελφές Ἐκκλησίες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως», Ἑλλήνων καὶ Ρώσων, «οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐλεηθῆ νὰ λάβουν τὸ χάρισμα τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς συγκρητιστικῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», δύνανται νὰ συνεργασθοῦν οἰκοδομητικῶς ἐν Χριστῷ καὶ νὰ ἐνισχύσουν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως τὸ ἀντι-οικουμενιστικὸν μέτωπον.

* * *

Τὴν Πέμπτην, 16ῃν Νοεμβρίου καὶ περὶ ὥραν 8.00', συνῆλθε ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος στὴν ἑκτακτῆ Συνεδρίασι Ε' Αὐτῆς, περὶ τῆς ὁποίας δημοσιεύεται στὸ παρὸν τεῦχος εἰδικὴ Ἀνακοίνωσις.

* * *

Τὴν Κυριακή, 19.11.2007 ἐκ.ήμ., ἐτελέσθη Συνοδικὸν Συλλεῖτουργον, στὴν Μητροπολιτικὴ Ἔδρα τῶν Ἐνισταμένων, προεξάρχοντος μὲν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, συμμετασχόντων δὲ τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων: Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσσοτόμου, Ἀλανίας κ. Γεωργίου, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσσοτόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος. Ἐπίσης, συμμετεῖχε δεκάδα περίπου Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ οἱ δύο συνοδοὶ τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀγαθαγγέλου Ἱερομ. π. Ἰωάννης Σμέλιτς ἀπὸ τὴν Μελβούρνη τῆς Αὐστραλίας καὶ Πρωθιερεὺς π. Βαλέριος Ἀλέξιεφ ἀπὸ τὴν Ὁδησό τῆς Οὐκρανίας, Γραμματεὺς τῆς Ἐπισκοπῆς. Τὸ θεῖον κήρυγμα ἐπὶ τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς Κυριακῆς Θ΄ Λουκᾶ ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ συλλεῖτουργον, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας μεγάλης καὶ συμπροσευχομένης καὶ συναγαλλομένης γιὰ τὸ εὐφρόσυνο γεγονός, ἐπεσφράγισε καὶ ἀνέδειξε καὶ ἰσχυροποίησε τὴν κοινωνία Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν

καὶ ἀνερρίπισε τὴν αἰσιόδοξη προοπτικὴ τοῦ κοινοῦ Ἐνωτικοῦ Ὁράματός μας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοινῆς μας Ἱστορικῆς Κληρονομίας.

Στὸ τέλος, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος προσεφώνησε μὲ εἰδικὸ κείμενο, *Συλλειτουργικὸς Ἀσπασμός*, τὸν Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελο καὶ τοῦ προσέφερε «ἐκ μέρους τῆς Ἱεράς Συνόδου μας τὴν ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, μὲ τὴν ταπεινὴ παράκλησι νὰ ἀναρτήσετε αὐτὴν στὸν Καθεδρικό Σας Ναὸ στὴν Ὁδησό, εἰς διαρκὴ ὑπόμνησιν τῆς ἐνότητός μας ἐν τῷ μαρτυρικῷ φρονήματι τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ εἰς διαρκὴ προστασίαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἄλλοτριῶν».

* * *

• **Ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος**, μετὰ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Βαλερίου ἐκ τῆς τιμίας Συνοδίας του, ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Ὁδησό, μέσῳ Βαρσοβίας, τὶς πρῶτες πρωινὲς ὥρες τῆς Δευτέρας, 20.11.2007 ἐκ.ήμ., προκειμένου νὰ ἐορτάσουν στὴν ἔδρα τους τὴν Θεομητορικὴ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, προσέπεμψε δὲ αὐτοὺς ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Συμμετοχή τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος σὲ Χειροτονίες Ρώσων Ἀρχιερέων

Ἱστορική Ἐπίσκεψις στὴν Ὁδησοῦ τῆς Οὐκρανίας

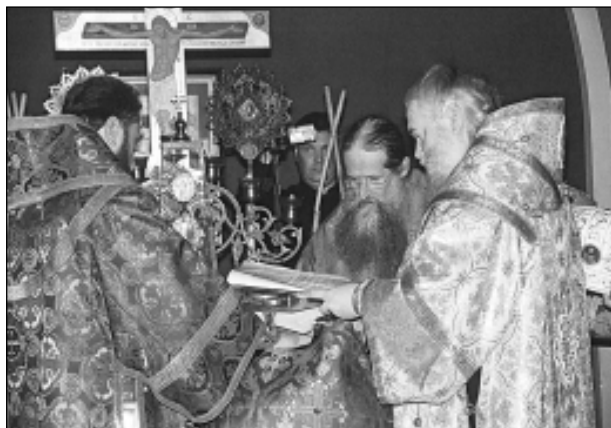
ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκτάκτου Συνεδρίας Ε΄/16.11.2007 ἐκ.ἡμ. τῆς διηρυμμένης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τῆ συμμετοχῆ τοῦ ἐπισκεφθέντος τὴν Ἑλλάδα Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, Προέδρου τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως (ΠΥΕΔ) τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (ΡΟΕΔ) τῆς μὴ ἀποδεχθείσης τὴν ἔνωσιν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τοῦ παρελθόντος Μαΐου, δύο ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κ. Γεώργιος καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ἐπισκέφθησαν τὴν Ὁδησοῦ τῆς Οὐκρανίας.

Ἡ ἐπίσκεψις πραγματοποιήθηκε μὲ σκοπὸν νὰ συμπράξωμε μετὰ τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀγαθαγγέλου στὴν χειροτονία δύο νέων Ρώσων Ἀρχιερέων, προκειμένου νὰ ἐνισχυθῆ ἡ διοικητικὴ δομὴ τοῦ τμήματος αὐτοῦ τῆς ΡΟΕΔ, τὸ ὅποιο διακρατεῖ ἀνόθευτη καὶ συνεχίζει ἀπαρασάλευτα τὴν Ἱστορικὴν Κληρονομίαν Αὐτῆς καὶ τὴν σωστικὴ ὁμολογιακὴ ἀποστολὴ Της.

• Οἱ δύο Ἀρχιερεῖς μας ἀφίχθησαν ἀεροπορικῶς στὴν Ὁδησοῦ τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης, 22.11.2007 ἐκ.ἡμ.

Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες συνήρατο στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς ἑδρας τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀγαθαγγέλου στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν Ὁδησοῦ καὶ ἡ δευτέρα συνάντησις τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς ΡΟΕΔ, Πρόεδρος τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος. Στὴν σύσκεψιν αὐτὴ ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Ἱερεῖς τῆς Δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Οὐκρανία, Ρωσία, Δημ. Μολδαβίας καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν (Βραζιλία, Αὐστραλία).

Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐκ τῶν συνεδριᾶς, προσεκλήθησαν καὶ οἱ ἡμέτεροι δύο Ἀρχιερεῖς, προκειμένου νὰ ἀκούσουν τὴν ἐνδιαφέρουσα ἐκκλησιολογικῶς Εἰσήγησιν τοῦ Πρωθιερέως π. Βαλερίου Ἀλεκσέεβ, Γραμματέως τῆς Ἐπισκοπῆς, περὶ Θείας Χάριτος καὶ ἀπαλείας Αὐτῆς, ἐπίσης δὲ καὶ γιὰ νὰ συμμετάσχουν σὲ συζήτησιν ἐπὶ τρεχόντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

• **Τὴν Παρασκευή**, 24.11.2007 ἐκ.ἡμ., κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν Ὁδησό, ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος, μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμ. Ἀλανίας κ. Γεωργίου καὶ τοῦ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, ἐχειροτόνησε Ἐπίσκοπο τὸν ἐψηφισμένο Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀνδρόνικο Κοτλιάρωβ, μετὰ τίτλο «Ρίτομοντ καὶ Νέας Ὑόρκης», προκειμένου νὰ διαποιμάνη τὶς ἀνθενωτικὲς Ἐνορίες καὶ Κοινότητες τῆς ΡΟΕΔ στὴν Βόρειο Ἀμερική.

• **Τὸ Σάββατο**, 25.11.2007 ἐκ.ἡμ., ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος, μετὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν τριῶν πλέον Ἐπισκόπων, ἐχειροτόνησε Ἐπίσκοπο τὸν ἐψηφισμένο Ἡγούμενο π. Σωφρόνιο Μουσένκο, μετὰ τίτλο «Ἁγίας Πετροπόλεως καὶ Βορείου Ρωσίας», προκειμένου νὰ διαποιμάνη τὶς ἀνθενωτικὲς Κοινότητες τῆς ΡΟΕΔ στὴν Ρωσία.

• **Πρὸ** ἐκάστης χειροτονίας, ὁ Σεβασμ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος ἀνεγίνωσκε ρωσιστὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 455/17.11.2007 ἐκ.ἡμ. ἀκόλουθη *Συνοδικὴ Διαβεβαίωσι* τῆς Ἱεραῶς Συνόδου μας:

Συνοδικὴ Διαβεβαίωσις

Διὰ τοῦ παρόντος *Συνοδικοῦ Γράμματος* διαβεβαιοῦται, ὅτι ἡμεῖς, τὰ κάτωθι ὑπογεγραμμένα Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, δυνάμει τῆς Ἀποφάσεως 7, ληφθείσης ὑπὸ τῆς τακτικῆς ἐτησίας *Συνεδριάσεως* ΛΔ' / 4.10.2007 ἐκ.ἡμ. τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν, συνελθόντες εἰς ἕκτακτον *Συνεδρίασιν* Ε' / 16.11.2007 ἐκ.ἡμ., ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἔδρᾳ τῶν Ἐνισταμένων ἐν τῇ Ἱεραῶ Μονῇ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς ἐν Ἑλλάδι, συμμετεχόντων καὶ τοῦ ἡμετέρου Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀλανίας κυρίου Γεωργίου, ὡς καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κυρίου Ἀγαθαγγέλου, Προέδρου τῆς *Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως* τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς,

**ἀπεφασίσασμεν παμψηφεί,
ὁμοφώνως καὶ ἀνεπιφυλάκτως,**

α. ὅπως συμπράξωμεν εἰς χειροτονίας Ρώσων Ἀρχιερέων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διοικητικῆς δομῆς τῆς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριον Ἀγαθάγγελον Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας·

β. ὅπως δύο ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς, ἤτοι ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κύριος Γεώργιος καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κύριος Ἀμβρόσιος, μεταβῶν εἰς Ὁδησοῦν τῆς Οὐκρανίας ἀπὸ 22ας Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ. καὶ ἐξῆς, προκειμένου νὰ συμμετάσχουν εἰς δύο χειροτονίας ὑποψηφίων Ἀρχιερέων, τελεσθησομένων ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου.

Προσεπιβεβαιοῦται, ὅτι οἱ δύο ἐξονομασθέντες ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς ἐκπροσωποῦν νομίμως καὶ κανονικῶς τὴν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων, ἐνημερωθέντων καὶ συγκατατεθέντων ἀπάντων τῶν Ἀρχιερέων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραρχίας, ἐνεργοῦν δὲ καὶ συμπράττουν ἐξ ὀνόματος καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον εὐθύνην Αὐτῆς.

Ἡ παρούσα *Συνοδικὴ Διαβεβαίωσις* παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας πρὸ ἐκάστης Χειροτονίας εἰς τὴν Ὁδησοῦν Οὐκρανίας.

Ὁ Ἀνακληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὁραῶν Κυπριανός

Τὰ Μέλη:

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Χρυσόστομος

† Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης, Γραμματεὺς

• **Τὴν Κυριακή**, 26.11.2007 ἐκ.ἡμ., πραγματοποιήθηκε συλλείτουργο τῶν πέντε πλέον Ἀρχιερέων, στὸ ὁποῖο προεξήρχε ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος καὶ ἔλαβαν μέρος καὶ ἕτεροι Κληρικοί ἐκ τῶν συμμετασχόντων στὸ Συνέδριο τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.

• **Ἡ δευτέρα** συνάντησις τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς ΡΟΕΔ, ἐξέδωσε τὴν ἀκόλουθη ἐνδιαφέρουσα «**Ἐκκλησιν**» ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς:

Ἑκκλησις
τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως
τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς
6-8 Δεκεμβρίου 2007

Αἰδεσιμώτατοι Πατέρες, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές!

Μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ δευτέρα τακτικὴ προγραμματισμένη συνάντησις τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως (ΠΥΕΔ) τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (ΡΟΕΔ) ἐπραγματοποιήθη. Πρωτίστως, ἦτο ἀφιερωμένη στὰ ὀργανωτικὰ σχέδια προετοιμασίας γιὰ τὴν Ε΄ Σύνοδο τῆς Πανδιασπορᾶς, ἡ ὁποία προγραμματίσθηκε γιὰ τὸ Φθινόπωρο τοῦ 2008. Μία Ἐπιτροπὴ Σχεδιασμοῦ τῆς Συνόδου συνεστήθη, στὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ ρύθμισις ὄλων τῶν προκαταρκτικῶν θεμάτων.

Αὐτὴ ἡ Σύνοδος θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ἐπανερμηνεῖς καὶ διαστρεβλώσεις ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ζωῆς καὶ διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ μία στερεὴ ἀνάπτυξι

τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια θέματα, τὸ ὁποῖο ἐλπίζουμε ὅτι θὰ μελετηθῇ, εἶναι ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ τρίτου Πρωθυεράρχου τῆς ΡΟΕΔ Μητροπολίτου Φιλαρέτου (Βοζνεσένσκυ), τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἐζήτησαν, καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν πολλὲς μαρτυρίες περὶ τῆς θείας ἐπεμβάσεως αὐτοῦ. Ἔχει ὀρισθῆ μία εἰδικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν πλήρη ἐξέτασι τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Στὴν συνάντησι αὐτὴ ἀνεγνώσθη μία ἔκθεσις τοῦ Προέδρου τῆς ΠΥΕΔ περὶ τῆς ἐπισκέψεώς του στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὶς 28 Νοεμβρίου ἕως τὶς 3 Δεκεμβρίου (πολ.ἡμ.) καὶ τῆς συμμετοχῆς του στὶς ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ. Εὐχαριστοῦμε τὰ μέλη τῆς Συνόδου αὐτῆς γιὰ τὴν προθυμίαν τους νὰ συμμετάσχουν στὴν ἀποκατάστασι τῆς

πλήρους ιεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Πιστεύουμε ὅτι μία νέα περίοδος ἔχει τώρα ἀρχίσει στὶς ἀμοιβαῖες ἀδελφικὲς σχέσεις μας, ἡ ὁποία θὰ ἐπιφέρει πολλὰ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Μὲ τὴν ἀδελφικὴ βοήθεια Ἐπισκόπων τῆς Ἑλληνικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, δύο νέοι Ἀρχιερεῖς χειροτονήθηκαν γιὰ τὴν ΡΟΕΔ. Ὁ σκοπὸς μας τώρα εἶναι βεβαίωτα ἡ σκληρὴ ἐργασία γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τοῦ πνευματικοῦ μας οἴκου.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἐγγιζούσης Ε΄ Συνόδου τῆς Πανδιασπορᾶς καὶ τῆς γνησίας ἐπιθυμίας μας νὰ ἰδοῦμε τὴν Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς σὲ μία κατάσταση ἀδελφικῆς ἐνότητας, ἀποτελουμένης ἀπὸ ὅλους ἐκείνους τοὺς κληρικούς καὶ πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν πιστοὶ εἰς Αὐτὴν καὶ δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν ἔνωσιν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, διακηρύσσουμε ὅτι δὲν τολμοῦμε νὰ ἐπικρίνουμε ὅσους ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῶν Ἐπισκόπων τῆς ΡΟΕΔ πρὸ τῆς 17ης Μαΐου ἐξ αἰτίας ἐκκλησιολογικῶν λόγων, καὶ καλοῦμε ὅλα τὰ πιστὰ μέλη τῆς ΡΟΕΔ νὰ ἐργασθοῦν γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ συμμετάσχουν στὶς συλλογικὲς προσπάθειες γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς Συνόδου.

Ἐπίσης, παρακαλοῦμε ὅλα τὰ μέλη τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (σημ.μτφρ.: ὑπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπο Τύχωνα) νὰ παύσουν κάθε τραυματικὴ πνευματικὰ ρητορικὴ καὶ ἀμοιβαῖες κατηγορίες, νὰ ἐπιστρέψουν στὶς τάξεις τῆς ΡΟΕΔ καὶ νὰ δεχθοῦν εὐρὲα δικαιώματα αὐτονομίας (τὰ ὅρια τῆς ὁποίας θὰ πρέπει νὰ συζητηθοῦν καὶ συμφωνηθοῦν). Ἐφ' ὅσον ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀδελφικὲς σχέσεις, θὰ δυνηθοῦμε, συμφωνῶς πρὸς τοὺς Κανόνες καὶ ἐν ἐνότητι, νὰ καθορίσουμε τὰ περὶ τῶν Ἐνοριῶν τῶν εὐρισκομένων στὸ ρωσικὸ ἔδαφος.

Ὅμοίως, καλοῦμε τὸ ποιμνιό μας, ὡς καὶ ὅλους ὅσοι ἀπεχώρησαν ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ παύσουν

κάθε ἀμοιβαία ἐχθρότητα, νὰ σβέσουν τὴν φλόγα τῶν παθῶν, ὥστε νὰ μελετήσουμε σοβαρὰ τὴν τρέχουσα κατάσταση στὴν Ρωσικὴ Ὁρθοδοξία καὶ νὰ κάνουμε ὅ,τι τὸ δυνατόν εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητρὸς - τῆς Τοπικῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

† Ἀγαθάγγελος, Ἐπίσκοπος Ταυρίδος καὶ Ὀδησοῦ, Πρόεδρος τῆς ΠΥΕΔ τῆς ΡΟΕΔ

† Ἀνδρόνικος, Ἐπίσκοπος Ρίτομοντ καὶ Νέας Υόρκης, Ἀντιπρόεδρος τῆς ΠΥΕΔ τῆς ΡΟΕΔ

† Σωφρόνιος, Ἐπίσκοπος Ἁγίας Πετρούπολεως καὶ Βορείου Ρωσίας, μέλος τῆς ΠΥΕΔ

Πρωθιερεὺς Βαλέριος Κράβιτς - μέλος τῆς ΠΥΕΔ
π. Βλαδίμηρος Πετρένκο, ἐκ μέρους τοῦ μέλους τῆς ΠΥΕΔ Πρωθιερέως Γεωργίου Πετρένκο

Ἰερομόναχος Ἰωάννης Σμέλιτς - μέλος τῆς ΠΥΕΔ

* * *

• **Τὰ ἱστορικὰ** γεγονότα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ἰδίως τῆς συμμετοχῆς τῶν ἡμετέρων Ἀρχιερέων στὶς χειροτονίες νέων Ἐπισκόπων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς γνησίας ΡΟΕΔ, σηματοδοτοῦν τὴν ἔναρξι μιᾶς ὄντως νέας περιόδου στὶς ἀδελφικὲς σχέσεις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων μετὰ τῆς ΡΟΕΔ.

εὐθυνοφοβία. Ὑπαγορεύεται ἀπὸ σωτηριολο-

«ORTHODOX RESISTANCE AND WITNESS»

THE OFFICIAL QUARTERLY
OF THE HOLY SYNOD IN RESISTANCE

PUBLISHER

The Consistory of the Holy Synod in Resistance

WITH THE BLESSING OF

His Grace Bishop Cyprian of Oreoi
Acting President of the Holy Synod in Resistance

OWNER

Holy Monastery of St. Cyprian, Fili, Attica, Greece

MANAGING EDITOR

His Grace Bishop Clement of Gardikion

TELEPHONE NUMBER

+ 30 210 2411380, 210 2411316

TELEFACSIMILE NUMBER (Telefax)

+ 30 210 2411080

ELECTRONIC MAIL ADDRESS (e-mail)

Kyprianos@synodinresistance.org

OFFICIAL WEBSITE

<http://www.synodinresistance.org>

POSTAL ADDRESS

Holy Monastery of St. Cyprian
P.B. 46006 - 133 10 ANO LIOSIA - Greece.

Printed in Greece

